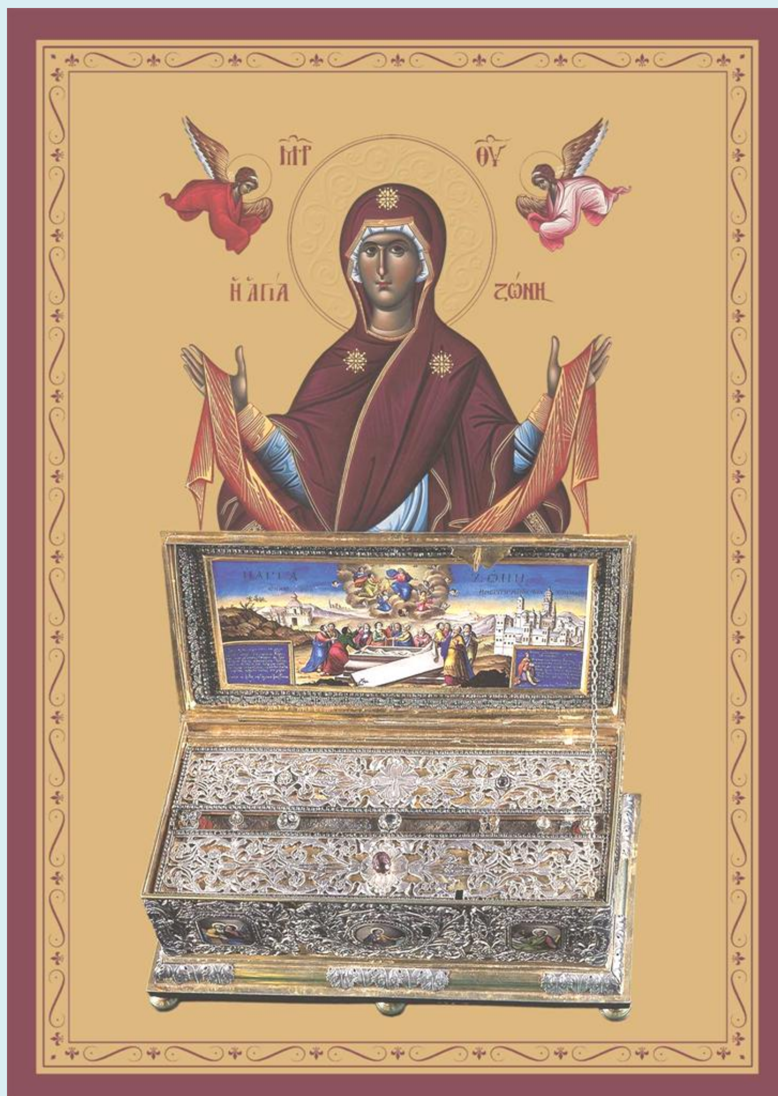
Aşezarea în raclă a brâului Preasfintei Născătoare de Dumnezeu la Constantinopol

(s.v. 31 august / s.n. 13 septembrie)

Materiale despre Aşezarea în raclă a brâului Preasfintei Născătoare de Dumnezeu:

https://independent.academia.edu/emystea/A%C5%9Fezarea-%C3%AEn-racl%C4%83-a-br%C3%A2ului-Maicii-D-(31-aug)

https://archive.org/details/@steaemy?query=A%C5%9Fezarea+%C3%AEn+racl%C4%83+a+br%C3%A2ului+

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=A%C5%9Fezarea+%C3%AEn+racl%C4%83+a+br%C3%A2ului+

***

Brâul Maicii Domnului (numit şi "Sfântul brâu") este o relicvă preţioasă şi venerată în Biserica Ortodoxă. Cel mai mare fragment din brâul Maicii Domnului se găseşte la Mănăstirea Vatopedi de la Muntele Athos, iar alte două fragmente, mai mici, se găsesc la mănăstirea Kato Xenias, metoc al mănăstirii Ano Xenias, situată la 50 km de Volos (Grecia). După tradiţie, brâul Maicii Domnului a fost ţesut de însăşi Maica Domnului, care după adormirea sa, l-ar fi dăruit Sfântului apostol Toma, în timp ce acesta era adus de Duhul Sfânt prin văzduh la locul unde ea fusese pusă în mormânt, localitatea Ghetsimani.

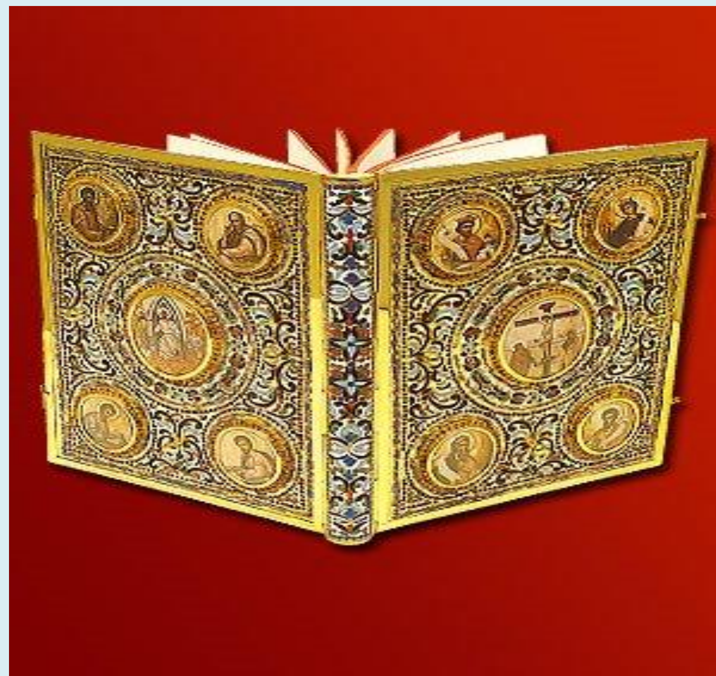
&&&

Index

Evanghelia şi Apostolul zilei

Evanghelia

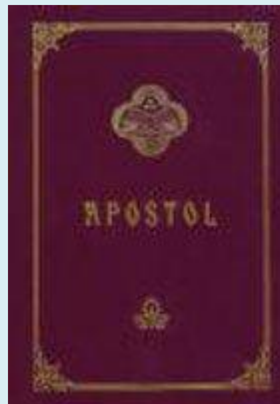
Ev. Luca 10, 38-42; 11, 27-28

38. Şi pe când mergeau ei, El a intrat într-un sat, iar o femeie, cu numele Marta, L-a primit în casa ei.
39. Şi ea avea o soră ce se numea Maria, care, aşezându-se la picioarele Domnului, asculta cuvântul Lui.

40. Iar Marta se silea cu multă slujire şi apropiindu-se, a zis: Doamne, au nu socoteşti că sora mea m-a lăsat singură să slujesc? Spune-i deci să-mi ajute.
41. Şi, răspunzând, Domnul i-a zis: Marto, Marto, te îngrijeşti şi pentru multe te sileşti;
42. Dar un lucru trebuie: căci Maria partea bună şi-a ales, care nu se va lua de la ea.

27. Şi când zicea El acestea, o femeie din mulţime, ridicând glasul, I-a zis: Fericit este pântecele care Te-a purtat şi fericiţi sunt sânii pe care i-ai supt!
28. Iar El a zis: Aşa este, dar fericiţi sunt cei ce ascultă cuvântul lui Dumnezeu şi-l păzesc.

Apostol

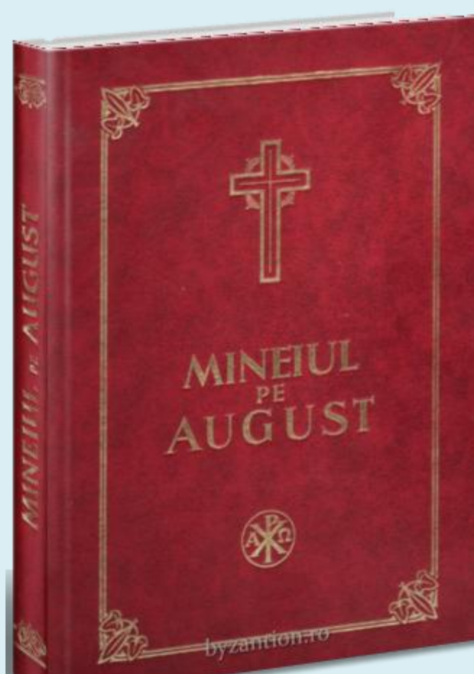
Epistola către Evrei a Sfântului apostol Pavel

Evrei 9, 1-7

Fraţilor,
1. Deci şi cel dintâi (Aşezământ) avea rânduieli pentru slujba dumnezeiască şi un altar pământesc,
2. Căci s-a pregătit cortul mărturiei. În el se aflau, mai întâi, sfeşnicul şi masa şi pâinile punerii înainte; partea aceasta se numeşte Sfânta.
3. Apoi, după catapeteasma a doua, era cortul numit Sfânta Sfintelor,
4. Având altarul tămâierii de aur şi chivotul Aşezământului ferecat peste tot cu aur, în care era năstrapa de aur, care avea mana, era toiagul lui Aaron ce odrăslise şi tablele Legii.
5. Deasupra chivotului erau heruvimii slavei, care umbreau altarul împăcării; despre acestea nu putem acum să vorbim cu de-amănuntul.

6. Astfel fiind întocmite aceste încăperi, preoţii intrau totdeauna în cortul cel dintâi, săvârşind slujbele dumnezeieşti;
7. În cel de-al doilea însă numai arhiereul, o dată pe an şi nu fără de sânge, pe care îl aducea pentru sine însuşi şi pentru greşealele poporului.

În această lună (august), ziua a treizeci şi una - Punerea cinstitului brâu al Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu (Minei)

La Vecernie

Seara după obişnuita Catismă. La Doamne strigat-am..., **Stihurile** pe 6, glasul al 4-lea:

Podobie: Ca pe un viteaz...

Racla care ține brâul tău de Dumnezeu Născătoare, sicriu de sfinţenie robilor tăi, şi sfinţită îngrădire, şi slavă şi laudă şi izvor de tămăduiri, totdeauna se cunoaşte, unde astăzi cu sfinţenie adunându-ne, lăudăm slăvirile tale cele multe, şi noianul minunilor. (de două ori)

Sfântă punerea brâului tău de Dumnezeu Născătoare, praznic l-am câştigat veselindu-ne, că astăzi bine ai voit a se da cetăţii tale încingere sfinţită, cămară nefurată, dar cinstit, bogăţie nemutată, izvor de tămăduiri, plin de darurile Duhului. (de două ori)

Iată loc prea slăvit, iată casă pururea luminată, întru care s-a pus vistierie cu darul, cinstit brâul Fiicei lui Dumnezeu, veniţi oamenilor de scoateţi arătat luminare şi

curăţire, şi strigaţi cu inimă mulţumitoare: Preasfântă Fecioară bine te cuvântăm, cei mântuiţi cu naşterea ta. (de două ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *glasul al 2-lea*

Ca şi cu o coroană prea luminoasă, prea curată de Dumnezeu Născătoare, cu sfântul tău brâu, Biserica lui Dumnezeu, s-a încununat şi se luminează bucurându-se astăzi, şi în taină dănţuieşte Stăpână, strigând către tine: Bucură-te, coroană cinstită şi cununa dumnezeieştii slave; bucură-te, ceea ce singură eşti slava plinirii, şi veşnica veselie. Bucură-te, limanul celor ce aleargă la tine, şi folosirea şi mântuirea noastră.

La Stihoavnă

Stihirile glasului al 4-lea:

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Dat-ai cetăţii tale brâul tău, Preaslăvită, tare îngrădire, pe aceasta înconjurându-o despre toate primejdiile, cu dumnezeieşti lucrări şi nebiruită de vrăjmaşi păzindu-o pe aceasta ce strigă, tăria mea şi puterea şi cuvioasă bucurie, Fiul tău şi Domnul este mie, unul Cel bine îndurat.

Stih: Scoală-te Doamne întru odihna Ta, Tu şi sicriul sfinţirii Tale.

Ca şi cu o cinstită coroană cu brâul tău, Preacurată, cei ce împărăţesc cu bună credinţă luminat fiind încununaţi cu dumnezeieştile tale slăviri se laudă, şi înfricoşaţi se cunosc vrăjmaşilor celor ce se luptă pururea, lăudându-te pe tine, şi strigând Celui ce S-a născut din tine mai presus de cuvânt, Iisuse prea slăvite, mântuieşte pe toţi ca un Îndurat.

Stih: Feţei tale se vor ruga bogaţii norodului.

Încinge-ne pe noi Fecioară cu puterea brâului tău, asupra vrăjmaşilor întărindu-ne, patimile cele ce ne muncesc şi se luptă cu noi, pururea supunându-le nouă şi nepătimire biruitoare dăruindu-ne pururea, ca să te slăvim pe tine curată şi Fiului tău să strigăm cu dinadinsul: Iisuse Atotputernice, mântuieşte pe toţi ca un Îndurat.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *glasul al 2-lea*

Gândul şi mintea curăţindu-ne, cu îngerii şi noi să prăznuim, luminat începând cântarea lui David, Fecioarei Miresei, Împăratului Hristos, Dumnezeului nostru, scoală-te Doamne, zicând, întru odihna Ta, Tu şi sicriul sfinţirii Tale; că o ai împodobit pe dânsa ca pe o cămară frumoasă şi o ai dăruit cetăţii Tale, Stăpâne, să o apere şi să o acopere de barbarii cei potrivnici, cu puternică tăria Ta, pentru rugăciunile ei.

Tropar, glasul al 8-lea: Născătoare de Dumnezeu pururea Fecioară, acoperământul oamenilor, veşmântul şi brâul prea curatului tău trup, puternic acoperământ cetății tale ai dăruit prin naşterea ta cea fără sământă nestricată rămânând; că întru tine şi firea se înnoieşte şi vremea. Pentru aceasta te rugăm, pace cetăţii tale dăruieşte şi sufletelor noastre mare milă.

La Utrenie

La Dumnezeu este Domnul... Troparul Născătoarei de Dumnezeu, de 3 ori.

După întâia Catismă, **Sedealna**, glasul al 3-lea:

Podobie: De frumuseţea fecioriei tale şi de prea luminată curăţia ta Gavriil mirându-se, a strigat ţie, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voi aduce ţie? Sau cum te voi numi pe tine? Nu mă pricep şi mă minunez! Pentru aceasta, precum mi s-a poruncit, strig ţie: Bucură-te, ceea ce eşti plină de har.

Întru podoaba fecioriei tale, pe Cuvântul cel prea frumos L-ai născut şi pe Acesta cu brâul tău curată, ca pe un Prunc l-ai încins; deci pe acesta l-ai dăruit slugilor tale Stăpână, acoperământ, ajutor şi izvor de sfinţenie, a căreia cinstită punere Preasfântă Fecioară, toţi cu credinţă o prăznuim.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *asemenea*

După a doua Catismă, **Sedealna**, glasul şi Podobia aceleaşi:

Naştere fără stricăciune şi feciorie numai tu ai avut prea binecuvântată, şi încingere de mântuire ai dăruit oamenilor brâul tău cel sfânt, care şi până acum rămâne ne-

stricat, dumnezeiască Mireasă; prin care noi robii tăi curată, luăm de la Dumnezeu mare milă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *asemenea*

Canoanele se citesc două Canoane. Al Născătoarei de Dumnezeu cel întâi cu Irmosul pe 8. Irmosul de câte 2 ori.

Canonul întâi

facere a lui Gheorghie

Cântarea 1-a, glasul al 4-lea

Irmos: Adâncul Mării Roşii cu urme neudate, pedestru trecându-l Israel cel de de mult, cu mâinile lui Moise în chipul Crucii, puterea lui Amalec în pustie a biruit.

Făclie de lumină arătătoare şi neapusă, Biserica Fecioarei aflând brâul cel prea luminat, ca un Cer luminos luminează lumea astăzi cu razele minunilor.

Ca şi cu o putere şi legătură de întărire, Preacurată, cu dumnezeiescul tău brâu, duhovniceşte încingându-se cu adevărat cetatea ta, tărie nerisipită are; pentru aceasta se şi bucură de tine.

Mai cinstită decât sicriul cel de demult, cu adevărat racla ta s-a arătat celor de pe pământ de Dumnezeu Născătoare; care nu închipuiri poartă, și păzeşte cu credinţă cunoştinţele adevărului.

A Născătoarei

Miresme de taine se varsă în Biserica celei curate din cinstita raclă astăzi; şi umple de mireasmă duhovnicească pe toţi cei ce aleargă la dânsa cu dragoste.

Alt Canon, pe 4

facere a lui Iosif

Cântarea 1-a, glasul al 8-lea

Irmos: Pe gonaciul faraon...

Cu dumnezeiască tărie încinge-mă pe mine cel ce slăvesc întru cântări cu bună credinţă sfinţit brâul tău, care este dumnezeiască încingere cetăţii tale, şi întărire Fecioară şi îngrădire nesurpată turmei tale prea curată Fecioară.

Tu pe Dumnezeu cel puternic L-ai născut, care încinge cu putere pe toţi cei bine credincioşi, ceea ce eşti cu totul fără prihană. Pentru aceasta te fericim pe tine şi dumnezeiescul tău brâu cu bucurie sărutându-l, dar şi milă luăm.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu bucurie astăzi dănţuim împrejurul punerii sfinţitului brâu al curatei Fiicei lui Dumnezeu; din care încingerea nestricăciunii s-a ţesut nouă, şi îmbrăcăminte nestricăcioasă şi haină neruptă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Sub puterea ta aleargă poporul tău, ceea ce eşti cu totul fără prihană şi sub acoperământul tău scapă totdeauna; tuturor le fii ajutătoare, şi dă tuturor cererile cele către mântuire, mântuind din nevoi sufletele noastre.

Catavasie: Cruce însemnând Moise cu toiagul, Marea Roşie a despărţit-o lui Israel, celui ce pedestru a trecut-o; iar, de-a curmezişul lovind-o, a împreunat-o împotriva carelor lui Faraon, deasupra scriind nebiruita armă. Pentru aceea, lui Hristos să-I cântăm, Dumnezeului nostru, că S-a prea slăvit.

Canonul întâi

Cântarea a 3-a

Irmos: Se veseleşte de Tine Biserica Ta, Hristoase, grăind: Tu eşti puterea mea, Doamne şi scăparea şi întărirea.

Să cinstim credincioşii ca pe o legătură de împreunare cu Dumnezeu, astăzi brâul celei Curate, şi cu credinţă să ne închinăm lui.

Izvoare de daruri pururea curgătoare, din racla ta cea prea curată curgând, Curată, pe toţi credincioşii adapă.

Tămăduiri nouă credincioşilor, mult-lăudatul şi prea cinstitul brâu al celei Curate, ne, izvorăşte astăzi cu darul.

A Născătoarei

Ca nişte rouă de dimineaţă, veselia ta Curată curgând, cuptorul patimilor al celor ce te laudă pe tine îl potoleşte pururea.

Alt Canon

Cântarea a 3-a

Irmos: Doamne, cel ce ai făcut cele de deasupra Crugului Ceresc şi ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întăreşte întru dragostea Ta, Cel ce eşti marginea doririlor şi credincioşilor întărire, unule Iubitorule de oameni.

Inima se înnoieşte, atingându-se cu călduroasă credinţă de sfinţitul brâu al Fecioarei şi se încinge cu putere nebiruită, împotriva patimilor celor necurate şi a vrăjmaşilor celor fără de trupuri, nevătămată rămânând.

Rămâne încă nestricat sfinţit brâul tău, care prea curat trupul tău Fecioară a încins, sfinţind pe cei ce se apropie cu bună credinţă, şi scoţându-i din stricăciunea bolilor şi a necazurilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Fost-ai casă prea frumoasă Preacurată, Cuvântului celui ce S-a întrupat din tine, şi în sfântă casa ta, bine ai voit a se pune brâul tău; pe care sărutându-l ne sfinţim.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Cinstit brâul tău întru bucuria inimii cu cinste toţi îl sărutăm, care este cinstea tuturor credincioşilor, de Dumnezeu Născătoare, ca cel ce s-a atins de prea cinstit trupul tău.

Catavasie: Toiagul spre închipuirea Tainei se primeşte; căci cu odrăslire a ales preot, iar Bisericii celei mai înainte neroditoare, acum a înflorit lemnul Crucii, spre putere şi spre întărire.

Sedealna glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce ai înălţat...

Punerea cinstitului tău brâu, Biserica ta luminos o prăznuieşte, şi cu osârdie strigă către tine; Fecioară curată mântuieşte pe toţi de puterea vrăjmaşilor, sfărâmă întărâtările barbarilor celor fără de Dumnezeu, şi îndreptează viaţa noastră, ca să facem voile Domnului cele dumnezeieşti.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *asemenea*

Izvoarele tămăduirilor de Dumnezeu Născătoare, care ies din prea cinstit sicriul tău ca din Eden, adapă faţa pământului, daruri vărsând celor ce te cinstesc pe tine cu credinţă. Pentru aceasta te lăudăm şi cu cinste te slăvim, şi cu mulțumire strigăm: Bucură-te, ceea ce una eşti nădejdea celor ce te laudă pe tine.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *glas acelaşi*

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi lumii şi Lumina Ta, Doamne s-a însemnat peste noi care cu cunoştinţă Te lăudăm, venit-ai şi Te-ai arătat, Lumina cea neapropiată.

Întru punerea cinstitului tău brâu prăznuieşte astăzi poporul tău, ceea ce eşti cu totul fără prihană, şi cu osârdie strigă către tine: Bucură-te, Fecioară, lauda creştinilor.

Canonul întâi

Cântarea a 4-a

Irmos: Ridicat pe Cruce văzându-Te Biserica pe Tine, Soarele dreptăţii, a stat în a sa rânduială, precum se cuvine grăind: Slavă puterii Tale, Doamne.

Ca o tărie prea cinstită de Dumnezeu Născătoare, Făcătorul şi Ziditorul întemeindu-te pe tine, ca şi cu nişte stele te-a împodobit cu dumnezeieşti străluciri, cu care luminezi marginile.

Pe tine putere şi temei tare, cetatea ta de Dumnezeu Născătoare avându-te, cu dumnezeiescul tău brâu se cuprinde, legătură nestricăcioasă în războaie, pe acesta tinzându-l.

De pe pământ la Cer, de Dumnezeu Născătoare, dumnezeiescul tău brâu ne trage pe noi cei aprinşi cu dragostea lui. Pentru aceasta pe tine te slăvim ca pe o pricină a slavei celei mai bune.

A Născătoarei

Iată darul cel neîmpuţinat, veniţi toţi iubitorii de praznic, cu curată inimă să scoatem prin credinţă, ape care izvorăsc din destul, din cinstită racla prea curatei Maici.

Alt Canon

Cântarea a 4-a

Irmos: Tu eşti tăria mea, Doamne; Tu - şi puterea mea; Tu - Dumnezeul meu; Tu- bucuria mea, Cel ce n-ai lăsat sânurile Părinteşti şi a noastră sărăcie ai cercetat-o. Pentru aceasta, cu proorocul Avacum strig către Tine: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Înălţându-te la lumina cea neapusă după ce ai adormit, lăsat-ai celor ce te fericesc pe tine, în locul trupului tău, cinstitul brâu curată, izvor de tămăduiri fiind şi loc de mântuire, şi îngrădire cetăţii tale acesteia ce te cinsteşte pe tine, Preacurată.

Ca într-un Cer nou intrăm noi în casa ta, întru care visterie s-a pus, ca un soare luminos, dumnezeiescul tău brâu, strălucind raze de minuni, şi inimile tuturor luminând Fecioară, şi negura patimilor gonind.

Tu eşti sicriul sfinţeniei celei înţelegătoare Preacurată cu totul lăudată, şi cinstită racla ta care are în sine brâul pe care l-ai purtat încingându-te, o dai poporului tău scăpare tuturor, şi izvor de tămăduiri nedeşertat.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Venit-a cetăţii tale dar mult bogat, cinstitul tău brâu prea lăudată. Şi s-a pus luminat întru această zi în dumnezeiască casa ta aceasta, şi s-a făcut pricină de praznic mare de Dumnezeu Născătoare, celor ce te iubesc pe tine cu căldură.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Umbrele legii şi vorbele cele ascunse ale proorocilor, mai-nainte te-au arătat pe tine prea curată, că erai să fii Maică lui Dumnezeu prea adevărată. Prin care bles-

temul s-a pierdut, şi a înflorit desăvârşit binecuvântarea şi mântuitorul dar, celor ce te laudă pe tine cu credinţă şi cu dragoste.

Catavasie: Auzit-am, Doamne, taina iconomiei Tale, înţeles-am lucrurile Tale şi am prea slăvit Dumnezeirea Ta.

Canonul întâi

Cântarea a 5-a

Irmos: Tu, Doamne, Lumina mea în lume ai venit, Lumina cea sfântă, care întorci din întunericul necunoştinţei, pe cei ce Te laudă pe Tine, cu credinţă.

Tu, Doamne pe Maica Ta o ai slăvit, Tu ai înălţat mai presus decât toate puterile cele de duhuri slava ei fără asemănare.

Darul lui Dumnezeu acum din destul se dă, prea curată de Dumnezeu Născătoare, din cinstită racla ta, celor ce se închină ţie cu credinţă.

Cu puterea ta credincioşii împăraţi se încing, pe tine de Dumnezeu Născătoare legătură avându-te cetatea ta, cu brâul tău se cinsteşte.

A Născătoarei

Darul tău cunoscut cu adevărat s-a arătat Preacurată, cu prea slăvire lucrând puteri şi minuni în tot pământul.

Alt Canon

Cântarea a 5-a

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat de la faţa Ta, Cel ce eşti Lumină neajunsă şi m-a acoperit întunericul cel străin pe mine, ticălosul? Ci mă întoarce şi la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele, rogu-mă.

Dumnezeiescul brâu punându-se astăzi în casa ta, ceea ce eşti de Dumnezeu dăruită, împreună cu dânsul s-a pus toată darea bunătăţilor, celor ce le trebuieşte, şi se umple de sfinţenie tot cel ce se apropie, cererile cu credinţă luând.

Înfrumuseţatu-te-ai Fecioară, pe Cuvântul cel prea frumos născându-L. Şi în Biserica ta cea frumoasă bine ai voit a se pune brâul tău cel frumos, care frumos trupul tău de Dumnezeu Născătoare, frumos l-a încins.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Sfântă casa ta ca alt Rai tuturor se cunoaşte, câştigându-şi în mijloc ca un trandafir cu bun miros, brâul tău, care umple de bună mireasmă dumnezeiască, inimile celor ce se apropie cu credinţă, ceea ce eşti cu totul fără prihană.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Norul dumnezeieştii ploi te-ai făcut, ceea ce eşti cu totul fără prihană, din care pică apă de mântuire şi izvor care pământul cel uscat prin greşale, l-ai adus la rodirea bunei credinţe; pentru aceasta cu credinţă pe tine te slăvim.

Catavasie: O, de trei ori fericite lemn, pe care a fost răstignit Hristos, Împăratul şi Domnul; prin care a căzut cel ce a înşelat cu lemnul, înşelat fiind de Cel ce a fost pironit pe tine cu trupul, de Dumnezeu, care dă pace sufletelor noastre.

Canonul întâi

Cântarea a 6-a

Irmos: Jertfi-voi Ţie cu glas de laudă, Doamne, Biserica strigă către Tine, de sângele demonilor curăţindu-se, cu sângele cel curs prin milostivire din coasta Ta.

Pe tine toată mai presus de fire te-a prea slăvit Domnul, pe tine toată numai te-a înălţat, pe tine toată te-a cinstit mai presus de cuvânt, de Dumnezeu Născătoare în Biserica ta, împreună cu brâul şi cu dumnezeiasca raclă.

Izvorăsc din noianul darului izvoare, din sicriul tău Preacurată, şi toată lumea înconjură, adăpând pe cei ce se închină cu credinţă naşterii tale.

A Născătoarei

Tărie pe tine credincioşii câştigându-te şi laudă, se încing cu slavă, cinstit brâul tău de Dumnezeu Născătoare avându-l, ca o podoabă prea luminată şi cinstită.

Alt Canon

Cântarea a 6-a

Irmos: Adâncul păcatelor mele şi viforul gândurilor mă tulbură şi în adâncul deznădăjduirii celei silnice mă afundă; ci, întinde-mi şi mie mâna Ta cea tare, ca apostolului Petru, Îndreptătorule şi mă mântuieşte.

Ca pe un prunc tânăr ai născut nouă pe cel mai înainte de toţi vecii, şi înnoieşti inimile cele învechite cu păcatul, care a luat înnoire prin punerea cinstitului tău brâu, curată pururea Fecioară.

Sfântă Biserica ta minunată este întru dreptate, care câştigând minunat brâul tău cel ce varsă din sine minuni, credincioşilor se arată noian de tămăduiri, de Dumnezeu Născătoare, Maică Fecioară.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Veselitu-s-a tot sufletul adunându-se în Sfântă Biserica ta, şi într-însa văzând de Dumnezeu Născătoare brâul tău ca un soare luminos, din sine dând lumina darurilor, Atotfăcătorului şi Dumnezeiescului Duh.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Întăreşte curată inimile noastre, trecând cu vederea toate păcatele, şi încinge cu putere pe cei ce au câştigat cu credinţă brâul tău, ca o vistierie de mult preț şi nemutată.

Catavasie: În pântecele fiarei celei din apă, Iona, palmele întinzându-şi în chipul Crucii, mântuitoarea patimă mai înainte a închipuit-o vădit, de unde, a treia zi ieşind, Învierea cea mai presus de lume a însemnat, a lui Hristos Dumnezeu, cel ce a fost Răstignit cu trupul şi cu Învierea cea de a treia zi lumea a luminat.

Condac, glasul al 2-lea:

Podobie: Pe cea întru rugăciuni...

Cinstit brâul tău, care a cuprins pântecele tău cel de Dumnezeu primitor, de Dumnezeu Născătoare, este putere nebiruită cetăţii tale şi vistierie de bunătăţi neîmpuţinată, ceea ce numai tu una ai născut fiind pururea Fecioară.

Icos: Ce cuvânt al celor pământeşti va putea spune măririle tale? Sau ce limbă omenească? Încă nici mintea cerească; ci ceea ce ai născut adâncul cel nemăsurat al milostivirii, primeşte şi acum cântări din buze neroditoare, şi-mi dă dumnezeiesc dar să laud brâul tău Stăpână, prin care lumea se bucură împreună cu îngerii, lăudând minunile tale; ceea ce numai tu una ai născut, fiind pururea Fecioară.

Sinaxar

Întru această lună, în ziua a treizeci și una, pomenirea punerii în Sfânta raclă a cinstitului brâu, a Preasfintei de Dumnezeu Născătoare, în cinstita ei casă, ce este în Halcopratia, care s-a adus de la episcopia Zilas, în zilele împăratului Iustinian; şi minunea ce s-a făcut prin punerea cinstitului brâu deasupra împărătesei Zoi, soţia împăratului Leon celui înţelept.

Stih: Ca pe o coroană aurită, Fecioară vrednică de cinstire.
Cinstit brâul tău îl pui, la al anului săvârşire.
Întru această lună în a treizeci şi una zi cu adevărat.
Punerea în raclă a brâului celei Preacurate o prăznuim luminat.

Împăratul Arcadie, feciorul lui Teodosie cel mare, scoţând cinstitul brâu al Preasfintei de Dumnezeu Născătoarei din Ierusalim, care era acolo păstrat cu cinstita ei haină până întru acea vreme de o femeie fecioară, şi aducându-l în Constantinopol, l-a pus într-un sicriu luminat, care l-a numit şi sfânta raclă.

Deci trecând patru sute şi zece ani, a deschis acea Sfântă raclă împăratul Leon cel înţelept, pentru femeia sa Zoi, care se chinuia de duh necurat, care văzuse şi dumnezeiască vedenie, că de s-ar pune pe dânsa cinstitul brâu s-ar lecui.

Şi s-a aflat cinstitul brâu strălucind ca şi cum ar fi fost ţesut atunci nou, având o pecete tipărită în aur; şi hârtie codicel lipită, care arăta cu numărul, vremea, indictionul şi ziua în care se adusese sfântul brâu în Constantinopol şi cum a fost pus de mâinile împăratului Arcadie în raclă, pecetluită fiind de dânsul.

Pe care brâu sărutându-l împăratul, şi întinzându-l peste împărăteasa cu mâna patriarhului ce era atunci, o minune! Îndată s-a mântuit de boală împărăteasa şi tot slăvind pe Mântuitorul Hristos şi dând laude de mulțumire prea curatei Maicii Lui, l-a pus iarăşi întru acea raclă ce era mai nainte.

Tot în această zi, pomenirea înnoirii Bisericii Preasfintei de Dumnezeu Născătoarei, de la Neoria.

Stih: Casa ta Curată, care la Neoria se gătește,
Alt Siloam este căci vindecări dăruieşte.

Pe vremea împărăţiei lui Mihail şi Teodorei binecredincioşilor împăraţi, oarecarele patriciu cu numele Antonie, având în Constantinopol o casă cinstită în curtea căreia era şi o Biserică mărită a Preasfintei de Dumnezeu Născătoarei, a cărei Biserici era luată podoaba de împăraţii cei mai dinainte luptători de icoane şi scoţându-se Sfintele icoane şi însemnându-se numai cruci în locul lor.

Deci patriciul acesta iarăşi făcând icoanele Bisericii acesteia cum s-a căzut, făcut-a şi o baie foarte mică dedesubt-ul Bisericii pentru trupeasca sa odihnă, iar deasupra acelei băi se făcea pururea slavoslovie lui Dumnezeu.

Pentru aceasta umbri întru dânsa darul Preasfântului Duh, prin prea curata Maica Domnului nostru Iisus Hristos, şi începură a se face multe tămăduiri de multe feluri de boli.

Încă oarecari iubitori de Dumnezeu se strânseră şi ceru de la patriciul, să facă câte o scăldătoare în baie într-o săptămână odată pentru fraţii cei în Hristos şi mai ales bolnavi, şi luând voie o făcea cu credință şi se vindeca.

După aceia apropiindu-se să moară patriciul, lăsă baia aceea şi Biserica pe seama celor ce s-au aflat atunci oameni iubitori de Dumnezeu, pentru a lui sufletească mântuire, care fiind săraci şi neavând nici apă de ajuns, nici alt venit, pe încet, pe încet, se părăsea grija lucrului şi petrecându-se acelea şi neavând altul cineva dreptate să o dea la altă faţă, a rămas neîngrijită. Şi baia adică jefuindu-o unii şi alţii de uneltele şi podoabele ce avea într-însa, a rămas la stingere desăvârşit.

Iar Sfânta Biserică căci era înaltă şi vindecătoare celor bolnavi, o au lăsat, făcând slujbă într-însa, un preot, care din dumnezeiescul dar ce era într-însa, avea din-destul cele ce erau spre trebuinţa hranei.

Deci fericitul împărat Roman făcându-şi palaturi împărăteşti şi trebuindu-i mult material la lucrul palaturilor, şi înştiinţându-se de această casă a Născătoarei de Dumnezeu cum că are mult material, avea gând ca să o strice.

Iar Născătoarea de Dumnezeu ceea ce locuia într-însa, n-a îngăduit cele ce gândea împăratul; căci în noaptea aceea s-a arătat rectorului care era ispravnic peste lucru şi altuia oarecăruia tânăr ce era rudă cu rectorul şi le-a zis cu groază, să nu cuteze nicidecum a-i strica casa cea de la Neorie şi dacă se făcu ziuă, spunând tânărul

visul către maica rectorului, înţelese şi împăratul, care îndată cum auzi zise cuvântul acesta: Nu voi să am judecată cu Preasfânta Născătoarea de Dumnezeu, ci încă să înnoiesc casa aceia întru cele ce-i vor trebui. Pentru aceasta, în loc să strice oamenii cei ce au fost trimişi, ei curăţiră baia cu toată nevoinţa şi o înnoiră.

După aceea gătindu-se foaie şi făcându-se baie mai mare, de avea şi scăldătoare şi înfierbântându-o, se scăldară împăraţii: Roman, Constantin şi Hristofor, şi bucurându-se întăriră baia şi cu hrisov de milă să aibă a lua pe fiecare an şi a dăruit-o la mânăstirea cea numită a rectorului pentru ca să poarte grijă de baie şi de Biserica Născătoarei de Dumnezeu, monahii mânăstirii aceleia; şi câte minuni adică s-a făcut mai-nainte în mai sus zisa Biserică a Născătoarei de Dumnezeu, le vom lăsa, iar aicea vom povesti una numai ce s-a făcut în vremea noastră.

O femeie oarecare vestită căzu în boală grea şi se umflă, şi chinuindu-se cu nesuferite dureri, îşi cheltui toată averea sa la doctori şi nimic nu se folosi de la dânşii; şi auzind de minunile ce se făcea la Biserica de la Neorie a Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu, s-a dus şi ea acolo; şi rămânând acolo câteva zile şi nimic folosindu-se, ci bântuindu-se foarte rău de boală, a ieşit şi s-a dus la Biserica Născătoarei de Dumnezeu cea din Vlaherne şi căzând la pământ se rugă zicând: Miluieşte-mă Maica lui Dumnezeu, că fiind lipsită de tot ajutorul omenesc, am năzuit la tine.

Deci rămânând acolo nouă zile, i se arătă în ziua cea de pe urmă o femeie de cinste zicându-i: O femeie, ce strigi către mine de mă superi neîncetat ? Iar ea a zis către dânsa: O Stăpână, ştiu că pentru păcatele mele mă bântuiesc, dar ştiind că pentru noi păcătoşii Fiul tău şi Dumnezeul nostru S-a pogorât din ceruri, şi născându-Se din pântecele tău se făcu Om, drept aceia am năzuit la tine, ca să aflu milă eu ticăloasa; iar Născătoarea de Dumnezeu zise iarăşi către dânsa: Du-te la lăcaşul meu cel mic de la Neorie şi acolo îţi vei afla vindecarea.

Deci dacă se deşteptă femeia a mulţumit lui Dumnezeu, şi s-a dus cu degrab la Neorie şi căzând cu rugăciune la Maica lui Dumnezeu, zicea: Miluieşte-mă Stăpână, şi plineşte milosârdia ta întru mine. Şi după ce zise acestea adormi; şi văzu iarăşi pe Născătoarea de Dumnezeu ce i se arătase împreună cu un bărbat frumos, care a zis către acela: Iată femeia cea bolnavă, spintecă-i buricul, şi acela îndată lovindu-o peste pântece cu varga ce ținea în mână, se făcu nevăzut, împreună cu Născătoarea de Dumnezeu ce se arătase cu dânsul.

Deci deşteptându-se femeia se află unde ieşea dintr-însa miros greu şi nesuferit, şi îndată dezbrăcându-se de îmbrăcămințile ce purta, intră în baie, şi spălându-se a ieşit cu femeile ce erau cu dânsa, sănătoasă şi vindecată. Şi închinându-se acelui

sfânt loc, tămâia cu mirodenii, mulțumind Preasfintei Stăpânei de Dumnezeu Născătoarei, întru slava Celui ce S-a născut dintr-însa Hristos Dumnezeul nostru.

Tot în această zi, pomenirea Sfântului mucenic Fileort.

Stih: Iubind Fileorte praznicul sfârşitului tău,
Şi nevoinţa ta prin sabie o a scris aicea condeiul meu.

Tot în această zi, pomenirea Sfântului mucenic Diadoh,

Stih: Primeşte-mă pe mine Diadohe, pe micul, tu cel mare.
Pe cel ce laud al tău sfârşit cu mici cuvinte de cântare.

Tot în această zi, Sfintele şapte fecioare cele din Gaza, de sabie s-au săvârşit.

Stih: Şapte fecioare, au fost tăiate cinstind pe Cel iubit,
Pe Cel ce şi lumea cu şapte zile o a cinstit.

Tot în această zi, pomenirea Sfinţilor mucenici: Mina, Faust, Andrei şi Iraclie.

Stih: Pe patru târâţi de cai, Dumnezeu îi priveşte,
satana însă cade, şi ceata îngerilor se veseleşte.

Tot în această zi, Sfinţii patru mucenici cei din Perga Pamfiliei, siliţi fiind a alerga pe aşternut de cărbuni aprinşi, s-au săvârşit.

Stih: Patru prin alergarea în foc, au luat încununare,
Iar dracii s-au biruit, spre a lor surpare.

Tot în această zi, Sfinţii trei sute şaizeci şi şase de mucenicici cei din Nicomidia, de sabie s-au săvârşit.

Stih: Anul bisect poartă, mulţimea aceea ce de sabie s-a jertfit,
Pe care întru a anului scriere o am pus şi eu sfârşit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi, Amin.

Canonul întâi

Cântarea a 7-a

Irmos: În cuptorul persan tinerii lui Avram, de dorul dreptei credinţe, mai vârtos decât de văpaia focului fiind aprinşi, au grăit: Binecuvântat eşti în Biserica slavei Tale, Doamne.

Tu însuţi fiind ca un soare al dreptăţii, Dătătorule de lumină, dumnezeieşte ai luminat Biserica celei cinstite, cu darurile Tale cele de multe feluri; întru care răsărind împrăştie raze brâul aceleia.

Înconjurând racla ta ca năstrapa cea de aur, ceea ce numai tu eşti Curată, ne împărtăşim acum cu adevărat, dumnezeieştii dulceţi a darurilor prea binecuvântată, şi ca pe ceea ce este mai presus decât închipuirile tale, o cinstim pe dânsa.

Varsă din sine cu adevărat paharele tale Fecioară prea curată, Dar de minuni credincioşilor, şi din cinstitul tău sicriu ies din destul ca din alt Eden izvoare.

A Născătoarei

Acum vă apropiaţi cu veselie toţi cei de pe pământ. Veniţi, sicriul îndeamnă în taină de cuprindeţi prea slăvit brâul Doamnei, care ca o vistierie este pusă în mine.

Alt Canon

Cântarea a 7-a

Irmos: De pogorârea lui Dumnezeu, focul s-a ruşinat în Babilon, oarecând. Pentru aceasta tinerii în cuptor cu picioare vesele ca într-o grădină verde, săltând au cântat: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Împărăteasa tuturor la lăcaşurile cereşti ducându-se, a lăsat brâul său bogăţie împărătesei tuturor cetăţilor, prin care se mântuiesc de năvălirea văzuţilor şi nevăzuţilor vrăjmaşi.

Să ne apropiem acum la izvorul cel ce izvorăşte dar şi milă la cinstita raclă care ţine prea cinstitul brâu, al celeia ce a cinstit firea omenească cu cinstită naşterea sa, al Fecioarei şi Maicii.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Lăudaţi pe Domnul toate Puterile cereşti, şi pe ceea ce L-a născut pe El, toate limbile omeneşti o prea slăviţi; că a dăruit brâul său scăpare adevărată, şi mântuire credincioşilor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Să pice de sus norii dreptate astăzi, întru punerea brâului tău, norule de Dumnezeu dăruite; şi tot sufletul să cânte dulce bucurându-se: Bine este cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Catavasie: Nebuna poruncă a tiranului celui păgân, pe popoare le-a tulburat, suflând cu îngrozire şi cu hulă urâtă lui Dumnezeu; însă pe cei trei tineri nu i-a înfricoşat mânia cea de fiară, nici focul cel mistuitor; ci cu duh de rouă aducător ce împotrivă răsuna, împreună cu focul fiind, cântau: Prea lăudate Dumnezeul părinţilor şi al nostru, bine eşti cuvântat.

Canonul întâi

Cântarea a 8-a

Irmos: Mâinile întinzându-şi Daniel, gurile leilor cele deschise în groapă le-a încuiat şi puterea focului au stins, cu buna faptă încingându-se, tinerii cei iubitori de dreapta credinţă, grăind: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul.

Dumnezeieştile lespezi cele scrise cu mâna lui Dumnezeu, sicriul de demult le-a ţinut în sine prea curată Stăpână; iar cuvioasa şi cinstită racla ta ţine în sine brâul, cel ce a cuprins pe singur Dătătorul de lege, înfricoşată taină.

Îngerii prea cinstită Curată acum împreună dănţuiesc, întru cinstită Biserica ta, şi încunjură Stăpână, cinstitul şi Sfântul tău brâu, căruia cu dragoste şi cu bucurie şi cu veselie multă ne închinăm, lăudându-te pe tine, slava neamului nostru.

Toiag care ai odrăslit floarea vieţii, tu eşti, bucuria tuturor mult cinstită Preacurată, vas primitor de mireasma Duhului, vistieriei de bunătăţi, izvor de miresme, din care mir de tămăduiri izvorăşte dumnezeiasca raclă.

A Născătoarei

Laudă măririle tale prea cinstită Curată oştile cele de duhuri, propovăduiesc toţi patriarhii şi proorocii luminat, cu Sfinţii apostoli, şi cetele mucenicilor, cu care ne închinăm ţie.

Alt Canon

Cântarea a 8-a

Irmos: De şapte ori, cuptorul, chinuitorul haldeilor l-a ars nebuneşte cinstitorilor de Dumnezeu şi văzându-i pe aceştia cu putere mai bună mântuiţi, a strigat: Pe Făcătorul şi Izbăvitorul: Tineri, bine-L cuvântaţi; preoţi, lăudaţi-L; noroade, prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Ca un scaun sfânt racla s-a pus prea luminat înlăuntrul sfintelor celor neapropiate, ale singurei Fiicei lui Dumnezeu, şi curatei Împărătesei tuturor; care are brâul cel de odihnă, din care celor ce se ostenesc în multe păcate, le vine din destul odihnă desăvârşit.

Pe pământ cu sfinţenie ai întrupat pe Domnul, şi cu sfintele tale mâini ai încins cu adevărat pe Cel ce încinge pe cei bine credincioşi cu putere; iar acum suindu-te mai presus de ceruri, ai lăsat oamenilor cinstitul tău brâu, tărie şi acoperământ, Fecioară de Dumnezeu Născătoare.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Celor bolnavi vindecare, celor ce se alunecă întărire, celor leneşi dumnezeiască îmbărbătare, ocârmuire celor ce înoată, celor rătăciţi întoarcere, este cu adevărat curată Fecioară dumnezeiescul dar, care urmează cinstitului brâu; căruia cu credinţă ne închinăm întru toţi vecii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Săvârşind astăzi sfântă punerea dumnezeiescului tău brâu, sfinţită prăznuire noi robii tăi facem, şi cu bucurie strigăm ţie: Bucură-te, de Dumnezeu Născătoare bucuria îngerilor şi a tuturor oamenilor celor ce cântă cu credinţă: Noroade prea înălţaţi pe Hristos întru toţi vecii.

Catavasie:

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul în toţi vecii.

Binecuvântaţi, tineri, cei în tocmai cu numărul Treimii, pe Făcătorul Dumnezeu, Părintele; lăudaţi pe Cuvântul cel ce S-a pogorât şi focul în rouă l-a prefăcut şi prea înălţaţi pe Duhul cel Preasfânt, care dă viaţă tuturor în toţi vecii.

Canonul întâi

Cântarea a 9-a

Irmos: Hristos, Piatra cea netăiată de mână, cea din capul unghiului, din tine, muntele cel netăiat, S-a tăiat, Fecioară, adunând firile cele osebite. Pentru aceasta veselindu-ne, pe tine Născătoare de Dumnezeu te mărim.

Cămară prea cinstită cu adevărat de Dumnezeu Născătoare, racla ta s-a arătat, care ţine în sine după vrednicie sfânt brâul tău, ca o încingere feciorească şi de mireasă, şi-l păzeşte ca o vistierie de viaţă.

Ca şi cu o dumnezeiască coroană de podoabă, cu dumnezeiesc şi prea sfânt brâul tău astăzi Biserica încingându-se de Dumnezeu Născătoare, împărăteşte se veseleşte, şi se înfrumuseţează cu slava ta.

Biserica Fecioarei, care se aseamănă cu toată buna podoabă cerească, astăzi credincioşii primindu-o, cu razele darurilor ca şi cu nişte frumuseţi de stele strălucind, vă luminaţi.

Are cetatea ta pe Sfântul tău brâu de Dumnezeu Născătoare, legătură de pace şi zid, şi dumnezeiască unire de învăţături, şi laudă dreptslăvitorilor şi conducătorilor noştrii biruinţă.

A Născătoarei

Lăudăm slava ta cea negrăită, şi darul tău cel neasemănat, că tu eşti izvorul înţelepciunii, din care iese Cuvântul tuturor, celor ce te cinstesc pe tine Preacurată, şi slăvesc pe Cel născut al tău.

Alt Canon

Cântarea a 9-a

Irmos: Înfricoşatu-s-a tot auzul de nespusa lui Dumnezeu pogorâre, cum Cel Preaînalt de voie S-a pogorât până şi la trup, din pântece fecioresc făcându-Se om. Pentru aceea, pe prea curata, de Dumnezeu Născătoarea, credincioşii o mărim.

Iată dumnezeiescul pat al lui Solomon, pe care îl înconjură șaizeci de puternici, adică cuvintele Scripturilor, ca într-un pat împărătesc, în cinstita raclă brâul îşi pune astăzi, spre chemarea tuturor celor smeriţi, şi spre apărarea credincioşilor.

O, cetatea Împăratului Ceresc! De care s-a grăit lucruri prea slăvite, pune cetăţii tale dar cinstit şi scump, prea sfânt brâul tău, spre întărirea tuturor credincioşilor prin care purtătorii de cununi biruiesc pe vrăjmaşi, întru dreaptă credinţă strălucind.

Izvorâţi munţi acum dulceaţă, şi dealuri veselie veşnică, adunările patriarhilor şi toate cetele mucenicilor, împreunarea proorocilor şi cinstita ceată a dumnezeieştilor apostoli, veseliţi-vă împreună cu noi cu toţi, întru punerea dumnezeiescului brâu al Fiicei lui Dumnezeu.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Sfinţit-ai toate Preasfântă Fecioară prin naşterea ta, şi acum ne-ai dat nouă prea multă luminare, prea sfânt brâul tău; întru a căruia punere tot pământul dănţuieşte, şi te cinsteşte pe tine, ceea ce ai umplut omenirea de bucurie negrăită.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

De înşelătoarea dragoste a patimilor şi de vrăjmaşul ce mă ispiteşte totdeauna cu greutatea păcatelor, şi de cumplita lene şi de izgonire şi de robire şi de pradă, degrab mă mântuieşte, Preacurată ca o milostivă, pe mine cel ce scap la a ta milă.

Catavasie: Rai de Taină eşti, Născătoare de Dumnezeu, care ai odrăslit nelucrat pe Hristos, de care lemnul Crucii cel de viaţă purtător, pe pământ a fost sădit. Pentru aceasta, acum înălţat fiind şi închinându-ne Lui, pe tine te mărim.

Luminânda

Podobie: Femei auziţi glas...

Cel ce toate mai presus de gând le-a făcut Preacurată, haina ta şi brâul le-a cinstit cu nestricăciune, dându-le cetăţii tale putere şi întărire, a căruia şi acum punerea cu bucurie săvârşindu-o, o prăznuim cu dragoste.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor,

Ceea ce eşti Doamnă tuturor făpturilor Stăpână, şi eşti plină de înţelepciune prea luminată; ca o Maică a lui Dumnezeu atot Stăpânitorului, umple-mă de lumină şi de dumnezeiască cunoştinţă şi de dar, întru săvârşirea laudelor tale, ale curatei de Dumnezeu Născătoarei.

La Laude

Stihirile pe 4, glasul al 4-lea:

Podobie: Ca pe un viteaz...

Ca şi cu o prea luminată cunună, de Dumnezeu Născătoare prea curată, cu sfânt brâul tău s-a încins Biserica şi bucurându-se se luminează astăzi şi dănţuieşte în taină, strigând către tine Stăpână: Bucură-te, cunună şi coroană dumnezeiască; bucură-te, ceea ce singură eşti slava plinirii mele şi veselie veşnică. (de două ori)

Tu, prea curată Stăpână, îngrădire tare şi întărire neclătită şi mântuire poporului şi cetăţii tale fiind, i-ai dat ca o luminoasă încingere, prea cinstit brâul tău, care mântuieşte de toate primejdiile pe cei ce-l cinstesc cu credinţă şi cu călduroasă osârdie, dumnezeiască Mireasă.

Biserica ta, Preacurată, ca un izvor de minuni nedeşertat, astăzi s-a arătat, că râuri de dar din destul se varsă din sfântă racla ta, şi gândul credincioşilor îl veselesc, al celor ce strigă către tine cu credinţă şi cu dragoste: Bucuria şi veselia şi viaţa noastră tu eşti.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *glasul al 2-lea*

Ca şi cu o cunună prea luminoasă, prea curată de Dumnezeu Născătoare, cu sfântul tău brâu Biserica lui Dumnezeu s-a încununat, şi se luminează bucurându-se astăzi, şi în taină dănţuieşte Stăpână, strigând către tine: Bucură-te, coroană cinstită şi cununa dumnezeieştii slave; bucură-te, ceea ce singură eşti slava plinirii şi veşnica veselie; bucură-te, limanul celor ce aleargă la tine, şi folosirea şi mântuirea noastră.

Slavoslovia cea mare. Ecteniile şi Otpustul. Ceasul întâiul şi Otpustul desăvârşit.

La Liturghie

Fericirile din canonul 1 Cântarea a 3-a pe 4, şi dintru a 2-a, Cântarea a 6-a pe 4. Prochimen, glasul al 3-lea: Măreşte suflete al meu pe Domnul... Stih: Că a căutat spre smerenia roabei sale... Apostolul către Evrei: Fraţilor, cortul cel dintâi... Aliluia. Scoală-le Doamne întru odihna Ta... Evanghelia de la Luca: În vremea aceea intrat-a Iisus într-un sat... Chinonicul: Paharul mântuirii voi lua...

Sfârşitul lunii lui august și lui Dumnezeu celui în trei PreaSfinte ipostasuri şi întru o Fiinţă proslăvit. Fie-i slava în vecii vecilor, Amin.

Canon de rugăciune la praznicul aşezării în raclă a cinstitului brâu al Maicii Domnului (1)

Canoane de rugăciune la praznicul aşezării în raclă a brâului Preasfintei Născătoare de Dumnezeu (s.v. 31 august / s.n. 13 septembrie):

https://www.academia.edu/51277317/Canoane_de_rug%C4%83ciune_la_praznicul_a%C5%9Fez%C4%83rii_%C3%AEn_racl%C4%83_a_br%C3%A2ului_Preasfintei_N%C4%83sc%C4%83toare_de_Dumnezeu_31_august_

https://archive.org/details/canoane-asez.-racla-brau

https://www.slideshare.net/slideshow/canoane-de-rugaciune-la-praznicul-asezarii-in-racla-a-braului-preasfintei-nascatoare-de-dumnezeu-s-v-31-august-s-n-13-septembrie/271465584

***

Tropar la praznicul aşezării în raclă a cinstitului brâu al Maicii Domnului, glasul al 8-lea: Născătoare de Dumnezeu pururea Fecioară, acoperământul oamenilor, veşmântul şi brâul prea curatului tău trup, puternic acoperământ cetăţii tale ai dăruit prin naşterea ta cea fără sământă, nestricată rămânând. Că întru tine şi firea se înnoieşte şi vremea. Pentru aceasta, te rugăm, pace cetăţii tale dăruieşte şi sufletelor noastre mare milă.

facere a lui Gheorghie

Cântarea 1

Irmos: Adâncul Mării Roşii cu urme neudate, pedestru trecându-l Israel cel de de mult, cu mâinile lui Moise în chipul Crucii, puterea lui Amalec în pustie a biruit.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Făclie de lumină arătătoare şi neapusă, biserica Fecioarei aflând brâul cel prea luminat, ca un cer luminos luminează lumea astăzi cu razele minunilor.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Ca şi cu o putere şi legătură de întărire, Preacurată, cu dumnezeiescul tău brâu, duhovniceşte încingându-se cu adevărat cetatea ta, tărie nerisipită are pentru aceasta, se şi bucură de tine.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Mai cinstită decât sicriul cel de demult, cu adevărat racla ta s-a arătat celor de pe pământ, de Dumnezeu Născătoare, care poartă nu închipuire, ci păzeşte cu credinţă cunoştinţele adevărului.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Miresme de taină se varsă în biserica celei Curate din cinstita raclă astăzi şi umple de mireasmă duhovnicească pe toţi cei ce aleargă la dânsa cu dragoste.

Cântarea a 3-a

Irmos: Se veseleşte de Tine Biserica Ta, Hristoase, grăind: Tu eşti puterea mea, Doamne şi scăparea şi întărirea.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Să cinstim credincioşii ca pe o legătură de împreunare cu Dumnezeu, astăzi brâul celei Curate şi cu credinţă să ne închinăm lui.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Izvoare de daruri pururea curgătoare, din racla ta cea prea curată curgând Curată, pe toţi credincioşii adapă.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Tămăduiri nouă credincioşilor, mult lăudatul şi prea cinstitul brâu al celei Curate ne izvorăşte astăzi cu darul.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Ca nişte rouă de dimineaţă, veselia ta, Curată, curgând potoleşte pururea cuptorul patimilor celor ce te laudă pe tine.

Cântarea a 4-a

Irmos: Ridicat pe Cruce văzându-Te Biserica pe Tine, Soarele dreptăţii, a stat în a sa rânduială, precum se cuvine grăind: Slavă puterii Tale, Doamne.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Ca o tărie prea cinstită, de Dumnezeu Născătoare, Făcătorul şi Ziditorul întemeindu-te pe tine, ca şi cu nişte stele te-a împodobit cu dumnezeieşti străluciri, cu care luminezi marginile.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Pe tine putere şi temei tare, cetatea ta, de Dumnezeu Născătoare, avându-te, cu dumnezeiescul tău brâu se cuprinde, legătură nestricăcioasă în războaie pe acesta întinzându-l.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

De pe pământ la cer, de Dumnezeu Născătoare, dumnezeiescul tău brâu ne trage pe noi cei aprinşi de dragostea lui. Pentru aceasta, pe tine te mărim ca pe o pricină a Slavei celei mai bune.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Iată darul cel neîmpuţinat, veniţi, toţi iubitorii de praznic, cu inimă curată să scoatem prin credinţă, ape care izvorăsc din destul, din cinstita raclă a prea curatei Maici.

Cântarea a 5-a

Irmos: Tu, Doamne, Lumina mea în lume ai venit, Lumina cea sfântă, care întorci din întunericul necunoştinţei, pe cei ce Te laudă pe Tine, cu credinţă.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Tu, Doamne, pe Maica Ta ai slăvit-o; Tu ai înălţat mai presus decât toate puterile cele de duhuri slava ei, fără asemănare.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Darul lui Dumnezeu acum din destul se dă, prea curată de Dumnezeu Născătoare, din cinstită racla ta, celor ce se închină ţie cu credinţă.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Cu puterea ta credincioşii împăraţi se încing. Pe tine, de Dumnezeu Născătoare, legătură avându-te cetatea ta, cu brâul tău se cinsteşte.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Darul tău s-a arătat cunoscut cu adevărat, Preacurată, cu prea mărire lucrând puteri şi minuni în tot pământul.

Cântarea a 6-a

Irmos: Jertfi-voi Ţie cu glas de laudă, Doamne, Biserica strigă către Tine, de sângele demonilor curăţindu-se, cu sângele cel curs prin milostivire din coasta Ta.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Pe tine toată mai presus de fire te-a prea mărit Domnul; numai pe tine toată te-a Înălţat, pe tine toată te-a cinstit mai presus de cuvânt, de Dumnezeu Născătoare, în Biserica ta, împreună cu brâul şi cu dumnezeiasca raclă.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Izvorăsc din noianul darului izvoare, din sicriul tău, Preacurată şi toată lumea înconjură, adăpând pe cei ce se închină cu credinţă naşterii tale.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Tărie pe tine credincioşii câştigându-te şi laudă, se încing cu slavă, de Dumnezeu Născătoare, cinstit brâul tău avându-l ca o podoabă prea luminată şi cinstită.

Condac, glasul al 2-lea:

Podobie: Pe cea întru rugăciuni...

Cinstit brâul tău, care a cuprins pântecele tău cel de Dumnezeu primitor, de Dumnezeu Născătoare, este putere nebiruită cetăţii tale şi vistierie de bunătăţi neîmpuţinată. Căci numai tu singură ai născut, fiind pururea Fecioară.

Cântarea a 7-a

Irmos: În cuptorul persan tinerii lui Avram, de dorul dreptei credinţe, mai vârtos decât de văpaia focului fiind aprinşi, au grăit: Binecuvântat eşti în Biserica slavei Tale, Doamne.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Tu Însuţi fiind ca un Soare al dreptăţii, Dătătorule de lumină, dumnezeieşte ai luminat Biserica celei cinstite, cu darurile tale cele de multe feluri; în care, răsărind, împrăştie raze brâul aceleia.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Înconjurând racla ta ca năstrapa cea de aur, ceea ce numai tu eşti curată, ne împărtăşim acum cu adevărat de dumnezeiasca dulceaţă a darurilor, prea binecuvântată şi ca pe ceea ce este mai presus decât închipuirile tale, o cinstim pe dânsa.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Varsă din sine cu adevărat paharele tale, Fecioară prea curată, dar de minuni credincioşilor şi din cinstitul tău sicriu ies din destul izvoare ca din alt Eden.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Acum vă apropiaţi cu veselie toţi cei de pe pământ. Veniţi, îndeamnă sicriul în taină, de cuprindeţi prea mărit brâul al Doamnei, care ca o vistierie este pusă în mine.

Cântarea a 8-a

Irmos: Mâinile întinzându-şi Daniel, gurile leilor cele deschise în groapă le-a încuiat şi puterea focului au stins, cu buna faptă încingându-se, tinerii cei iubitori de dreapta credinţă, grăind: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Dumnezeieştile lespezi cele scrise cu mâna lui Dumnezeu, sicriul cel de demult le-a ţinut în sine, prea curată Stăpână; iar cuvioasa şi cinstita racla ta ţine în sine brâul, ce a cuprins numai pe Dătătorul de Lege. O, înfricoşătoare Taină!

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Îngerii, prea cinstită curată, acum împreună dănţuiesc, în cinstită biserica ta şi înconjoară, Stăpână, cinstitul şi Sfântul tău brâu, căruia cu dragoste şi cu bucurie şi cu veselie multă ne închinăm, lăudându-te pe tine, Slava neamului nostru.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Toiag care ai odrăslit Floarea Vieţii, tu eşti, bucuria tuturor mult cinstită, Prea-curată; vas primitor de mireasma Duhului, vistierie de bunătăţi, izvor de miresme, din care mir de tămăduiri izvorăşte dumnezeiasca raclă.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Laudă măririle tale, prea cinstită Curată, oştile cele de duhuri şi propovăduiesc toţi patriarhii şi proorocii luminat, cu Sfinţii apostoli şi cetele mucenicilor, cu care ne închinăm ţie.

Cântarea a 9-a

Irmos: Hristos, Piatra cea netăiată de mână, cea din capul unghiului, din tine, muntele cel netăiat, S-a tăiat, Fecioară, adunând firile cele osebite. Pentru aceasta veselindu-ne, pe tine Născătoare de Dumnezeu te mărim.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Cămară prea cinstită cu adevărat, de Dumnezeu Născătoare, racla ta s-a arătat; căci ţine în sine după vrednicie Sfânt brâul tău, ca o încingere fecioarească şi de Mireasă, şi-l păzeşte ca o vistierie de viaţă.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Ca şi cu o dumnezeiască coroană de podoabă, cu dumnezeiesc şi prea sfânt brâul tău astăzi biserica încingându-se, de Dumnezeu Născătoare, împărăteşte se veseleşte şi se înfrumuseţează cu mărirea ta.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Biserica Fecioarei, care se aseamănă cu toată buna podoabă cerească, astăzi credincioşii primind-o, cu razele darurilor ca şi cu nişte frumuseţi de stele strălucind, vă luminaţi.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Are cetatea ta Sfântul tău brâu, de Dumnezeu Născătoare, legătură de pace şi zid şi dumnezeiască unire de învăţătură, laudă şi biruinţă dreptmăritorilor creştini.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Lăudăm slava ta cea negrăită şi darul tău cel neasemănat, că tu eşti izvorul înţelepciunii, din care iese Cuvântul tuturor, celor ce te cinstesc pe tine, Preacurată şi slăvesc pe Cel Născut al tău.

Sedelna, glasul al 4-lea. **Podobie:** Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe bine credincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Punerea cinstitului tău brâu Biserica ta luminos o prăznuieşte şi cu osârdie grăieşte către tine: Fecioară curată, ocroteşte pe toţi de puterea vrăjmaşilor; sfărâmă întă-

rătările barbarilor, celor necredincioşi şi îndreptează viaţa noastră, ca să facem voile Domnului cele dumnezeieşti.

Sedelna, glasul al 4-lea. **Podobie:** Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe bine credincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Izvoarele tămăduirilor, de Dumnezeu Născătoare, care ies din prea cinstit sicriul tău ca din Eden, adapă faţa pământului, daruri vărsând celor ce te cinstesc pe tine cu credinţă. Pentru aceasta, te lăudăm şi cu cinste te slăvim şi cu mulţumire grăim: Bucură-te, ceea ce eşti singura nădejde a celor ce te laudă pe tine.

Sedelna, glasul al 4-lea. **Podobie:** Arătatu-Te-ai astăzi lumii şi Lumina Ta, Doamne s-a însemnat peste noi care cu cunoştinţă Te lăudăm, venit-ai şi Te-ai arătat, Lumina cea neapropiată.

Punerea cinstitului tău brâu prăznuieşte astăzi poporul tău, ceea ce eşti cu totul fără prihană şi cu osârdie grăiesc către tine: Bucură-te, Fecioară, lauda creştinilor.

Canon de rugăciune la praznicul aşezării în raclă a cinstitului brâu al Maicii Domnului (2)

Tropar la praznicul aşezării în raclă a cinstitului brâu al Maicii Domnului, glasul al 8-lea: Născătoare de Dumnezeu pururea Fecioară, acoperământul oamenilor, veşmântul şi brâul prea curatului tău trup, puternic acoperământ cetăţii tale ai dăruit prin naşterea ta cea fără sământă, nestricată rămânând. Că întru tine şi firea se înnoieşte şi vremea. Pentru aceasta, te rugăm, pace cetăţii tale dăruieşte şi sufletelor noastre mare milă.

facere a lui Iosif

Cântarea 1

Irmos: Ca pe uscat umblând Israel, cu urmele prin adânc, pe prigonitorul Faraon văzându-1 înecat, a strigat: lui Dumnezeu cântare de biruinţă să-I cântăm.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Cu dumnezeiască tărie încinge-mă pe mine cel ce măresc în cântări cu dreaptă credinţă sfinţit brâul tău, care este dumnezeiască încingere a cetăţii tale şi întărire, Fecioară şi îngrădire nesurpată pentru turma ta, prea curată Fecioară.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Tu L-ai născut pe Dumnezeu cel Puternic, care încinge cu putere pe toţi cei bine credincioşi, Ceea ce eşti cu totul fără prihană. Pentru aceasta, te fericim pe tine şi dumnezeiescul tău brâu cu bucurie sărutându-l, har şi milă luăm.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu bucurie astăzi dănţuim împrejurul punerii sfinţitului brâu al curatei Fiicei a lui Dumnezeu; din care încingere a nestricăciunii s-a ţesut nouă şi îmbrăcăminte nestricăcioasă şi haină neruptă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Sub puterea ta aleargă poporul tău, Ceea ce eşti cu totul fără prihană şi sub acoperământul tău scapă totdeauna; tuturor fii ajutătoare şi dă tuturor cererilor cele către mântuire, izbăvind din nevoi sufletele noastre.

Catavasie: Cruce însemnând Moise cu toiagul, Marea Roşie a despărţit-o lui Israel, celui ce pedestru a trecut-o; iar, de-a curmezişul lovind-o, a împreunat-o împotriva carelor lui Faraon, deasupra scriind nebiruita armă. Pentru aceea, lui Hristos să-I cântăm, Dumnezeului nostru, că S-a prea slăvit.

Cântarea a 3-a

Irmos: Doamne, cel ce ai făcut cele de deasupra Crugului Ceresc şi ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întăreşte întru dragostea Ta, Cel ce eşti marginea doririlor şi credincioşilor întărire, unule Iubitorule de oameni.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Inima se înnoieşte, atingându-se cu călduroasă credinţă de sfinţitul brâu al Fecioarei şi se încinge cu putere nebiruită, împotriva patimilor celor necurate şi a vrăjmaşilor celor fără de trup, nevătămată rămânând.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Rămâne încă nestricat sfinţit brâul tău, care prea curat trupul tău Fecioară, a încins; sfinţind pe cei ce se apropie cu bună credinţă şi îi scoate din stricăciunea bolilor şi a necazurilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ai fost casă prea frumoasă, prea curată, Cuvântului celui ce S-a Întrupat din tine şi în sfântă casa ta, ai binevoit a se pune brâul tău pe care, sărutându-l, ne sfinţim.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cinstit Brâul tău întru bucuria inimii cu cinste toţi îl sărutăm, care este cinstea tuturor credincioşilor, de Dumnezeu Născătoare, ca unul care s-a atins de prea cinstit trupul tău.

Catavasie: Toiagul spre închipuirea Tainei se primeşte; căci cu odrăslire a ales preot, iar Bisericii celei mai înainte neroditoare, acum a înflorit lemnul Crucii, spre putere şi spre întărire.

Cântarea a 4-a

Irmos: Tu eşti tăria mea, Doamne; Tu - şi puterea mea; Tu - Dumnezeul meu; Tu - bucuria mea, Cel ce n-ai lăsat sânurile Părinteşti şi a noastră sărăcie ai cercetat-o. Pentru aceasta, cu proorocul Avacum strig către Tine: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Înălţându-te la Lumina cea neapusă, după ce ai adormit, ai lăsat celor ce te fericesc pe tine, în locul trupului tău, cinstitul brâu, curată, izvor de tămăduiri fiind şi loc de mântuire şi apărătoare cetăţii tale celei ce te cinsteşte pe tine, Preacurată.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Ca într-un cer nou intrăm noi în casa ta, în care vistierie s-a pus, ca un soare luminos, dumnezeiescul brâu, strălucind raze de minuni şi inimile tuturor lu-minând, Fecioară şi negura patimilor gonind.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Tu eşti sicriul sfinţeniei celei înţelegătoare, Preacurată cu totul lăudată şi cinstită racla ta, care are în sine brâul pe care l-ai purtat încingându-te, o dai poporului tău drept scăpare tuturor şi izvor de tămăduiri nedeşertat.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Venit-a cetăţii tale dar mult bogat, cinstitul tău brâu, prea lăudată. Şi s-a pus luminat în această zi în dumnezeiască casa ta aceasta şi s-a făcut pricină de praznic mare, de Dumnezeu Născătoare, celor ce te iubesc pe tine cu căldură.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Umbrele Legii şi vorbele cele ascunse ale proorocilor mai înainte te-au arătat pe tine, Preacurată, că aveai să fii Maică adevărată a lui Dumnezeu. Prin care blestemul s-a pierdut şi a înflorit desăvârşit binecuvântarea şi mântuitorul dar, celor ce te laudă pe tine cu credinţă şi cu dragoste.

Catavasie: Auzit-am, Doamne, taina iconomiei Tale, înţeles-am lucrurile Tale şi am prea slăvit Dumnezeirea Ta.

Cântarea a 5-a

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat de la faţa Ta, Cel ce eşti Lumină neajunsă şi m-a acoperit întunericul cel străin pe mine, ticălosul? Ci mă întoarce şi la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele, rogu-mă.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Dumnezeiescul brâu punându-se astăzi în casa ta, Ceea ce eşti de Dumnezeu dăruită, împreună cu dânsul s-a pus toată darea bunătăţilor, celor ce au trebuinţă şi se umple de sfinţenie tot cel ce se apropie, cererile cu credinţă luând.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Înfrumuseţatu-te-ai, Fecioară, pe Cuvântul cel prea frumos născându-L. Şi în biserica ta cea frumoasă ai binevoit a fi pus brâul tău cel frumos, care a încins frumos trupul tău, de Dumnezeu Născătoare.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Sfântă casa ta ca alt Rai tuturor se cunoaşte, câştigându-şi în mijloc ca un trandafir cu bun miros, brâul tău, care umple de bună mireasmă dumnezeiască inimile celor ce se apropie cu credinţă, Ceea ce eşti cu totul fără prihană.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Norul dumnezeieştii ploi te-ai făcut, Ceea ce eşti cu totul fără prihană din care picură apă de mântuire şi izvor care a adus la rodirea dreptei credinţe pământul cel uscat prin greşeli; pentru aceasta, cu credinţă pe tine te mărim.

Catavasie: O, de trei ori fericite lemn, pe care a fost răstignit Hristos, Împăratul şi Domnul; prin care a căzut cel ce a înşelat cu lemnul, înşelat fiind de Cel ce a fost pironit pe tine cu trupul, de Dumnezeu, care dă pace sufletelor noastre.

Cântarea a 6-a

Irmos: Adâncul păcatelor mele şi viforul gândurilor mă tulbură şi în adâncul deznădăjduirii celei silnice mă afundă; ci, întinde-mi şi mie mâna Ta cea tare, ca apostolului Petru, Îndreptătorule şi mă mântuieşte.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Ca pe un Prunc tânăr ai născut nouă pe Cel mai înainte de toţi vecii şi înnoieşti inimile cele învechite cu păcatul, care a luat înnoire prin punerea cinstitului tău brâu, curată, pururea Fecioară.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Sfântă biserica ta minunată este întru dreptate, căci câştigând minunat brâul tău cel ce varsă din sine minuni, credincioşilor se arată noian de tămăduiri, de Dumnezeu Născătoare, Maică Fecioară.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Veselitu-s-a tot sufletul, adunându-se în Sfântă biserica ta şi într-însa văzând, de Dumnezeu Născătoare, brâul tău ca un soare luminos, din sine dând lumina darurilor Atotfăcătorului şi Dumnezeiescului Duh.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Întăreşte Curată, inimile noastre, trecând cu vederea toate păcatele şi încinge cu putere pe cei ce au câştigat cu credinţă Brâul tău, ca o vistierie de mult preţ şi neschimbătoare.

Catavasie: În pântecele fiarei celei din apă, Iona, palmele întinzându-şi în chipul Crucii, mântuitoarea patimă mai înainte a închipuit-o vădit, de unde, a treia zi

ieşind, Învierea cea mai presus de lume a însemnat, a lui Hristos Dumnezeu, Cel ce a fost Răstignit cu trupul şi cu Învierea cea de a treia zi lumea a luminat.

Condac, glasul al 2-lea:

Podobie: Pe cea întru rugăciuni...

Cinstit brâul tău, care a cuprins pântecele tău cel de Dumnezeu primitor, de Dumnezeu Născătoare, este putere nebiruită cetăţii tale şi vistierie de bunătăţi neîmpuţinată. Căci numai tu Singură ai născut, fiind pururea Fecioară.

Cântarea a 7-a

Irmos: De pogorârea lui Dumnezeu, focul s-a ruşinat în Babilon, oarecând. Pentru aceasta tinerii în cuptor cu picioare vesele ca într-o grădină verde, săltând au cântat: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Împărăteasa tuturor la Locaşurile Cereşti ducându-se, a lăsat brâul său bogăţie împărătesei tuturor cetăţilor, prin care se mântuiesc de năvălirea vrăjmaşilor văzuţi şi nevăzuţi.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Să ne apropiem acum la izvorul cel ce izvorăşte dar şi milă la cinstita raclă care ţine prea cinstitul brâu, al celei ce a cinstit firea omenească cu cinstită naşterea sa, a Fecioarei şi Maicii.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Lăudaţi pe Domnul toate Puterile Cereşti şi pe Ceea ce L-a născut pe El; prea măriţi-o, toate limbile omeneşti; că a dăruit brâul său scăpare adevărată şi mântuire credincioşilor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Să picure de sus norii dreptate astăzi, întru punerea brâului tău, norule de Dumnezeu dăruit şi tot sufletul să cânte dulce, bucurându-se: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Catavasie: Nebuna poruncă a tiranului celui păgân, pe popoare le-a tulburat, suflând cu îngrozire şi cu hulă urâtă lui Dumnezeu; însă pe cei trei tineri nu i-a înfricoşat mânia cea de fiară, nici focul cel mistuitor; ci cu duh de rouă aducător ce împotrivă răsuna, împreună cu focul fiind, cântau: Prea lăudate Dumnezeul părinţilor şi al nostru, bine eşti cuvântat.

Cântarea a 8-a

Irmos: De şapte ori, cuptorul, chinuitorul haldeilor l-a ars nebuneşte cinstitorilor de Dumnezeu şi văzându-i pe aceştia cu putere mai bună mântuiţi, a strigat: Pe Făcătorul şi Izbăvitorul: Tineri, bine-L cuvântaţi; preoţi, lăudaţi-L; noroade, prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Ca un scaun sfânta raclă s-a pus prea luminat înăuntrul Sfintelor celor neapropiate, ale singurei Fiice a lui Dumnezeu şi a curatei Împărătese a tuturor; care are brâul cel de odihnă, din care celor care se ostenesc în multe păcate, le vine din destul odihnă în chip desăvârşit.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Pe pământ cu sfinţenie ai Întrupat pe Domnul şi cu Sfintele tale mâini ai încins cu adevărat pe Cel ce încinge pe cei binecredincioşi cu putere. Iar acum, suindu-te mai presus de ceruri, ai lăsat oamenilor cinstitul tău brâu, tărie şi acoperământ, Fecioară de Dumnezeu Născătoare.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Celor bolnavi, vindecare, celor ce alunecă, întărire, celor leneşi, dumnezeiască îmbărbătare, ocârmuire celor ce înoată, celor rătăciţi întoarcere, este cu adevărat, curată Fecioară, dumnezeiescul dar, care urmează cinstitului brâu; căruia cu credinţă ne închinăm, întru toţi vecii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Săvârşind astăzi sfântă punerea dumnezeiescului tău brâu, sfinţită prăznuire noi robii tăi facem şi cu bucurie grăim către tine: Bucură-te, de Dumnezeu Născătoare, bucuria îngerilor şi a tuturor oamenilor celor ce cântă cu credinţă: popoare, prea înălţaţi pe Hristos întru toţi vecii.

Catavasie:

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul în toţi vecii.

Binecuvântaţi, tineri, cei în tocmai cu numărul Treimii, pe Făcătorul Dumnezeu, Părintele; lăudaţi pe Cuvântul cel ce S-a pogorât şi focul în rouă l-a prefăcut şi prea înălţaţi pe Duhul cel Preasfânt, care dă viaţă tuturor în toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Înfricoşatu-s-a tot auzul de nespusa lui Dumnezeu pogorâre, cum Cel Preaînalt de voie S-a pogorât până şi la trup, din pântece fecioresc făcându-Se om. Pentru aceea, pe prea curata, de Dumnezeu Născătoarea, credincioşii o mărim.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Iată Dumnezeiescul pat al lui Solomon, pe care îl înconjoară şaizeci de puternici, adică cuvintele Scripturilor, ca într-un pat împărătesc, în cinstita raclă brâul se pune astăzi, spre chemarea tuturor celor smeriţi şi spre apărarea credincioşilor.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

O, cetatea Împăratului Ceresc, de care s-au grăit lucruri prea mărite, pune cetăţii tale dar cinstit şi scump prea sfânt brâul tău, spre întărirea tuturor credincioşilor prin care purtătorii de cununi biruiesc pe vrăjmaşi, strălucind în dreapta credinţă.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Izvorâţi munţi acum dulceaţă şi dealuri veselie veşnică, adunările patriarhilor şi toate cetele mucenicilor, împreunarea proorocilor şi cinstita ceată a dumnezeieştilor apostoli, veseliţi-vă împreună cu noi toţi, întru punerea dumnezeiescului brâu al Fiicei lui Dumnezeu.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Sfinţit-ai toate, Preasfântă Fecioară, prin naşterea ta şi acum ne-a dat nouă prea multă luminare, prea sfânt brâul tău; întru a cărui punere tot pământul dănţuieşte şi te cinsteşte pe tine, ceea ce ai umplut omenirea de bucurie negrăită.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

De înşelătoarea dragoste a patimilor şi de vrăjmaşul ce mă ispiteşte totdeauna cu greutatea păcatelor şi de cumplita lene şi de izgonire şi de robie şi de pradă, degrab mă izbăveşte, prea curată, ca o Milostivă, pe mine cel ce scap la a ta milă.

Catavasie: Rai de Taină eşti, Născătoare de Dumnezeu, care ai odrăslit nelucrat pe Hristos, de care lemnul Crucii cel de viaţă purtător, pe pământ a fost sădit. Pentru aceasta, acum înălţat fiind şi închinându-ne Lui, pe tine te mărim.

Sedelna, glasul al 4-lea. **Podobie:** Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe bine credincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Punerea cinstitului tău brâu Biserica ta luminos o prăznuieşte şi cu osârdie grăieşte către tine: Fecioară curată, ocroteşte pe toţi de puterea vrăjmaşilor; sfărâmă întărâtările barbarilor, celor necredincioşi şi îndreptează viaţa noastră, ca să facem voile Domnului cele dumnezeieşti.

Sedelna, glasul al 4-lea. **Podobie:** Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe bine credincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Izvoarele tămăduirilor, de Dumnezeu Născătoare, care ies din prea cinstit sicriul tău ca din Eden, adapă faţa pământului, daruri vărsând celor ce te cinstesc pe tine cu credinţă. Pentru aceasta, te lăudăm şi cu cinste te slăvim şi cu mulţumire grăim: Bucură-te, ceea ce eşti singura nădejde a celor ce te laudă pe tine.

Sedelna, glasul al 4-lea. **Podobie:** Arătatu-Te-ai astăzi lumii şi Lumina Ta, Doamne s-a însemnat peste noi care cu cunoştinţă Te lăudăm, venit-ai şi Te-ai arătat, Lumina cea neapropiată.

Punerea cinstitului tău brâu prăznuieşte astăzi poporul tău, ceea ce eşti cu totul fără prihană şi cu osârdie grăiesc către tine: Bucură-te Fecioară, lauda creştinilor.

Acatistul brâului Maicii Domnului (31 august: Așezarea cinstitului brâu al Maicii Domnului în raclă)

Acatistul brâului Maicii Domnului (s.v. 31 august / s.n. 13 septembrie):

https://www.academia.edu/106247768/Acatistul_br%C3%A2ului_Maicii_Domnului_31_august_

https://archive.org/details/ac_20230904

https://www.slideshare.net/slideshow/acatistul-braului-maicii-domnului-s-v-31-august-s-n-13-septembrie/271465618

****

traducere din limba rusă

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne

izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

****

Acatiste, Canoane si Rugaciuni - Acatistul Așezarea în raclă a cinstitului brâu al Maicii Domnului:
https://www.youtube.com/watch?v=z0CXu2njKQA

RUGACIUNEA ORTODOXA NADEJDE, AJUTOR SI IUBIRE – ACATISTUL ASEZARII CINSTITULUI BRÂU AL MAICII DOMNULUI IN RACLĂ 31 AUGUST:
https://www.youtube.com/watch?v=zEoS9KYZ5zU

****

Troparul, glas 8: Născătoare de Dumnezeu pururea Fecioară, acoperământul oamenilor, veşmântul şi brâul prea curatului tău trup, puternic acoperământ cetăţii tale ai dăruit prin naşterea ta cea fără sămânţă, nestricată rămânând. Că întru tine şi firea se înnoieşte şi vremea. Pentru aceasta, te rugăm, pace cetăţii tale dăruieşte şi sufletelor noastre mare milă.

&&&

Condac 1
Alergăm cu evlavie la prea cinstita Maica Domnului, la brâul ei dumnezeiesc, iar rugăciunea ne umple de luminare și de mireasma celor cerești, și din adâncul ființei te rugăm, Fecioara bunătății, încinge-ne cu puterea lui, neprihănită, chemându-te: ***Bucură-te, cinstit brâu al Maicii Domnului, apără-ne de rău!***

Icos 1
Îngerii cei nevăzuți se închină cu teamă la brâul tău, Maica Domnului, iar noi cu credință cădem la el, slăvind sfințirea lui și cu evlavie strigăm:
Bucură-te, brâu al Fecioarei;

Bucură-te, strălucirea lumii întregi;
Bucură-te, cingătoarea Fecioarei neprihănite;
Bucură-te, comoara Bisericii;
Bucură-te, brâu scump al Doamnei cerului;
Bucură-te, floare parfumată a cuvioșilor creștini;
Bucură-te, cel ce ai încins trupul Fecioarei;
Bucură-te, că slăbești puterea lingușitorului vrăjmaș;
Bucură-te, lumină nestinsă a harului;
Bucură-te, izvor nesecat de minuni;
Bucură-te, prin care credința se transformă în minuni;
Bucură-te, alungând dușmanii văzuți și nevăzuți;
Bucură-te, cinstit brâu al Maicii Domnului, apără-ne de rău!

Condac 2
Privește, Născătoare de Dumnezeu, cu un ochi binevoitor către cei care cu credință se apropie de sfântul tău brâu ca la un izvor de apă sfințită, îngenunchiind și cerând harul tău, iar tu dăruiește-ne puterea de neînvins a celor ce Îi strigă lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icos 2

Născătoare de Dumnezeu, aducând cinstitul brâu ca izvor al adevăratei bucurii în cetatea împărătească a Constantinopului, pe împărăteasă ai vindecat-o grabnic, iar nouă dăruiește-ne har din belşug, strigând:
Bucură-te, izvor de bucurie veşnică;
Bucură-te, pahar de hrană sufletească;
Bucură-te, că tu, Fecioară prea curată, cu brâul te-ai încins;
Bucură-te, căci luminezi și Muntele Athos;
Bucură-te, că ai vindecat-o pe împărăteasa Zoe;
Bucură-te, că aduci sporirea minții;
Bucură-te, veșmânt curat al Preasfintei Născătoare de Dumnezeu;
Bucură-te, săgeată de foc împotriva dușmanului ucigaş;
Bucură-te, bucuria iertării și a mijlocirii la Hristos;
Bucură-te, refugiu liniștit pentru sufletele împovărate;
Bucură-te, evlavioasă rugătoare la Hristos;
Bucură-te, alungând patimile care ne luptă;
Bucură-te, cinstit brâu al Maicii Domnului, apără-ne de rău!

Condac 3

PreaSfântă curată și neîntinată Fecioară, urcându-te la ceruri cu mâna ta ai dăruit apostolului Toma, prea sfântul tău brâu, lăsându-l ca dar să ne împlinească rugăciunile, atot cântată, iar noi cântăm şi strigăm către tine: ***Aliluia!***

Icos 3

Sfânta Mănăstire Vatopedu din Muntele Athos se laudă cu bogăția unei bucăți din prea sfântul tău brâu, Maica Domnului, fiind stâlp al mijlocirii tale, iar credincioșii i se închină cu evlavie și cu duioșie te cheamă:
Bucură-te, bogăție a nestricăciunii;
Bucură-te, stâlp al compasiunii;
Bucură-te, dătător nesecat de binecuvântări;
Bucură-te, puterea neclintită călugărilor;
Bucură-te, brâu cinstit ce aduci bucuria îngerilor;
Bucură-te, sprijinul călugărilor în ispite și necazuri;
Bucură-te, laudă prețioasă a Mănăstirii Vatopedu;
Bucură-te, evlavios cântec biruitor;
Bucură-te, suflare de tămâie cerească;
Bucură-te, apărătorul cetății nebiruite;
Bucură-te, că monahii sunt întăriți de tine;
Bucură-te, că prin tine cei ce fac război sunt distruși;
Bucură-te, cinstit brâu al Maicii Domnului, apără-ne de rău!

Condac 4

Chivotul dătător de viață al brâului tău atot cinstit dă-ni-l și nouă, Fecioară înmiresmată de har și alungă din sufletele noastre duhoarea cea rea patimilor, ca noi minunându-ne de măreția ta să strigăm: ***Aliluia!***

Icos 4

Brâul tău sfânt, Preasfântă Fecioară, strălucește ca o lumină pe Muntele Athos, iar razele lui în formă de aur umplu inimile credincioșilor cu harul ceresc, iar noi te strigăm cu credință:
Bucură-te, dătătorule de minuni;
Bucură-te, harul luminii;
Bucură-te, sfântă comoară;
Bucură-te, luminare dumnezeiască a inimilor cu înțelepciune;
Bucură-te, brâu care ai acoperit-o pe cea neprihănită pe pământ;
Bucură-te, dăruind har și multă putere;
Bucură-te, că arăți slava Fecioarei;
Bucură-te, că îndepărtezi atacurile demonice;
Bucură-te, dând multă vindecare;
Bucură-te, eliberând sufletele de patimi;
Bucură-te, bucurie dumnezeiască a credincioșilor;
Bucură-te, plin de milostivire;
Bucură-te, cinstit brâu al Maicii Domnului, apără-ne de rău!

Condac 5

Brâul tău, Maica Domnului, este dar dăruit de Dumnezeu, bogăție cerească și putere neînvinsă a patimilor, cu el ne încingem și primim harul și mila pe care le dai mereu celor ce strigă: ***Aliluia!***

Icos 5

Sfântul tău brâu ne dă vindecarea sufletului și a trupului, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ești ca roua de primăvară așa cum spune prorocul Isaia, și învăluiți de dulceața cerească pe care o reverși asupra noastră te chemăm cu evlavie:
Bucură-te, izvor al apelor nemuritoare ale harului;
Bucură-te, dătător de rugăciune curată;
Bucură-te, brâu atotcurat;
Bucură-te, bucuria cerească a Bisericii;
Bucură-te, sfântă comoară a darurilor duhovnicești;
Bucură-te, slăvită coroană a creștinilor evlavioși;
Bucură-te, zidul de nebiruit al Mănăstirii Vatopedu;
Bucură-te, stâlp al cetății sfinte a inimii pentru întreaga lume;

Bucură-te, cinstit brâu al Fecioarei;
Bucura-te, prin care Dumnezeu ne-a răscumpărat;
Bucură-te, binecuvântarea pântecelor spre rodire;
Bucură-te, putere credincioasă dată de Dumnezeu;
Bucură-te, cinstit brâu al Maicii Domnului, apără-ne de rău!

Condac 6
Dobândind sălaș la Mănăstirea Vatopedu ca o comoară dumnezeiască este brâul tău minunat, Maica Domnului, și credincioșii îl laudă văzând minunile izvorâte, iar ție Stăpână îți cântă cântări de mulțumire zicând: ***Aliluia!***

Icos 6
Brâul tău cel sfânt strălucește și toți credincioșii i se roagă cu evlavie, Maica Domnului, cântând purtarea ta de grijă și strigând de bucurie:
Bucură-te, brâu al Fecioarei;
Bucură-te, slava Mănăstirii Vatopedu;
Bucură-te, umbrit de harul Duhului Sfânt;
Bucură-te, lauda poporului lui Hristos;
Bucură-te, prea cinstit dintre darurile cerești;
Bucură-te, imn neîncetat cântat de călugări;
Bucură-te, izvor al tămăduirii;
Bucură-te, căci stingi flacăra patimilor;
Bucură-te, cinstit brâu curat;
Bucură-te, mântuire tuturor credincioșilor;
Bucură-te, lumina strălucitoare a zorilor;
Bucură-te, distrugând rădăcinile patimilor;
Bucură-te, cinstit brâu al Maicii Domnului, apără-ne de rău!

Condac 7
Mărim brâul tău sfânt cu credință, atot cântată Maica Domnului, căci rugându-ne lui ne umplem de sfințire și strigăm Fiului tău: ***Aliluia!***

Icos 7
Întinde asupra noastră brâul tău ca un nor nevăzut de apărare, Născătoare de Dumnezeu, și umple-ne sufletele de sfințire și duioșie dumnezeiască căci apelăm la tine și strigăm la brâul tău:
Bucură-te, cămin al harului dumnezeiesc;
Bucură-te, comoară a milei;
Bucură-te, izvorul darurilor date de Dumnezeu;
Bucură-te, cingătoare a curatei Născătoare de Dumnezeu;

Bucură-te, cel ce dai putere și pace sufletelor;
Bucură-te, dându-ne evlavie și dulceață în rugăciune;
Bucură-te, că emani raze de minuni;
Bucură-te, că nimicești ferocitatea bolilor;
Bucură-te, rază a bunătății lui Dumnezeu;
Bucură-te, cetatea noastră dăruită de Dumnezeu;
Bucură-te, dătătorule de bucurie adevărată;
Bucură-te, că reînvii sufletele amorțite de păcate;
Bucură-te, cinstit brâu al Maicii Domnului, apără-ne de rău!

Condac 8

Minunile tale sunt multe și de nedescris, o, slăvit brâu al Împărătesei Fecioare, alungând epidemii de ciumă și de multe boli molipsitoare, iar noi cu duioșie te strigăm: ***Aliluia!***

Icosul 8

Brâul tău sfânt se arată refugiu pentru cei copleșiți, Fecioară Maria, căci harul tău face minuni pentru cei ce vin cu credință și se roagă, iar noi strigăm cu dragoste:
Bucură-te, vindecător de cancer;
Bucură-te, descoperirea celor ascunse;
Bucură-te, cel prin care Maica Domnului ne vizitează;
Bucură-te, mijlocitor pentru sufletele îndurerate;
Bucură-te, cămin sfânt al harului;
Bucură-te, sfântă comoară a harului Fecioarei;
Bucură-te, că ai vindecat epidemii de ciumă, holeră și alte boli molipsitoare;
Bucură-te, că mijlocești pentru credincioși;
Bucură-te, cărbune care stingi patimile;
Bucură-te, aducând bucurie tuturor;
Bucură-te, încăpere a multor daruri;
Bucură-te, cinstit păstrător al slavei dumnezeiești;
Bucură-te, cinstit brâu al Maicii Domnului, apără-ne de rău!

Condac 9

Slava ta, Fecioară Maria prea curată, răzbate și din sfințenia brâului tău cel cinstit, surprinzând mințile noastre a celor ce răsuflăm parfumul liniștit al mântuirii, strigând: ***Aliluia!***

Icos 9

Brâul tău ne-a fost dat ca toiag al dumnezeieștii cetăți inima noastră, minunată Născătoare de Dumnezeu, căci ne este ajutor în toate necazurile și ne umple de har, iar noi aducem laude:
Bucură-te, vas de mireasmă sfântă;
Bucură-te, diadema nestricăciunii;
Bucură-te, cinstit refugiu al monahilor;
Bucură-te, cu cântările de bucurie ridicate în Muntele Athos;
Bucură-te, brâu al Fecioarei curate, sfințire atotcinstit;
Bucură-te, căci darul ei ne umple viețile cu bucurie;
Bucură-te, adevărata bucurie a Mănăstirii Vatopedu;
Bucură-te, bucurie oricărei inimi evlavioase;
Bucură-te, parfum al florilor harului;
Bucură-te, suflare de frumusețe cerească;
Bucură-te, mireasmă de parfumuri divine;
Bucură-te, cântec sfânt dumnezeiesc;
Bucură-te, cinstit brâu al Maicii Domnului, apără-ne de rău!

Condac 10
Brâul tău ne este ocrotire și mijlocire și cu ajutorul lui Dumnezeu face pântecele femeilor pururea roditoare, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, iar noi ne apropiem de el cu credință și căzând cu evlavie Îl chemăm pe Hristos cel Născut din tine: ***Aliluia!***

Icos 10
Cu harul sfântului brâu al tău, Născătoare de Dumnezeu, încinge-ne cu tărie împotriva vrăjmașului care ca un leu vine răcnind spre noi căutând pe cine să înghită, ajută-ne să îi biruim răutatea și să te strigăm:
Bucură-te, brâul Fecioarei cea curată;
Bucură-te, paharul puterii Domnului;
Bucură-te, pârghie mântuitoare care ne ridici sufletele curate spre Cer;
Bucură-te, dezlegând legăturile patimilor;
Bucură-te, brâu prea prețios al Născătoarei lui Hristos;
Bucură-te, dar prea sfânt pentru poporul evlavios;
Bucură-te, dătătorul nostru de putere sfântă;
Bucură-te, cel ce alungi furia vrăjmaşului;
Bucură-te, brâul Maicii Domnului;
Bucură-te, slava femeilor dezlegate de nerodirea pântecelui;
Bucură-te, împodobire a Bisericii lui Hristos;
Bucură-te, bogăția poporului ortodox;
Bucură-te, cinstit brâu al Maicii Domnului, apără-ne de rău!

Condac 11

Cântăm cântări de mulțumire brâului celui cinstit al Născătoarei de Dumnezeu, căci prin el primim neîncetat harul ei, bucurându-ne de multe minuni și slăvindu-o pe Împărăteasa cea curată, strigând către Hristos: ***Aliluia!***

Icos 11

Lumină primitoare de lumină este brâul tău cel sfânt de la Mănăstirea Vatopedu, Fecioară Maica Domnului, iar purtarea ta de grijă ne ferește de toate ispitele, pe noi care te chemăm:
Bucură-te, brâu al Fecioarei,
Bucură-te, lumină a trezviei;
Bucură-te, dar duhovnicesc;
Bucură-te, tăria dată de Dumnezeu bolnavilor;
Bucură-te, dătătorul puterii dumnezeiești celor credincioși;
Bucură-te, nimicitorul tuturor armatelor lui Baal;
Bucură-te, că întărești puterea sufletelor;
Bucură-te, călăuzindu-ne în urcușul duhovnicesc;
Bucură-te, spălând rănile sufletelor;
Bucură-te, nimicitor al oștilor vrăjmașului;
Bucură-te, adevărata noastră bucurie;
Bucură-te, mângâiere dumnezeiască a credincioșilor;
Bucură-te, cinstit brâu al Maicii Domnului, apără-ne de rău!

Condac 12

Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, căci Mănăstirea Vatopedu are brâul tău dumnezeiesc, iar spre slăvirea măreției tale toate mănăstirilor se adună în rugăciune, lăudând slava ta și Sfintei Treimi strigând: ***Aliluia!***

Icos 12

Cântând după datorie, Fecioară Maria, ne plecăm capetele în fața brâului tău plin de har și propovăduim limpede minunile pe care le faci cu noi, iar către brâul prea sfânt strigăm toți cu mulțumire:
Bucură-te, distrugând robia patimilor;
Bucură-te, bucuria Mănăstirii Vatopedu;
Bucură-te, ridicându-i la Dumnezeu pe cei credincioși;
Bucură-te, cel ce ne atragi la viața adevărată;
Bucură-te, brâu atotcinstit, comoară a Bisericii;
Bucură-te, bucurie lumii și dătător de pace;
Bucură-te, adăpostul mântuirii celor evlavioși;
Bucură-te, bogăție mângâierii monahilor;

Bucură-te, că prin tine suntem curățiți de patimi;
Bucură-te, brâu plin de lumină;
Bucură-te, adevărata bucurie a sufletului;
Bucură-te, acoperământ și ajutor neîncetat;
Bucură-te, cinstit brâu al Maicii Domnului, apără-ne de rău!

Condac 13 (de 3 ori)
O, brâule cel mai de preț al prea curatei Maicii Domnului, care ai încins trupul ei cel sfânt, dăruiește-ne Viața veșnică din comoara harului dumnezeiesc care sălășluiește în tine, iar noi către Hristos ne rugăm: ***Aliluia!***

Se spune iarăși:

Icos 1
Îngerii cei nevăzuți se închină cu teamă la brâul tău, Maica Domnului, iar noi cu credință cădem la el, slăvind sfințirea lui și cu evlavie strigăm:

Bucură-te, brâu al Fecioarei;
Bucură-te, strălucirea lumii întregi;
Bucură-te, cingătoarea Fecioarei neprihănite;
Bucură-te, comoara Bisericii;
Bucură-te, brâu scump al Doamnei cerului;
Bucură-te, floare parfumată a cuvioșilor creștini;
Bucură-te, cel ce ai încins trupul Fecioarei;
Bucură-te, că slăbești puterea lingușitorului vrăjmaș;
Bucură-te, lumină nestinsă a harului;
Bucură-te, izvor nesecat de minuni;
Bucură-te, prin care credința se transformă în minuni;
Bucură-te, alungând dușmanii văzuți și nevăzuți;
Bucură-te, cinstit brâu al Maicii Domnului, apără-ne de rău!

Condac 1
Alergăm cu evlavie la prea cinstită Maica Domnului, la brâul ei dumnezeiesc, iar rugăciunea ne umple de luminare și de mireasma celor cerești, și din adâncul ființei te rugăm, Fecioara bunătății, încinge-ne cu puterea lui, neprihănită, chemându-te: ***Bucură-te, cinstit brâu al Maicii Domnului, apără-ne de rău!***

Apoi se zice această:

Rugăciune către sfântul și cinstitul brâu al Preasfintei Maicii Domnului

Împărăteasa mea, nădejdea mea Maica Domnului, prietenă a orfanilor și a celor oropsiți, bucuria celor îndurerați, ocrotitoare celor jigniți. Vezi necazul meu, vezi durerea mea; ajută-mă ca pe unul slab, hrănește-mă ca pe copilul tău. Ia-mi greutatea, că nu am nici un alt ajutor în afară de tine, nici un altă mijlocitoare, nici un bun mângâietor, numai pe tine, Născătoare de Dumnezeu, te caut și te chem să mă acoperi și să mă mântuiești pentru totdeauna. Amin.

Condac către Sfântul și prea cinstitul brâu al Preasfintei Maicii Domnului, glas 6: Pântecele tău de Dumnezeu primitor, Maica Domnului, a fost înconjurat de cinstitul tău brâu, și prin el puterea turmei tale este de neînvins, dându-ne comori de putere și rodire a pântecelui, căci tu ești singura care L-ai născut pe Cel Veșnic, Fecioară.

Mărimuri: Te mărim, prea curată Fecioară, fecioară aleasă de Dumnezeu, și cinstim sfântul tău brâu care dă vindecare tuturor celor i se roagă cu credință.
Şi apoi se face Otpustul: Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu pentru rugăciunile prea curatei Maicii Tale și ale tuturor Sfinţilor, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin!

Sursa:

https://acoperamantulmaiciidomnului.wordpress.com/2022/02/04/acatistul-braul-maicii-domnul-31-august-asezarea-cinstitului-brau-al-maicii-domnului-in-racla/

https://salutis8.wordpress.com/2023/08/25/acatistul-braul-maicii-domnului-asezarea-cinstitului-brau-al-maicii-domnului-in-racla/

Imnografie

Tropar la praznicul aşezării în raclă a cinstitului brâu al Maicii Domnului: Născătoare de Dumnezeu pururea Fecioară, acoperământul oamenilor, veşmântul şi brâul prea curatului tău trup, puternic acoperământ cetăţii tale ai dăruit prin naşterea ta cea fără sământă, nestricată rămânând. Că întru tine şi firea se înnoieşte şi vremea. Pentru aceasta, te rugăm, pace cetăţii tale dăruieşte şi sufletelor noastre mare milă.

Condac la praznicul aşezării în raclă a cinstitului brâu al Maicii Domnului: Cinstit brâul tău, care a cuprins pântecele tău cel de Dumnezeu primitor, de Dumnezeu Născătoare, este putere nebiruită cetăţii tale şi vistierie de bunătăţi neîmpuţinată. Căci numai tu singură ai născut, fiind pururea Fecioară.

(Video) Troparul Așezării în raclă a brâului Maicii Domnului - Interpret: Otilia Simeria:
https://doxologia.ro/tropare/video-asezarea-racla-braului-maicii-domnului-tropar

Sinaxar - Așezarea cinstitului brâu al Maicii Domnului în raclă - 31 august:
https://www.trinitas.tv/asezarea-cinstitului-brau-al-maicii-domnului-in-racla-31-august/

SFINȚII ZILEI

Astăzi Biserica prăznuiește un eveniment istoric legat de cinstitul Brâu al Maicii Domnului.

AȘEZAREA CINSTITULUI BRÂU AL MAICII DOMNULUI ÎN RACLĂ

31 AUGUST

TRINITAS TV

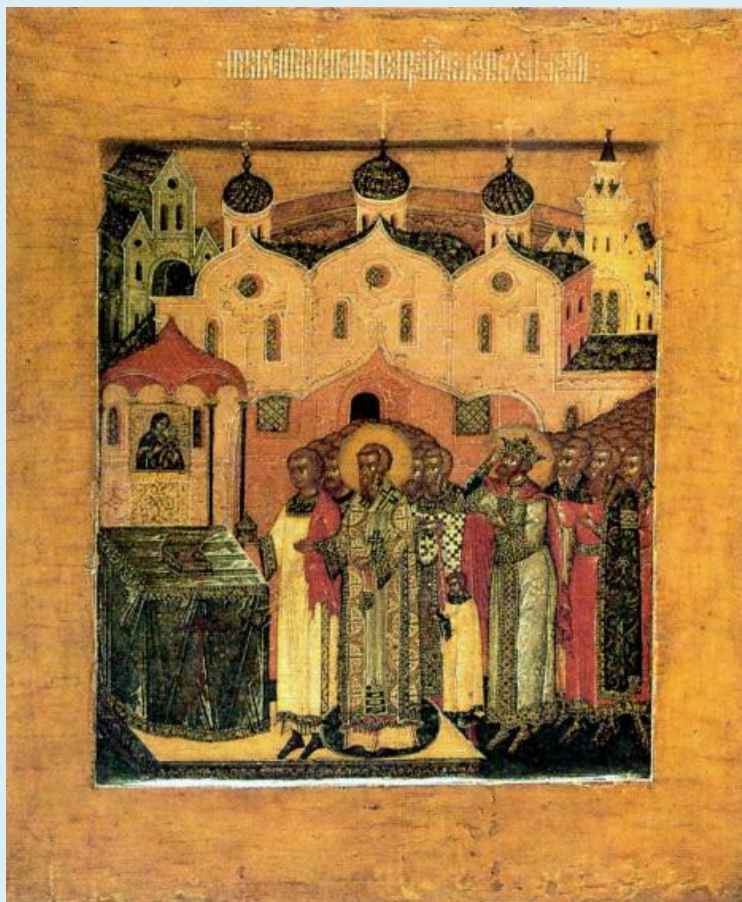
SFINȚII ZILEI

În timpul Cruciadelor, o parte din fragmentele cinstitului Brâu au ajuns și în Franța.

AȘEZAREA CINSTITULUI BRÂU AL MAICII DOMNULUI ÎN RACLĂ

31 AUGUST

Vieţile Sfinţilor - Aşezarea în raclă a brâului Preasfintei Născătoare de Dumnezeu

Cuvant Ortodox - Aşezarea în raclă a brâului Preasfintei Născătoare de Dumnezeu - 31 august:
https://www.youtube.com/watch?v=QKf0dlB50Lg

***

Cinstitul brâu al prea curatei Maicii lui Dumnezeu, cel adus în Constantinopol într-un sicriaş de aur cu pecetluire împărătească, a fost pus în biserica pe care dreptcredinciosul împărat Teodosie cel tânăr o zidise în numele Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, la locul ce se numea Halcopratie, adică "târgul de aramă".

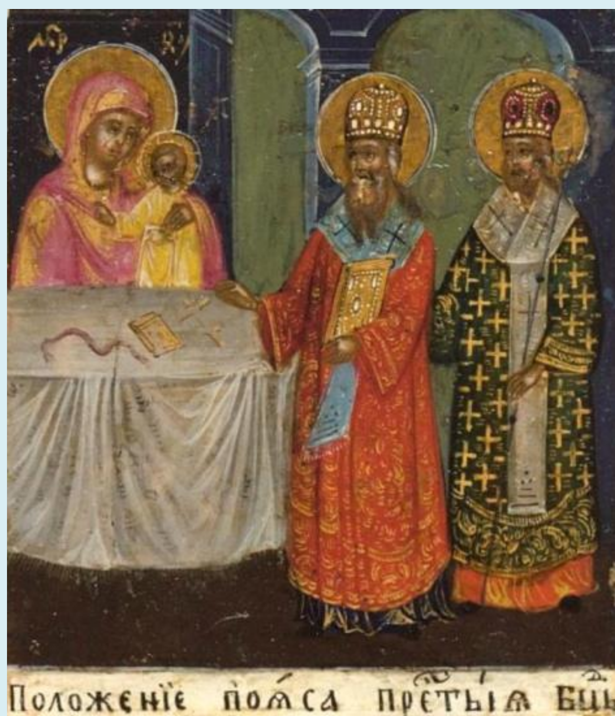
După mulţi ani, pe vremea împărăţiei lui Leon, femeia lui, Zoe, era supărată de duhul cel necurat. Pentru aceea, împăratul şi rudele lui aveau mâhnire; deci se făceau multe rugăciuni către Dumnezeu pentru împărăteasa care pătimea.

Odată i s-a arătat o vedenie dumnezeiască, spunându-i că de se va pune pe dânsa Brâul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, va lua tămăduire. Împărăteasa a spus această vedenie bărbatului ei, împăratul Leon şi îndată împăratul a rugat pe patriarh şi a dezlegat pecetea, apoi s-a deschis sicriul şi s-a aflat întreg cinstitul Brâu al prea curatei Maicii lui Dumnezeu, nici câtuşi de puţin vătămat de vechimea vremii şi l-a sărutat pe el cu cucernicie. Când patriarhul l-a întins pe el deasupra împărătesei, îndată s-a scăpat de chinuirea diavolească şi a câştigat desăvârşit tămăduirea bolii sale.

Atunci toţi cu bucurie au prea mărit pe Hristos Dumnezeu şi pe prea curata Maica Lui cântând cântări de mulţumire; iar cinstitul Brâu punându-l într-aceeaşi raclă de aur, l-a pecetluit cu pecetea împărătească şi a aşezat prăznuire întru cinstea Preasfintei Fecioare Născătoare de Dumnezeu, întru aducerea aminte de minunea ce s-a făcut cu sfântul ei Brâu, prin singurul darul acela şi prin milostivirea şi iubirea de oameni a Aceluia ce S-a născut dintr-însa, adică lui Hristos Dumnezeul nostru.

Sinaxar - Pomenirea punerii în sfânta raclă a cinstitului brâu al Preasfintei de Dumnezeu Născătoarei

În această lună (august), în ziua a treizeci şi una, pomenirea punerii în sfânta raclă a cinstitului brâu al Preasfintei de Dumnezeu Născătoarei, în cinstita ei casă, care este în Halcopratia, unde a fost adus de la episcopia Zilaş, în zilele împăratului Iustinian şi minunea ce s-a făcut prin punerea cinstitului brâu deasupra împărătesei Zoe, soţia împăratului Leon cel înţelept.

Împăratul Arcadie, feciorul lui Teodosie cel mare, scoţând cinstitul brâu al Preasfintei de Dumnezeu Născătoarei din Ierusalim, căci acolo era păstrat cu cinstita ei haină până în acea vreme de o femeie fecioară, l-a adus în Constantinopol şi l-a pus într-un sicriu luminat, pe care l-a numit şi sfânta raclă.

Deci trecând 410 ani, a deschis acea sfântă raclă împăratul Leon cel înţelept, pentru femeia sa Zoe, care era chinuită de duh necurat şi care văzuse şi dumnezeiasca vedenie; că de s-ar pune peste dânsa cinstitul brâu, s-ar lecui. Şi s-a aflat cinstitul brâu strălucind ca şi cum ar fi fost ţesut atunci nou, având o pecete tipărită în aur şi hârtie codicel lipită, care arăta cu numărul, vremea, indictionul şi ziua în care fusese adus sfântul brâu în Constantinopol şi cum a fost pus de mâinile împăratului Arcadie în raclă, pecetluită fiind de dânsul. Acest brâu sărutându-l împăratul şi întinzându-l peste împărăteasă cu mâna

patriarhului ce era atunci, o, minune, îndată s-a mântuit de boala împărăteasa şi toţi slăvind pe Mântuitorul Hristos şi dând laude de mulţumire Preacuratei Maicii Lui, l-au pus iarăşi în acea raclă unde era mai înainte.

Tot în această zi, pomenirea înnoirii bisericii Preasfintei de Dumnezeu Născătoarei, de la Neoria.

Pe vremea împărăţiei binecredincioşilor împăraţi Mihail şi Teodora un oarecare patriciu cu numele Antonie, avea în Constantinopol o casă cinstită în curtea căreia era şi o biserică a Preasfintei de Dumnezeu Născătoarei. Din această biserică fusese luată podoaba de împăraţii cei mai dinainte luptători împotriva icoanelor, scoţând Sfintele icoane şi însemnându-se numai cruci în locul lor. Deci patriciul acesta iarăşi făcând icoanele bisericii aceştia cum se cuvenea, a făcut şi o baie foarte mică dedesubtul bisericii pentru trupeasca sa odihnă; iar deasupra acelei băi se făcea pururea slujba lui Dumnezeu. Pentru aceasta a umbrit întru dânsul darul Preasfântului Duh, prin Preacurata Maica Domnului nostru Iisus Hristos şi au început a se face multe tămăduiri de multe feluri de boli.

Încă oarecare iubitori de Dumnezeu se strânseră şi au cerut de la patriciul, să facă o dată pe săptămână baie pentru fraţii cei în Hristos şi mai ales bolnavi. Şi luând voie făceau aceasta cu credinţă şi se vindecau.

După aceea, apropiindu-se să moară patriciul, a lăsat baia aceea şi biserica pe seama celor ce s-au aflat atunci oameni iubitori de Dumnezeu, pentru a lui sufletească mântuire. Însă aceia fiind săraci şi neavând nici apă de ajuns, nici alt venit, încet, încet, au părăsit grija lucrului şi baia a rămas neîngrijită. Şi jefuind-o unii şi alţii de uneltele şi podoabele ce avea într-însa, a rămas la stingere desăvârşit. Iar Sfânta biserică, căci era înaltă şi vindecătoare celor bolnavi, au lăsat-o, făcând slujba într-însa, un preot, care din dumnezeiescul dar ce era într-însa, avea din destul cele ce erau spre trebuinţa hranei.

Deci fericitul împărat Roman făcându-şi palate împărăteşti şi trebuindu-i mult material de lucru şi fiind înştiinţat de această casă a Născătoarei de Dumnezeu că are mult material, a pus gând ca să o strice.

Iar Născătoarea de Dumnezeu ce locuia într-însa n-a îngăduit cele ce gândea împăratul. Căci în noaptea aceea s-a arătat celui ce era ispravnic peste lucru şi unui tânăr ce era rudă cu ispravnicul şi le-a zis cu groază, să nu cuteze nicidecum a-i strica biserica aceea.

Şi dacă s-a făcut ziua, spunând tânărul visul către maica ispravnicului a înţeles şi împăratul, care îndată cum auzi, zise cuvântul acesta: "Nu voi să am judecată cu Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, ci încă voi înnoi casa aceea cu cele ce-i vor trebui".

Pentru aceasta, în loc să strice oamenii cei ce au fost trimişi, au curăţit baia cu toată nevoinţa şi au înălbit-o. După aceea gătindu-se toate şi făcându-se baie mai mare, de avea şi scăldătoare şi înfierbântând-o, se scăldară împăraţii: Roman, Constantin şi Hristofor şi bucurându-se întăriră baia şi cu hrisov de milă să aibă a lua pe fiecare an şi a dăruit-o la mănăstirea cea numită a ispravnicului pentru ca să poarte grijă de baie şi de biserica Născătoarei de Dumnezeu, monahii mănăstirii aceleia.

Şi câte minuni adică s-au făcut mai înainte în mai sus zisa biserică a Născătoarei de Dumnezeu, le vom lăsa, dar aici vom povesti una numai ce s-a făcut în vremea noastră.

****

O femeie oarecare vestită a căzut în boală grea şi s-a umflat şi chinuindu-se cu nesuferite dureri, şi-a cheltuit toată averea sa la doctori şi nimic nu se folosi de la ei. Auzind de minunile ce se făceau la biserica Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu, s-a dus şi ea acolo şi rămânând acolo câteva zile şi nimic folosindu-se, ci bântuită foarte rău de boală, a ieşit şi s-a dus la biserica Născătoarei de Dumnezeu cea din Vlaherne şi căzând la pământ se ruga zicând: "Miluieşte-mă, Maica lui Dumnezeu, că fiind lipsită de tot ajutorul omenesc, am năzuit la tine".

Deci rămânând acolo nouă zile, i s-a arătat în ziua cea de pe urmă o femeie de cinste zicându-i: "O, femeie, ce strigi către mine de mă superi neîncetat?"

Iar ea a zis către dânsa: "O, Stăpână, ştiu că pentru păcatele mele mă chinuiesc; dar ştiind că pentru noi păcătoşii Fiul tău şi Dumnezeul nostru S-a pogorât din ceruri şi născându-Se din pântecele tău S-a făcut om; drept aceea am năzuit la tine, ca să aflu milă, eu ticăloasa".

Iar Născătoarea de Dumnezeu zise iarăşi către dânsa: "Du-te la locaşul meu cel mic de la Neorie şi acolo îţi vei afla vindecarea".

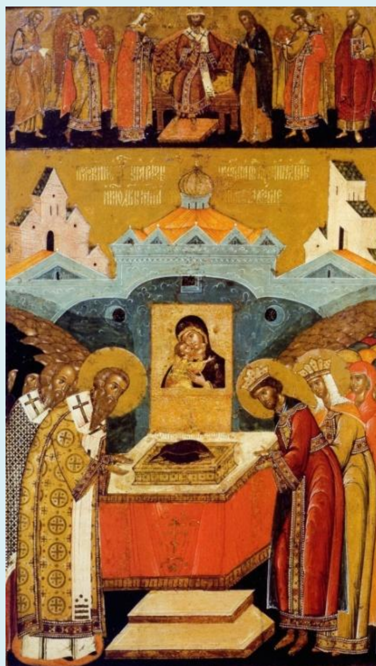
Dacă s-a trezit femeia a mulţumit lui Dumnezeu şi s-a dus degrab la Neorie şi căzând cu rugăciune la Maica lui Dumnezeu, zicea: "Miluieşte-mă, Stăpână şi plineşte milosârdia ta întru mânie".

Şi după ce a zis acestea a adormit şi a văzut iarăşi pe Născătoarea de Dumnezeu ce i se arătase împreună cu un bărbat frumos, care a zis către acela: "Iată femeia cea bolnavă; spintecă-i pântecele" şi acela îndată lovind-o peste pântece cu varga ce ţinea în mână, se făcu nevăzut, împreună cu Născătoarea de Dumnezeu ce se arătase cu dânsul.

Deci trezindu-se femeia simţi că ieşea dintr-însa miros greu şi nesuferit şi îndată dezbrăcându-se de îmbrăcămintele ce purta, întră în baie şi spălându-se a ieşit cu femeile ce erau cu dânsa, sănătoasă şi vindecată.

Şi închinându-se acelui sfânt loc, tămâia cu mirodenii, mulţumind Preasfintei Stăpânei de Dumnezeu Născătoarei, întru slava Celui ce S-a născut dintr-însa, Hristos Dumnezeul nostru.

Sinaxar: Aşezarea în raclă a brâului Maicii Domnului

Împăratul roman Arcadie (377-408) a scos cinstitul brâu al Preasfintei Născătoare de Dumnezeu din Ierusalim, unde era păstrat de o femeie fecioară şi l-a adus în Constantinopol, aşezându-l într-o raclă scumpă.

După 410 ani a deschis acea raclă împăratul Leon cel înţelept (886-912) pentru femeia sa Zoe, care era chinuită de duh necurat şi care văzuse în vis că, dacă s-ar pune peste dânsa cinstitul brâu, s-ar lecui. Şi au aflat cinstitul brâu strălucitor şi luminos ca şi cum ar fi fost proaspăt ţesut cu fir de aur. Brâul avea şi o pecete de aur care indica ziua în care fusese adus sfântul brâu în Constantinopol şi cum a fost pus de mâinile împăratului Arcadie în racla pecetluită de dânsul. Sărutându-l împăratul Leon şi întinzându-l peste împărăteasă împreună cu patriarhul Constantinopolului, îndată s-a mântuit de boală împărăteasa.

Toţi slăvind pe Mântuitorul Hristos şi pe Preacurata Maica Lui, au pus brâul iarăşi în acea raclă.

Astăzi sunt pomeniţi Sfinţii mucenici Andrei, Iraclie, Faust şi Mina.

(M. Nedelcu)

Sinaxar - Istoria Sfântului Brâu

Sfântul brâu al Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, astăzi împărţit în trei bucăţi, este unicul odor care se păstrează din viaţa pământească a Maicii Domnului ce se găseşte în Sfânta mare Mănăstire Vatopedi.

Potrivit tradiţiei, cinstitul brâu a fost ţesut de însăşi Maica Domnului din fire de cămilă şi după adormire, în momentul înălţării ei la ceruri, l-a dăruit Sfântului apostol Toma.

„Prea Sfântă Curată şi neîntinată Fecioară, urcându-te la ceruri, cu mâna ta ai dăruit apostolului Toma, prea sfântul tău brâu", psalmodiază Biserica în troparul sărbătorii punerii în raclă a cinstitului brâu al Preasfintei Născătoare de Dumnezeu.

Două femei evlavioase din Ierusalim au făgăduit că vor păstra cinstitul brâu. Maica Domnului, cu puţin înainte de adormirea sa, i-a cerut Sfântului evanghelist Ioan să împartă acestora şi cele două veşminte ale sale. Misiunea de păstrare, din generaţie în generaţie, a continuat-o o fecioară evlavioasă ce provenea din această familie.

În timpul domniei împăratului Arcadie, fiul lui Teodosie cel mare, a avut loc mutarea cinstitului brâu în slăvita capitală a Imperiului Bizantin, în Constantinopol. Pe 31 august, împăratul a aşezat cinstitul brâu într-o raclă foarte frumoasă, pe care a numit-o „racla sfântă”, pentru a proteja capitala Imperiului şi pe locuitorii acesteia de orice atac ostil, de orice nenorocire şi uneltire demonică.

După câţiva ani, fiica lui Arcadie, împărăteasa Pulcheria, a ridicat o strălucită Biserică în regiunea numită Halcopratie [târgul de aramă], unde a aşezat Sfântul brâu. Aceeaşi împărăteasă l-a brodat cu fir de aur, formă în care se păstrează şi astăzi în Sfânta mare Mănăstire Vatoped.

În secolul următor, nu se ştie exact când şi în ce împrejurări, Sfântul brâu a fost mutat în Zila Capadociei, la sud de Amasía, iar în timpul domniei împăratului Iustinian I (527-565), ctitorul Bisericii Sfintei Sofia, a fost adus din nou în Constantinopol. Succesorul lui, Iustinian al II-lea şi soţia lui, Sofia, a renovat biserica arămarilor şi au ridicat paraclisul „Aghia Soros”, pe altarul căruia păstrau cinstitul brâu.

Sfântul brâu al Maicii Domnului a săvârşit multe minuni în Constantinopol. A vindecat-o pe Zoí Zaúntzi, soţia împăratului Leon al VI-lea cel înţelept (886-921), care era chinuită de un duh necurat. Când patriarhul a întins deasupra ei Sfântul brâu, a fost izbăvită imediat de suferinţă.

Gherman I (715-730), patriarhul Constantinopolului, menţionează cu entuziasm că Sfântul brâu păstrează de secole mireasma dumnezeiască a vindecărilor pe care le-a săvârşit, bucurându-i pe toţi cei care îl ating cu credinţă şi evlavie şi Iosif imnograful (între anii 816-866) laudă sfânta relicvă, pentru că aceasta, prin harul Maicii Domnului, îi sfinţeşte pe credincioşii care vin să se închine cu evlavie, îi ridică din stricăciune şi îi izbăveşte de boli şi necazuri.

În jurul anului 1150 Sfântul brâu se afla în Palatul cel mare al Constantinopolului, în Biserica Sfântului Mihail. Probabil că a fost tăiat în fragmente, iar fragmentele au fost dăruite şi altor biserici.

În sec. al XII-lea şi mai exact în timpul domniei lui Manuil I Comnenul (1143-1180), s-a stabilit oficial sărbătoarea punerii în raclă a cinstitului brâu al Maicii Domnului pe 31 august, în timp ce în vechime se sărbătorea odată cu Aşezarea veşmântului Născătoarei de Dumnezeu în Vlaherne, pe 2 iulie.

După cucerirea Constantinopolului de către cruciaţi, în timpul celei de-a patra cruciade, în 1204, unele bucăţi au fost furate de cetele de barbari şi mutate în Apus. Din fericire, nu s-au pierdut toate. Cert este că o parte din Sfântul brâu a rămas în Constantinopol şi după recuperarea lui, în 1261, de către Mihail VIII-lea paleologul era păstrat în Biserica din Vlaherne. Mărturia unui pelerin anonim rus în Constantinopol, între anii 1424-1453, este şi ultima [mărturie] legată de existenţa Sfântului brâu în Constantinopol. Nu se ştie ce s-a întâmplat cu acesta după că-derea Constantinopolului, în 1453.

Cea mai mare parte a Sfântului brâu care există astăzi, se păstrează în Mănăstirea Vatoped. Acest fragment a ajuns în chip minunat în Mănăstire.

Constantin cel mare a construit o cruce, pe care o lua cu el în campanii pentru a-l apăra pe el şi armata lui. În mijlocul crucii era o bucată din cinstitul Lemn; erau, de asemenea, casetuţe, unde erau aşezate şi sfinte moaşte ale celor mai importanţi mucenici şi o bucată din Sfântul brâu. Această cruce o luau în campanii toţi împăraţii. Într-o campanie împotriva bulgarilor, împăratul Issac al II-lea Anghelos (1185-1195) a fost învins de prinţul Asan. Un preot a aruncat în râu crucea împărătească, pentru a nu fi profanată de duşmani. Aceia însă au găsit-o şi au înmânat-o ţarului Asan al bulgarilor.

Bulgarii nu aveau relaţii bune cu sârbii, ba chiar se înrăutăţeau, iar în jurul anului 1330, armata bulgară a fost învinsă în luptă de sârbii conduşi de marele mucenic Lazăr († 1389). Astfel, crucea împărătească a trecut în mâinile sârbilor. După patruzeci de ani, Lazăr a dăruit Mănăstirii Vatoped crucea împărătească a lui Constantin cel mare, împreună cu fragmente din cinstitul Lemn, Sfântul brâu şi alte sfinte moaşte. Pe spatele Sfintei Cruci se află scris în limba sârbă următoarele: „Lazăr, în Hristos Dumnezeu cneaz al Serbiei şi împărat al grecilor, dăruiesc această armă puternică, împreună cu prea curatul brâu al Sfintei Fecioare, Mănăstirii Vatoped din împărăţia mea”. De atunci se păstrează în Sfântul altar al Bisericii, adică în Biserica centrală a mănăstirii.

Trebuie să menţionăm şi o altă tradiţie, care se cunoaşte în Mănăstirea Vatoped. Potrivit cu aceasta, Sfântul brâu a fost dăruit de împăratul Ioan al VI-lea Cantacuzino (1341-1354), care, după ce a renunţat la demnitatea împărătească, a fost tuns în monahism, primind numele Ioasaf şi a vieţuit în Mănăstirea Vatoped.

În timpul dominaţiei turceşti, fraţii din mănăstire au făcut procesiuni cu cinstitul Brâu în Creta, Macedonia, Tracia, Constantinopol şi Asia mică pentru sfinţirea şi sprijinul grecilor înrobiţi şi izbăvirea de orice boală primejdioasă.

Sinaxar - Aflarea cinstitului brâu al Maicii Domnului în Thíra (Santorini) - 10 octombrie 1830

După cum menționează numeroase mărturii scrise aflate în biblioteca Sfintei mari Mănăstiri Vatopedi, precum și un document din Thíra, datat 1830, în luna iunie a anului 1820 au fost trimise în Creta spre păstrare, în timpul epidemiei de ciumă, sfinte moaște și relicve, printre care se aflau și cinstitul brâu al Maicii Domnului, o bucată din cinstita Cruce și capul Sfântului Andrei Cretanul. Toate acestea erau însoțite de către ieromonahii Neofit și Ambrozie, ierodiaconul Partenie și monahii Dionisie și Dorotei.

Din pricina măcelului la care s-au dedat turcii în acea perioadă, cei doi ieromonahi, împreună cu monahul Dionisie au fost omorâți, iar ierodiaconul Partenie, împreună cu monahul Dorotei, în încercarea de a salva sfintele relicve, s-au refugiat la Consulatul Englez. Însă, chiar și acolo, nimeni nu le garanta siguranța. Așadar, cinstitul brâu, împreună cu celelalte relicve au fost așezate într-un depozit al consulatului, împreună cu celelalte lucruri de mare preț ale creștinilor, iar la adăpostul nopții, pe un geam al clădirii consulatului, au fost coborâte în portul din Iraklio, unde le aștepta un vapor pregătit ca să le ducă la Sfântul Munte.

În perioada aceea, chiar și personalul diplomatic, împreună cu consulul englez, amenințați de turcii dezlănțuiți, au fost nevoiți să părăsească consulatul și să plece în Europa temându-se pentru viața lor.

Corabia pe care se afla și consulul englez Dominic Santantonio, împreună cu familia sa, și unde se aflau și sfintele relicve, din pricina vântului potrivnic, dar și a flotei turcești care îl urmărea, a fost nevoit să acosteze în portul Thira al insulei Santorini la începutul anului 1821, unde a și rămas pentru o perioadă. Din micul golf ,,Athiniós" din insulă, consulul a urcat pe insulă până la Firá, păstrând ascunse, fără să știe cineva - nici măcar monahii vatopedinii - sfintele moaște. În mod paradoxal, însă, acolo a întâlnit foarte mulți refugiați din Creta, pe care familia sa îi cunoștea foarte bine.

Din pricina operațiunilor militare prilejuite de Revoluția Grecească, consulul a hotărât să rămână pentru o perioadă în insulă, unde a fost primit foarte bine de clericii romano-catolici de pe insulă, el însuși ajutând în toată această perioadă ca medic chirurg acolo unde era nevoie.

Timp de zece ani, consulul a ținut sfintele relicve ascunse, fără ca cineva să știe unde se află, el intenționând ca mai târziu să le ducă în Europa și să le vândă. Însă nu a trecut foarte mult timp până ce refugiații cretani de pe insulă au descoperit ,,secretul" consulului, adică faptul că la el se afla Cinstitul Brâu, împreună cu celelalte sfinte moaște. Atunci când această veste a ajuns la Vatopedi, conducerea mănăstirii i-a trimis pe monahii Dionisie și Ștefan, care aveau cu ei documentul oficial care atesta proprietatea asupra relicvelor. Cei doi l-au informat despre toate acestea pe episcopul de Santorini, Zaharia. Îndată, acel vrednic episcop, însoțit de către diaconul său Serafim Kaíris și de către comisarul de poliție Antonios Sigalás, s-a prezentat la casa consulului englez pe care l-a rugat să-i predea sfintele relicve. Consulul, însă, nu voia să facă acest lucru pentru că, după cum relatează documentul, ,,era presat de către soția sa, Stefania".

Atunci, comisarul de poliție i-a strâns pe toți creștinii ortodocși, cler și credincioși, în fața casei consulului din Thirá, cu prapuri și lumânări aprinse, în timp ce clopotele bisericilor băteau. Din pricina acestor manifestări, consulul Dominic s-a temut de poporul ortodox ce se strânsese și a rămas în fața casei lui în noaptea de 9 spre zece octombrie 1830, și, după ce i-a lăsat pentru puțin timp singuri pe vizitatorii săi, a ieșit din mijlocul lor și a plecat.

După ce s-a întors, a înștiințat pe toată lumea că a mers la mănăstirea ,,francilor" (catolicilor) și a luat de acolo racla cu sfintele relicve. Apoi a pregătit 20 de

sfeșnice de ceară, și, după ce a tămâiat toată casa, pe toți cei prezenți și pe cei doi părinți de la Vatoped - care ajunseseră între timp în Santorini - lăcrimând, cu mare solemnitate a luat cinstitele moaște, le-a ridicat în sus și le-a înmânat episcopului Zaharia care, ,,plecându-și genunchii” s-a închinat cu mare evlavie și nemărginită bucurie. Născătoarea de Dumnezeu a mai făcut o minune cu robii săi!

După slujba agheasmei, episcopul a luat racla de aur în care se afla cinstitul brâu, iar ceilalți doi monahi celelalte două sfinte moaște, și așa, cu mare alai, însoțiți de cler și credincioși, au ajuns la biserica mitropolitană din Firá, unde s-a oficiat o slujbă de mulțumire către Dumnezeu. Nu doar ortodocșii, ci și francii (catolicii) au venit cu mic cu mare să se închine sfintelor moaște. Mulți dintre cei care aveau suferințe s-au vindecat iar cei care aveau demoni strigau că fug de puterea cinstitului brâu.

În zilele următoare, părinții vatopedini au purtat sfintele relicve prin multe sate din insulă spre sfințirea și binecuvântarea locuitorilor, iar poporul credincios, ,,precum roiul de albine” se aduna să se închine brâului făcător de minuni al Maicii Domnului, care ,,răspândea mireasmă binecuvântată”, după cum se menționează amănunțit în documente.

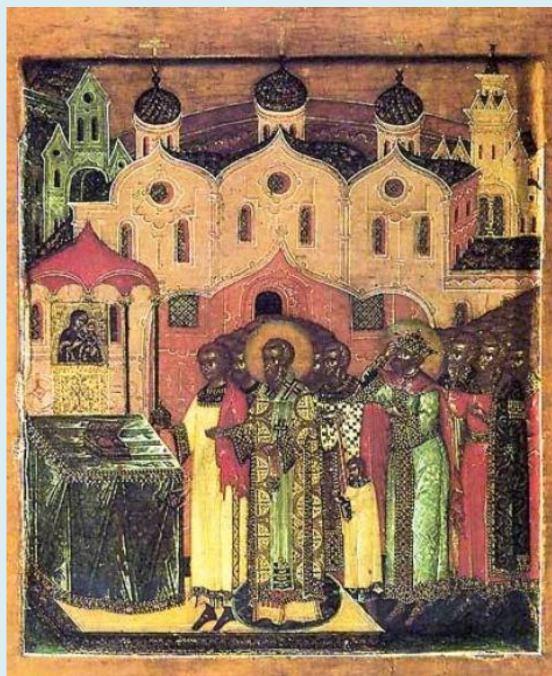

Când s-au împlinit trei luni din ziua când Cinstitul Brâu a fost găsit, monahii, însoțiți de mulți locuitori din Thirá, care au adus daruri ale credincioșilor - printre care și un calendar aurit pe care se găsea inscripția ,,THIRA” - au ajuns cu sfintele relicve la Mănăstirea Vatoped, acolo unde, părinții au făcut ,,luminată priveghere” în ziua aceea. De asemenea, au rânduit ca sărbătoarea aflării și arătării cinstitului brâu să se facă în fiecare an la 10 octombrie, în cinstea și în amintirea Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, lucru care se întâmplă până astăzi.

Sursa: Mathéos E. Mindrinós, Slujbă de cântare pentru pomenirea aflării cinstitului brâu al Născătoarei de Dumnezeu

Sursa:
http://www.pemptousia.ro/2015/10/aflarea-cinstitului-brau-al-maicii-domnului-in-thira-santorini-10-octombrie-1830/

Arhid. Ștefan Sfarghie - Sinaxar - Aşezarea cinstitului brâu al Maicii Domnului în raclă

În această zi pomenim punerea în sfânta raclă a cinstitului brâu al Preasfintei Născătoare de Dumnezeu.

Încă din vechime, creştinii au arătat evlavie pentru lucrurile care au aparţinut Mântuitorului, Maicii Domnului sau sfinţilor. Multe dintre acestea au fost păstrate cu sfinţenie, fiind aşezate în locuri de cinste, iar uneori s-au ridicat biserici pentru păstrarea şi cinstirea lor. Aşa s-a întâmplat cu veşmântul Maicii Domnului, cu cinstitul ei omofor, cu brâul Maicii Domnului, cu moaştele a sute şi mii de sfinţi mucenici care ne aduc aminte de cei care au mărturisit de-a lungul vremurilor credinţa în Iisus Hristos Domnul nostru.

Brâul Maicii Domnului a fost adus de la Ierusalim la Constantinopol şi a fost aşezat într-o raclă de aur, în biserica închinată Născătoarei de Dumnezeu, numită Chalcopratia şi zidită de împăratul Teodosie al II-lea cel tânăr (408-450).

După mulţi ani, fiind bolnavă Zoe, soţia împăratului Leon al VI-lea înţeleptul (886-912), a visat că se va vindeca dacă se va aşeza peste ea brâul Maicii Domnului.

După vindecarea miraculoasă a împărătesei, toţi creştinii au prea mărit cu bucurie pe Hristos şi pe prea curata lui Maică, iar în amintirea evenimentului s-a rânduit şi sărbătoarea de astăzi.

Iulian Dumitraşcu - Calendar Ortodox - Aşezarea cinstitului brâu al Maicii Domnului în raclă

Soția împăratului Leon cel înțelept (886-911), împărăteasa Zoe suferea de o boală gravă, incurabilă, însă, într-o noapte, prin vedenie dumnezeiască, a aflat că dacă se va atinge de brâul Maicii Domnului se va vindeca.

În Constantinopol, într-o biserică închinată Sfintei Fecioare Maria, se afla un veșmânt și brâul Născătoarei de Dumnezeu, așezate la loc de cinste într-o raclă de aur, aduse de la Ierusalim în timpul împăratului Arcadius (395-408).

La rugămintea împăratului Leon, patriarhul Constantinopolului a luat brâul Maicii Domnului, și, înconjurat de un sobor de preoți, a mers la curtea împărătească unde s-au rugat pentru tămăduirea împărătesei.

Aceasta s-a închinat și a adus cinstire brâului Maicii Domnului și atingându-se de acesta s-a vindecat. În urma minunii au așezat brâul Maicii Domnului înapoi în raclă și au rânduit prăznuirea acestei minuni spre lauda Maicii Domnului.

Proloagele - 31 august

Luna august în 31 de zile: pomenirea punerii în sfânta raclă a cinstitului brâu al Preasfintei de Dumnezeu Născătoarei, în cinstita ei casă din Constantinopol şi a minunii ce s-a făcut atunci, acolo.

Încă din cele dintâi timpuri, creştinii au arătat multă evlavie pentru orice fel de lucruri, care au avut vreo legătură cu Mântuitorul Hristos, cu Maica Domnului sau cu Sfinţii Săi (Fapte 19, 12). Ei au păstrat cu scumpătate asemenea semne sfinte şi le ascundeau cu grijă în vremuri de restrişte. Multe s-au pierdut şi pierdute au rămas până în ziua de astăzi, dar, altele s-au aflat şi în vremuri de linişte, au fost aşezate în locuri de cinste, iar uneori s-au ridicat biserici pentru păstrarea şi cinstirea lor.

Aşa s-a întâmplat, bunăoară, cu "veşmântul Maicii Domnului" cu "cinstitul ei Omofor", cu brâul Maicii Domnului", cu moaştele a sute şi mii de mucenici şi cu atâtea altele, de acest fel, aducătoare aminte despre cei ce au mărturisit, de-a lungul vremurilor, credinţa noastră veche şi mereu nouă, în Iisus Hristos, Domnul nostru.

Cinstitul brâu al Preacuratei Maicii lui Dumnezeu, pe care-l pomenim astăzi, a fost adus, de la Ierusalim, la Constantinopol, aşezat într-o raclă de aur, cu pecetluire împărătească şi a fost pus în biserica pe care dreptcredinciosul împărat Teodosie cel tânăr o zidise, cu hramul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, la locul ce se numea Halcopratia, adică târgul de aramă.

După mulţi ani, pe vremea împărăţiei lui Leon cel înţelept (886-912) soţia acestuia, Zoe împărăteasa, era supărată de duhul cel necurat, iar împăratul şi rudeniile lui erau în mare mâhnire şi se făceau multe rugăciuni către Dumnezeu, pentru împărăteasa, care pătimea. Şi i s-a arătat ei o dumnezeiască vedenie, spunându-i că, dacă se va pune pe dânsa brâul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, va lua tămăduire. Împărăteasa a spus acest vis bărbatului său, împăratului Leon, iar el, a rugat, îndată, pe patriarh pentru aceasta. Şi, dezlegând pecetea, au deschis racla şi s-a aflat, întreg, cinstitul Brâu al Preacuratei, întru nimic vătămat de trecerea vremii. Şi l-au sărutat pe el cu evlavie. Iar, când patriarhul l-a întins deasupra împărătesei, aceasta, îndată a scăpat de chinuirea diavolească şi a câştigat tămăduire desăvârşită de boala ei. Atunci, toţi, cu bucurie, au preaslăvit pe Hristos Dumnezeu şi pe Preacurata Maica lui, cântând cântări de mulţumire. Iar cinstitul brâu, fiind pus în aceeaşi raclă de aur, a fost pecetluit cu pecete împărătească.

Şi s-a aşezat prăznuirea de astăzi, în cinstea Binecuvântatei Născătoare de Dumnezeu, spre aducerea aminte a minunii ce s-a făcut atunci de sfântul său Brâu, cu darul Preacuratei şi cu milostivirea Celui ce S-a născut dintr-însa, al lui Hristos, Dumnezeul nostru.

Întru această zi, pomenirea înnoirii bisericii Preasfintei de Dumnezeu Născătoarei, de la Neoria.

Pe vremea împărăției lui Mihail și a Teodorei, dreptcredincioșii împărați (1051-1055), un oarecare patrician, cu numele Antonie, avea în Constantinopol o casă cinstită, în curtea ce era alături de Neoria. De asemenea, el avea o biserică slăvită, a Preasfintei de Dumnezeu Născătoarei, căreia împărații luptători împotriva icoanelor îi luaseră podoabele, scoțând sfintele icoane și însemnând numai cruci în

locul lor. Deci, patricianul acesta, făcând, din nou, icoanele bisericii, cum se cădea, a zidit și o baie, foarte mică, dedesuptul bisericii, pentru trupeasca lui odihnă. Dar deasupra acelei băi se aducea pururea prea slăvire lui Dumnezeu. Pentru aceasta a umbrit într-însa darul Preasfântului Duh, pentru Preacurata Maică a Domnului nostru Iisus Hristos și au început a se face multe tămăduiri, de multe feluri de boli.

S-au strâns și unii iubitori de Dumnezeu și au cerut de la patrician să facă îmbăierile, o dată pe săptămână, pentru frații cei întru Hristos și, mai ales, pentru cei bolnavi; și primind învoirea, făceau aceasta, cu credință, și se vindecau.

Deci, murind patricianul, a lăsat baia aceea și biserica pe seama celor ce erau oameni iubitori de Dumnezeu, spre mântuirea lui sufletească. Dar aceștia, fiind săraci și neavând nici apă de ajuns, nici alt venit, încetul cu încetul, grijirea lucrării se părăsea și, nevrând nimeni să dea dreptul să o lase altcuiva, a rămas neîngrijită. Iar baia, jefuind-o unii și alții de podoabele pe care le avea, lucrul a încetat cu desăvârșire. Iar sfânta biserică, vindecătoare a celor bolnavi, în care făcea slujbă un preot, care, din dumnezeiescul dar, slujea acolo, avea din destul, cele de trebuință hranei.

Deci, fericitul împărat Roman, făcându-și palatul împărătesc și trebuindu-i multe materiale la lucrul palatelor, înștiințându-se de această casă a Născătoarei de Dumnezeu, că are multe materiale de folos, a pus gând să o strice. Dar Născătoarea de Dumnezeu purta de grijă împotriva celor ce gândea împăratul. Și, în noaptea aceea, s-a arătat celui care era ispravnic asupra lucrărilor, precum și unui tânăr, rudă cu ispravnicul, și le-a zis, îngrozindu-i, să nu cuteze nicidecum a-i dărâma casa ei, cea de la Neoria. Iar, dacă s-a făcut ziuă, tânărul a spus mamei ispravnicului visul său și a auzit și împăratul, care, îndată ce a aflat, a zis cuvântul acesta: "Nu vreau să supăr pe Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, ci, încă, voi înnoi casa aceea cu cele de trebuință". Așa încât, în loc să o strice, oamenii care au fost trimiși au curățit baia, cu toată grija, și au înnoit-o.

Deci, terminându-se toate lucrările și făcându-se baia mai mare, au încălzit-o, iar împărații Roman, Constantin și Hristofor s-au îmbăiat într-însa și bucurându-se, au întărit acea baie, cu hrisov de danie, pe care s-o poată lua în fiecare an. Și au dăruit-o unei mânăstiri, ca monahii mănăstirii aceleia să poarte grijă de baie și de biserica Născătoarei de Dumnezeu.

Iar minunile ce s-au făcut în acea biserică a Născătoarei de Dumnezeu, le vom lăsa deoparte, povestind doar una din cele ce s-au făcut în vremea noastră.

O femeie vestită a căzut în boală grea. Și, chinuindu-se cu nesuferite dureri, nimic nu a folosit, de la doctori. Dar, auzind de minunile ce se făceau la biserica de la Neoria, a Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu, s-a dus și ea acolo. Și, rămânând acolo câteva zile și petrecerea fiindu-i nefolositoare, era mereu bântuită de boală. A ieșit, deci, și s-a dus la biserica Născătoarei de Dumnezeu, cea din Vlaherna și, căzând la pământ, se ruga zicând: "Miluiește-mă, Maica lui Hristos Dumnezeu, că am alergat la tine, fiind lipsită de orice ajutor omenesc."

Și, rămânând acolo nouă zile, în ziua cea din urmă, i s-a arătat o Doamnă prea cinstită, zicându-i: "O, femeie, ce strigi către mine, neîncetat?" Iar ea a zis către dânsa: "O, Stăpână, știu că, pentru păcatele mele, mă chinuiesc, dar, mai știu că pentru noi păcătoșii, Fiul tău și Dumnezeul nostru S-a pogorât din cer și S-a făcut om, născându-Se din pântecele tău, drept aceea, am alergat la tine, ca să aflu milă, eu ticăloasa." Iar Născătoarea de Dumnezeu a zis către dânsa: "Du-te la lăcașul meu cel mic, de la Neoria, și acolo îți vei afla vindecarea." Deci, dacă s-a deșteptat femeia, a mulțumit lui Dumnezeu și s-a dus, în grabă, la Neoria. Și, căzând cu rugăciune la Maica lui Dumnezeu, zicea: "Miluiește-mă Stăpână și împlinește mila ta către mine." Și, după ce a zis aceasta, a adormit. Și a văzut, iarăși, pe Născătoarea de Dumnezeu, care i se arătase, împreună cu un bărbat frumos, către care Maica Domnului a zis: "Iată, femeia cea bolnavă, vindecă-i pântecele." Și acela, îndată, atingând-o peste pântece cu varga, ce ținea în mână, s-a făcut nevăzut, împreună cu Născătoarea de Dumnezeu, care se arătase cu dânsul. Deci, deșteptându-se femeia, a intrat în baie și, spălându-se, a ieșit sănătoasă. Și, închinându-se acelui sfânt loc, a tămâiat cu mirodenii, mulțumind Preacuratei Stăpâne de Dumnezeu Născătoarei, spre slava Celui ce S-a născut dintr-însa, Hristos, Dumnezeul nostru.

Dumnezeului nostru slavă!

Întru această zi, istorisire din Limonar, despre cel dintre Sfinţi, Părintele nostru Ghenadie, patriarhul Constantinopolului.

Despre Sfântul Ghenadie, în cartea care se numește Limonar, Părinții Sofronie și Ioan povestesc așa: "Am mers, ziceau ei, într-o mânăstire de obște, care se numea Salama, departe fiind, de Alexandria, ca la nouă stadii. Și am aflat acolo pe doi stareți, care fuseseră, mai înainte, preoți în Constantinopol. Aceia ne-au povestit nouă despre fericitul patriarh Ghenadie, că era foarte blând și curat cu trupul și prea înfrânat.

Și a fost înștiințat despre un cleric, cu numele Harisie, care slujea în biserica Sfântului Mucenic Elefterie și care mult greșea. Că nu numai întru lenevire și nepurtarea de grijă și în necurăție viețuia, ci și cu tâlhării se îndeletnicea. Deci, chemându-l pe el patriarhul, îl sfătuia prin cuvinte, cu duhul blândeţei, spre îndreptare. Dar, văzându-l petrecând în neîndreptare, a poruncit ca să fie pedepsit, părintește, pentru îndreptare. Dar acela, umblând cu totul neîndreptat și prin pedepsire neînţelepţindu-se, a trimis patriarhul, pe unul din slujitorii săi, la biserica mucenicului, la care slujea Harisie, ca să se roage mucenicului, ca, pe clericul acela, care greșește la biserica sa, sau să-l îndrepteze sau să-l despartă de biserică. Deci, trimisul, ducându-se și stând în biserică în fața altarului, și întinzându-și mâna spre mormântul mucenicului, a zis: "Sfinte mucenice Elefterie, îți grăiește ție Ghenadie patriarhul, prin mine păcătosul, că Harisie, care slujește în biserica ta face multe fărădelegi și sminteli. Deci, tu, sau să-l îndreptezi pe el, sau să-l desparți de biserică." Deci, făcând aceasta, dimineață l-au aflat pe Harisie mort. Și, de aici, se poate vedea cât de plăcut a fost lui Dumnezeu, și Sfinților Lui, fericitul Ghenadie, că nu în deșert a fost cuvântul lui, ce s-a grăit către Sfântul mucenic, prin trimisul său, ci, degrabă a fost auzit și cu fapta împlinit.

Întru această zi, cuvânt despre milostivul Sozomon, că celui ce dă săracilor milostenie, împrumut îi dă lui Dumnezeu şi va lua însutit.

A fost un oarecare om în Ierusalim, cu numele Sozomon, care, mergând prin cetate, s-a întâlnit cu un sărac necăjit și, dezbrăcând de pe el îmbrăcămintea, i-a dat-o săracului și s-a dus în calea sa. Însă, aceasta se întâmpla în vremea seceri-șului și ziua se pleca spre seară. Și, adormind el puțin, a avut un vis.

Și se făcea că era într-o casă minunată, în care era multă lumină și tot felul de pomi, cu multe feluri de roade binemirositoare, încât se plecau ramurile până la pământ. Și păsările cântau, în multe feluri, cântări prea frumoase, neavând tăcere, încât se putea auzi glasul lor de la pământ și până la cer. Și ramurile se clătinau cu slavă mare.

Deci, acestea văzându-le el, a venit la dânsul un tânăr și i-a zis lui: "Vino după mine!" Și au mers împreună, la un stâlp poleit cu aur. Și printr-o ferestruică a văzut niște uși și palate prea slăvite și împodobite cu mărgăritare de mult preț. Și, privind Sozomon acolo, iată, au ieșit niște bărbați cu aripi, din palatele acelea, strălucind ca soarele și ducând patru lăzi. Iar, când acei minunați îngeri treceau de uși, a cu-noscut Sozomon că ei mergeau spre dânsul. Și, stând, au pus în preajma lui lăzile acelea și așteptau pe cineva, puternic, care să vină la dânșii.

Deci, iată, a văzut Sozomon un bărbat frumos, ieșind din palatele acelea și a mers la îngerii care țineau lăzile și le-a zis lor: "Arătați omului acestuia că, de vreme ce a miluit pe săracul acela, dându-i lui haina sa, apoi, pentru dânsul, se păstrează lăzile acestea." Și a deschis o ladă, din cele de aur, și au început să scoată cămăși și haine împărătești și le întindeau pe el, zicându-i: "Sozomon, oare, sunt plăcute acestea înaintea ochilor tăi?" Iar el zicea: "Eu sunt nevrednic și a privi spre ele." Și-i arătau lui și altele țesute cu aur și mult preț, cu felurite podoabe și erau ele, ca la o mie la număr, și i-au zis lui: "Cel ce dă săracului însutit va primi și viață veșnică va moșteni."

Apoi, i-a zis lui Domnul îngerilor: "Ție îți grăiesc, Sozomon, iată, cât de multe bunătăți ți-am pregătit ție, pentru o haină, cu care M-ai îmbrăcat pe Mine, văzându-Mă gol. Mergi, dar, și mai fă și altele asemenea și se va da ție însutit."

Iar Sozomon a răspuns, fiind cuprins de frică și de bucurie: "Doamne al meu, oare, așa vor lua toți cei ce fac milostenie la săraci?"

Și i-a zis: "Cu adevărat, așa este. Că tot cel ce face milostenie, însutit va primi și viață veșnică va moșteni. Însă îți spun ție și aceasta, să nu te căiești pentru milostenie, nici să te îndoiești de cel sărac, când i-ai dat lui ceva, ca nu cumva, în loc de plată, pagubă îndoită să primești."

Deci, după ce a auzit acestea, Solomon, s-a deșteptat din somn și s-a minunat în sine de acel înfricoșător vis. Apoi, sculându-se din pat, a zis: "Dacă așa mi-a spus mie Domnul, apoi, voi da săracului și cealaltă haină a mea." Și, cealaltă noapte a avut același vis. Deci, sculându-se, a doua zi, și-a împărțit averea sa săracilor. Și, despărțindu-se de lume, s-a făcut călugăr iscusit.

Întru această zi, cuvânt din Limonar, despre tâlharul Chiriac.

Spunea un iubitor de Hristos despre Chiriac tâlharul, că făcea război pentru furt, pe la Emaus, acolo unde este cetatea Nicopolei. Și atât de cumplit era, încât oamenii îl numeau lup. Încă, mai avea împreună cu sine și pe alți tâlhari, nu numai creștini, ci și evrei și samarieni.

Deci, odată, ducându-se oamenii din Nicopole, de la casele lor, la sfânta cetate a Ierusalimului, în Săptămâna cea mare, pentru botezul copiilor lor, după ce i-au botezat, se întorceau la casele lor, ca să prăznuiască sfânta zi a Învierii. Și i-au întâmpinat pe ei tâlharii, nefiind de față mai marele tâlharilor, Chiriac. Bărbații au fugit, iar, pe femei, prinzându-le, pe pruncii de curând botezați i-au aruncat pe

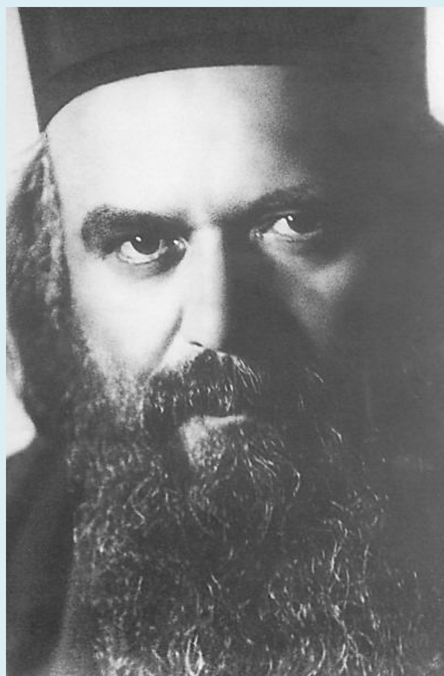
pământ. Atunci, când fugeau bărbații, i-a întâmpinat pe ei vătaful de tâlhari și i-a întrebat: "De ce fugiți?" Iar ei i-au spus lui ceea ce li s-a întâmplat. Deci, luându-i pe ei, Chiriac, mai marele tâlharilor, i-a adus la însoțitorii săi. Și au aflat pe prunci aruncați la pământ. Și, aflând de cele ce făcuseră tâlharii, îndată i-a tăiat pe toți cei ce făcuseră spurcăciuni. Și a poruncit bărbaților ca să-și ia pe copiii lor și să nu se despartă de femeile lor.

Iar, după ce a mai trecut puțină vreme, prins a fost însuși vătaful tâlharilor, și a petrecut în temniță zece ani, și nimeni din domni sau din dregători nu l-au ucis pe el. Iar, mai pe urmă, l-au slobozit din temniță și spunea el despre sine, spre folosul celor ce auzeau: "Pentru copiii aceia, pe care i-am izbăvit eu, atunci, am scăpat de moartea cea amară. Pentru că îi vedeam pe ei, de multe ori, zicându-mi, să nu mă tem, căci ei vor răspunde pentru mine."

Și am vorbit eu împreună cu dânsul, zicea ava Ioan, presbiterul unei mânăstiri de obște, și acestea ne spunea nouă, slăvind pe Dumnezeu, pentru toate cele ce se săvârșesc pentru Dânsul, pentru că neuitate sunt facerile de bine, ale tutoror oamenilor înaintea Lui. Pentru aceasta, a fost izbăvit, și acest tâlhar, din legături, din temniță și din moartea cea amară, prin Hristos Iisus, Domnul nostru, Căruia Se cuvine slava, cinstea și stăpânirea, împreună cu Tatăl și cu Sfântul Duh, acum și pururea și în vecii vecilor! Amin.

Sfârșitul Prologului ce cuprinde douăsprezece luni, iar Celui în Treime slăvit, Dumnezeului nostru, slavă!

Sfântul Nicolae Velimirovici – Proloagele de la Ohrida – Pomenirea punerii în raclă a cinstitului brâu al Preasfintei Născătoare de Dumnezeu

După cinstita ei adormire, Preasfânta Născătoare de Dumnezeu a dat brâul ei Sfântului apostol Toma.

Brâul mai târziu a ajuns la Constantinopol şi s-a păstrat într-o răcliţă pecetluită la Biserica Preasfintei Născătoare din Vlaherne, ce o întemeiase împărăteasa Pulheria.

Această sfântă răcliţă nu s-a deschis până în zilele împăratului Leon cel înţelept (886-912). Soţia împăratului Leon, Zoe, s-a îmbolnăvit psihic şi în urma unei vedenii cereşti, ea a dorit să se aşeze peste ea brâul Maicii Domnului care se afla la Vlaherne.

Împăratul 1-a rugat pe patriarh şi aşa sfânta răcliţă s-a deschis. Apoi, cu rugăciune, ea a fost scoasă şi pusă peste împărăteasa care cumplit se chinuia. Ea s-a vindecat imediat.

În prezent, o parte a cinstitului Brâu se află la Zugdidi, în Georgia, căci vindecându-se prin atingerea lui fiica împăratului Roman şi apoi căsătorindu-se ea cu împăratul georgian Abuchaz, ea a luat cu ea, în noua ei patrie, o parte din cinstitul Brâu.

La porunca ţarului rus Alexandru I, la Zugdidi, în Mingrelia, s-a ridicat din această pricină o prea frumoasă biserică, în care se păstrează cu evlavie partea din cinstitul brâu al Maicii Domnului, spre vindecare de grele suferinţe.

Silviu Cluci - Istoria Sfântului brâu al Maicii Domnului

Potrivit tradiţiei, cinstitul brâu a fost ţesut de însăşi Maica Domnului din fire de cămilă şi după adormire, în momentul înălţării ei la ceruri, l-a dăruit Sfântului apostol Toma.

Sfântul brâul al Maicii Domnului de la mănăstirea Vatoped

„PreaSfântă curată şi neîntinată Fecioară, urcându-te la ceruri, cu mâna ta ai dăruit apostolului Toma, prea sfântul tău brâu”, psalmodiază Biserica în troparul sărbătorii punerii în raclă a cinstitului brâu al Preasfintei Născătoare de Dumnezeu.

Două femei evlavioase din Ierusalim au făgăduit că vor păstra cinstitul brâu. Maica Domnului, cu puţin înainte de adormirea sa, i-a cerut Sfântului evanghelist Ioan să împartă acestora şi cele două veşminte ale sale. Misiunea de păstrare, din generaţie în generaţie, a continuat-o o fecioară evlavioasă ce provenea din această familie.

Aducerea Sfântului brâu la Constantinopol

În timpul domniei împăratului Arcadie, fiul lui Teodosie cel mare, a avut loc mutarea cinstitului brâu în Constantinopol. Pe 31 august, împăratul a aşezat cinstitul brâu într-o raclă foarte frumoasă, pe care a numit-o „racla sfântă”, pentru a proteja capitala Imperiului şi pe locuitorii acesteia de orice atac ostil, de orice nenorocire şi uneltire demonică.

Sfântul brâu s-a păstrat în racla pecetluită mai întâi în biserica Sfinţilor apostoli, apoi în Biserica Preasfintei Născătoare din Vlaherne, ce o ridicase împărăteasa Pulheria. Această raclă nu s-a deschis până în zilele împăratului Leon cel înţelept (886-912).

Soţia împăratului Leon, Zoe, pe când era foarte bolnavă, a visat-o pe Născătoarea de Dumnezeu, iar Maica Domnului i-a spus împărătesei că trebuie să îl convingă pe Patriarh să scoată Sfântul brâu din chivotul unde era păstrat încă din secolul al IV-lea. Când au pus Brâul peste împărăteasa bolnavă, ea s-a vindecat îndată. Ca semn de recunoştinţă şi trăind o viaţă virtuoasă, împărăteasa a împodobit Brâul brodându-l cu fir de aur şi l-a reaşezat în racla în care-l pusese Arcadie.

Împărţirea cinstitului brâu

În a doua parte a secolului al XII-lea, Sfântul brâu a fost tăiat în fragmente, iar fragmentele au fost dăruite mai multor biserici din Constantinopol.

În veacul al XII-lea, sub împăratul Manuil I, comnenul (1143-1180) s-a stabilit oficial sărbătoarea punerii în raclă a cinstitului brâu al Maicii Domnului pe 31 august. În vechime, Sfântul brâu se sărbătorea odată cu Aşezarea veşmântului Născătoarei de Dumnezeu în Vlaherne, pe 2 iulie.

După cucerirea Constantinopolului de către cruciaţi, în timpul celei de-a patra cruciade, în 1204, unele bucăţi au fost furate de cetele de barbari şi mutate în Apus. Din fericire, nu s-au pierdut toate.

Sfântul brâul al Maicii Domnului de la biserica Le Puy-Notre-Dame

În urma cruciadei, două bucăţi din cinstitul brâu a ajuns în Franţa şi astăzi se păstrează în biserica Le Puy-Notre-Dame.

La Mănăstirea Vatoped din Athos

Conform unei tradiţii, Ioniţă Caloian, biruind pe Alexios Anghelos al III-lea, ia din Constantinopol ca pradă de război o bucată din cinstitul brâu, pentru ca aceasta să fie dăruită în veacul următor mănăstirii Vatoped, de către cneazul sârbilor Lazăr I Hrebeljanović 1372-1389.

Conform unei alte tradiţii Împăratul Ioan al VI-lea Cantacuzino (1347-1355), care a avut o dragoste deosebită faţă de marea Mănăstire Vatoped, aşa cum reiese din mai multe mărturii, a dăruit Mănăstirii o parte din brâul Maicii Domnului. De atunci cinstitul brâu este păstrat în Sfânta Mănăstire Vatoped într-o raclă de argint.

În timpul stăpânirii otomane, părinţi din mănăstirea Vatoped au făcut procesiuni cu cinstitul brâu în Creta, Macedonia, Tracia, Constantinopol şi Asia mică pentru sfinţirea şi sprijinul celor înrobiţi şi izbăvirea de orice boală primejdioasă.

În anul 1813, brâul Maicii Domnului de la Vatoped a fost adus în Ţara Românească pentru îndepărtarea ciumei.

Binecuvântarea cinstitului brâu şi pentru alte mănăstiri

Mănăstirea Dionisiu deţine o mică parte din Sfântul brâu al Maicii Domnului pe care dionisiaţii l-au primit de la Mănăstirea Vatoped în schimbul unui deget de la mâna dreaptă al Sfântului Ioan Botezătorul.

O altă mică parte a cinstitului brâu se află la Zugdidi, în Georgia adusă de fiica împăratului bizantin Roman, căsătorită cu împăratul georgian Abuchaz. Aceasta, vindecându-se prin atingerea brâului, a luat cu ea în noua ei patrie o parte din cinstitul Brâu. La porunca Ţarului Rus Alexandru I, la Zugdidi, în Mingrelia, s-a ridicat o frumoasă biserică, în care se păstrează cu evlavie partea din cinstitul brâu al Maicii Domnului, spre vindecare de grele suferinţe.

Biserica din Zugdidi, Georgia unde se păstrează o mică parte din cinstitul brâu al Maicii Domnului

Brâul Maicii Domnului de la Kato Xenia

În anul 1522, două părţi ale cinstitului brâu au fost dăruite mănăstirii de maici Kato Xenia (situată la 50 km de Volos, Grecia) în timpul unei mari epidemii de ciumă. Imediat după aducerea cinstitului brâu, oamenii s-au însănătoşit.

În perioada 12-15 octombrie 2001, racla cu brâul Maicii Domnului de la mănăstirea Kato Xenia s-a aflat la Iaşi cu ocazia hramului Sfintei Parascheva. Peste un milion de credincioşi au cinstit atunci brâul Maicii Domnului, împreună cu moaştele Sfintei Parascheva.

În perioada 1-10 septembrie 2007, racla cu brâul Maicii Domnului de la mănăstirea Kato Xenia, s-a aflat şi în Arhiepiscopia de Alba Iulia.

Brâul Maicii Domnului de la Kato Xenia a fost adus şi la Constanţa, pentru prima dată în anul 2002, iar pentru a doua oară în anul 2008.

Minunile Maicii Domnului

Cristian Curte - Istoria unei minuni

Nu ştim când a fost ţesut brâul Maicii Domnului, dar ştim că a ieşit chiar din mâinile prea curatei. L-a plămădit chiar ea, cea care l-a legănat în braţe pe Făcătorul întregii lumi.

Irinarh Sisman, un monah român din Muntele Athos, care a ţinut brâul în mână şi l-a studiat îndelung, a lăsat scris că "e făcut din două bucăţi şi îi ţesut din aţe de păr de cămilă şi în mijloc îi cusut cu aţe de aur, de mâna împărătesei Zoe".

Brâul cu care se încingea şi Acoperământul pe care Maica Domnului şi-l punea pe creştet sunt singurele relicve care au mai rămas pe pământ, după ce ea s-a înălţat la cer.

Poate că dacă n-ar fi fost apostolul Toma, nu am fi rămas nici cu Sfântul brâu. Dar el a întârziat la înmormântarea Prea Sfintei şi de aceea, atunci când a ajuns la mormânt, i-a rugat pe gropari să-l deschidă, pentru a o mai vedea o dată pe Maica Domnului Său. Şi atunci, ne spune Viaţa Maicii Domnului, au găsit mormântul gol, căci trupul ei sfânt fusese ridicat la ceruri. Drept mângâiere pentru durerea lui Toma, în faţa apostolului a căzut din nori, ca un fâlfâit de îngeri, brâul Prea Sfintei. Aşa a început istoria uneia dintre cele mai preţuite relicve ale creştinătăţii.

Podoaba Constantinopolului

Sute de ani, brâul a stat în Cetatea Sfântă. Locul lui era acolo, alături de Mormântul lui Hristos şi de Crucea Răstignirii, amintindu-le credincioşilor că Dumnezeu a fost prezent cu trupul pe pământ şi a avut şi o mamă, la fel ca oricare dintre noi. Însă în anul 395, Brâul avea să părăsească Ierusalimul. Pentru totdeauna.

Flavius Arcadius, împăratul Imperiului Bizantin, cel pe care Fecioara Maria îl salvase dintr-o furtună pe mare, l-a luat la Constantinopol, pentru a-l aşeza în măreaţa biserică a Maicii Domnului, din cartierul Chalkoprateia. Aici, brâul avea să stea lângă o altă relicvă celebră a creştinătăţii - chipul nefăcut de mână al lui Hristos, modelul icoanelor ortodoxe.

Leon şi Zoe

Au trecut veacurile, iar Brâul va fi purtat pe la mai multe biserici ale capitalei Bizanţului. Erau anii de înflorire ai Imperiului de Răsărit, anii în care teologii îi compuneau imnuri Fecioarei, iar basileii îi ridicau catedrale somptuoase. Ea, umila Maria, era cinstită ca Împărăteasa Cerurilor şi Maică a lui Dumnezeu. Brâul său a fost, pe rând, la Biserica Sfinţilor apostoli, apoi la Sfânta Sofia şi în cele din urmă la Vlaherne, ctitoria împăratului Leon, tracul.

O minune mare se va petrece cu împărăteasa Zoe, soţia lui. Tradiţia spune că aceasta era bolnavă, chinuită de duhuri necurate. Atunci, basileul a deschis racla cu brâul Maicii Domnului, l-a luat în procesiune şi cu rugăciuni şi cântări, l-a adus la palat şi l-a aşezat peste împărăteasă. Aceasta s-a însănătoşit imediat. Miracolul a făcut înconjurul cetăţii, iar momentul a dat prilejul unei sărbători prăznuite în biserici în fiecare zi de 31 august. Tot atunci, spre mulţumire, împărăteasa a luat brâul şi l-a brodat cu fir de aur.

Leon cel înţelept

În Muntele Sfânt

Monahii din Muntele Athos spun că acolo este Grădina Maicii Domnului, care a şi poposit în peninsulă, după Învierea şi Înălţarea la cer a lui Hristos. Se cuvenea, aşadar, ca brâul să-i fie păstrat aici.

El se află în Mănăstirea Vatopedu, adăpostit într-un sipet de argint, lucrat de meşteri din Ţara Românească, în secolul al XVIII-lea şi aşezat spre închinare, într-un paraclis zidit chiar de voievodul Neagoe Basarab.

În 1522, două părţi din el au fost dăruite Mănăstirii Katoxenia din Volos, dar cea mai mare bucată a rămas la Vatopedu. De atunci, brâul Maicii Domnului a săvârşit minuni nenumărate, consemnate toate de călugării vatopedini. A oprit epidemii de

ciumă şi de holeră, a potolit suferinţe, a fost în pelerinaje prin întreaga lume, chiar şi în România. Milioane de oameni i s-au închinat şi continuă să i se închine. Dar nu acest lucru e important.

Miraculoasă este semnificaţia pe care o poartă, emoţia pe care o răspândeşte bucata aceea de stofă umilă, ţesută din păr de cămilă, de o femeie simplă, care, nebăgată de nimeni în seamă, l-a născut, într-un staul de vite din Bethleem, chiar pe Mântuitorul Lumii, Iisus...

Puterea izvorâtă din brâul Maicii Domnului

Când am îngenuncheat şi brâul Maicii Domnului s-a atins de capul meu, nu vă pot spune ce am simţit, nu vă pot descrie, iar voi nu veţi putea înţelege.

Litanie cu Sfântul brâu la Mănăstirea Vatoped, Athos

Îmi aduc aminte că mai înainte de anul 2000, mama mea a venit acasă şi mi-a spus:
– Măi, Atanasie, puţin mai jos de noi este o familie, cu două fetiţe care abia au început să meargă la scoală şi care trăiesc împreună cu bunica lor. Însă toţi trăiesc o dramă, căci băiatul, care este de vârsta ta, de mulţi ani a căzut pradă drogurilor. Mama lui este o prietenă de-a mea. De aceea, te rog, mergi pe la ei şi vezi ce poţi face, pentru că mama şi femeia lui mi-au spus că este în cele mai de pe urmă ale lui şi se stinge.

– Şi ce pot face eu, mamă? Eu nu-mi pot spăla rufele mele şi să merg să-l ajut pe altul?

– Hai, copilul meu, mergi, te rog şi nu mă mâhni!

Am făcut ascultare şi a doua zi, cu rugăciunile mamei mele şi cu binecuvântarea duhovnicului meu, după ce am făcut o scurtă rugăciune, am spus: „Maica Domnului, eu voi merge, dar tu înainte şi eu după tine”. Când am ajuns şi am întrat

în casa lor, m-a întâmpinat mama lui, m-a îmbrăţişat, m-a sărutat şi m-a tras într-un colţ, ca să-mi spună despre Golgota ei, dar şi despre greaua Cruce pe care o ridica întreaga lor familie de mai mulţi ani. Îmi aduc aminte că, în timp ce-mi vorbea şi descria drama familie sale, de multe ori îşi ştergea lacrimile cu şorţul. În toţi aceşti ani mult s-a chinuit şi a fost umilită, sărmana, alergând peste tot să caute bani împrumut, ca să plătească toate datoriile băiatului ei.

Cu adevărat, mare era durerea acestei mame! Ce Golgotă! Ce dramă trăiesc unele familii! Nu am putut suporta atâta durere. Am îmbrăţişat-o şi am sărutat-o şi eu şi i-am spus să aibă nădejde şi credinţă în Hristos.

Când am mers în cealaltă cameră şi l-am văzut pe băiatul ei întins pe pat, adevărul este că m-am pierdut pentru puţin, căci am fost şocat. I-am întins mâna, dar el nu mi-a putut-o strânge pe-a mea, pentru că degetele lui se strâmbaseră; de aceea l-am prins de încheietura mâinii. Am încercat să-i vorbesc, dar când se pierdea, când articula câteva cuvinte. Însă cu puţină răbdare, am putut discuta puţin.

– Fratele meu, eu sunt vecinul tău, i-am spus. Desigur nu mă cunoşti şi nici eu nu te cunosc, dar fiindcă ne-am cunoscut, ce spui, ne putem ajuta unul pe altul?

– Cum, măi Atanasie?, m-a întrebat el cu o voce stinsă. Eu sunt în ultimul stadiu şi pentru mine nu există întoarcere, nici medicii nu pot face ceva.

– Omeneşte, da, sunt de acord. Dar nu uita că există şi Harul lui Dumnezeu, care spune că: „Cele ce sunt cu neputinţă la oameni, sunt cu putinţă la Dumnezeu” (Luca 18, 27).

– Eu cred în Dumnezeu, Atanasie, dar am căzut în groapa cu şerpi. De multe ori am încercat să fac dezintoxicare. Şi aceasta ani la rândul, însă toate au fost zadarnice. Ştiu că o mâhnesc mult pe mama mea, pe femeia mea şi mai ales pe fetiţele mele, dar ce să fac, nu sunt eu de vină, ci lipsa heroinei.

– Bine, de vreme ce crezi că eşti într-o groapă cu şerpi şi bine crezi, întinde-ţi mâna şi cere ajutor de la Hristos, pentru că El este singurul Care te poate scoate din această înfundătură.

– Cum? Ce trebuie să fac?

Nu am apucat să-i spun ceva, că iarăşi s-a pierdut şi a trebuit să aştept câteva minute ca să-şi revină. În acest timp mort, îmi aduc aminte că am făcut rugăciune

şi am spus: „Hristoase al meu, oare mă aude ce-i spun? Înţelege? Îşi aduce aminte? De aceea, numai Tu, Doamne, ne poţi ajuta pe amândoi şi mai ales pe mine, mai întâi pe mine”. Peste puţin şi-a revenit, a deschis ochii şi am mai discutat câteva lucruri, cât a fost cu putinţă. La sfârşit i-am spus:

– Fratele meu, acum plec, dar data viitoare când voi veni, vrei să vin cu un preot ca să-ţi citească o rugăciune? Să ştii că numai bine îţi face.

– Da, Atanasie, te aştept. Adu-mi şi un preot, că nu mă deranjează.

Când am ieşit din cameră, pe hol am întâlnit-o pentru prima dată pe femeia sa şi pe copii, două fetiţe binecuvântate, cu ochii umflaţi şi roşii care, de îndată ce m-au văzut şi-au plecat capetele lor, poate de ruşine. Nu ştiu cum, dar m-a durut mult pentru aceste copile şi le-am iubit din prima clipă de când le-am văzut. Am discutat mult cu femeia lui şi tot timpul plângea. Am plecat de la ei ca o zdreanţă.

A doua zi am mers cu un preot şi i-a citit câteva rugăciuni ale Sfântului Vasile. Nu voi uita cum îl ţineam de umăr ca să nu cadă. La sfârşit i-am spus că următorul pas este să meargă să se spovedească cu pocăinţă sinceră, ca să se poată împărtăşi. Şi astfel să-L primească pe Hristos şi să se întărească. Slavă lui Dumnezeu, că a primit cu bucurie nu numai el, ci întreaga familie, chiar şi fetiţele, care au mers şi s-au spovedit la Părintele Trandafir. Câtă bucurie simţeam pentru ei că au început o nouă viaţă! După ce s-a sfârşit spovedania, Părintele m-a luat deosebi şi mi-a spus:

– Atanasie, să-l ajuţi pe băiatul acesta cât poţi mai mult, căci s-a încurcat urât şi nu este bine. Este păcat de el să moară pentru că are familie. Eu i-am dat binecuvântare să se împărtăşească oricând va putea.

– Părinte, este în cele mai de pe urmă ale lui, dar cu Harul lui Dumnezeu am un gând.

– Ce gând? Spune-mi!

– În Duminica care vine mă gândeam să mergem la Mănăstirea Sfântului Nicodim la Gumenita. Eu cu Glicheria şi băiatul cu femeia lui, dar vreau să-l iau cu noi şi pe prietenul meu Sava, paraliticul, numai ca să facă rugăciune. Iar Luni, cu binecuvântarea Sfinţiei Voastre, vom merge toţi trei câteva zile în Sfântul Munte, la Mănăstirea Vatopedi, ca să ne închinăm la cinstitul brâu al Maicii Domnului. Voi lua eu legătura cu Părinţii.

– Bine. Dar o să reuşeşti?

– Singur, nu, dar cu harul lui Dumnezeu şi cu binecuvântarea Sfinţiei Voastre, da.

– Fă, orice te luminează Dumnezeu. Eu îţi dau binecuvântare cu amândouă mâinile.

Când i-am spus gândurile mele tânărului şi femeii sale, ca să văd dacă sunt de acord, au primit cu bucurie propunerea mea şi mai ales femeia lui. Îmi aduc aminte că pentru prima dată plângea de bucurie, poate că din pricină că înlăuntrul ei s-a întraripat bucuria nădejdii. Apoi lui i-am spus cu puţină asprime:

– Frate, te rog, te implor, ca până Duminică când vom merge la Mănăstire, să te împărtăşeşti, iar în zilele când vom fi în Sfântul Munte, nici prin gând să nu-ţi treacă să iei heroină.

– Ascultă, Atanasie, îţi spun sincer că acum când m-am spovedit, mă simt cumva mai bine. Îţi dau cuvântul meu, aici în faţa femeii mele, că nu voi lua heroină, ci voi lua numai nişte înlocuitori ca să pot sta în picioare. Pentru că de nu le voi lua, îmi vor trosni oasele, mi se vor sparge tâmplele şi voi urla pe drum de durere, pentru că sunt în ultimul stadiu.

– Ce sunt aceşti înlocuitori?

– Sunt nişte hapuri ca să pot sta pe picioare.

Atunci femeia lui mi-a spus:

– Domnule Atanasie, nu vă supăraţi, dar zilele acestea voi avea foarte multă grijă de el, voi fi mereu cu ochii pe el. Vă făgăduiesc.

Şi într-adevăr, Duminică dis de dimineaţă, am pornit amândouă perechile şi cu Sava, pe care l-am aşezat în faţă şi i-am cerut să facă multă rugăciune. Tânărul însă în spate transpira mereu şi a trebuit să oprim de vreo două ori. De asemenea şi din biserică a trebuit să iasă afară de câteva ori, însă eu eram mereu alături de el şi-l mângâiam. La un moment dat s-a auzit glasul preotului: „Cu frică lui Dumnezeu, cu credinţă şi cu dragoste apropiaţi-vă”, iar eu, ţinându-l de braţ, înaintam spre Sfântul Altar. Am rămas ultimii. În timp ce înaintam, am văzut icoana Maicii Domnului şi am început să mă rog în sinea mea: „Maica Domnului, te rog, ajută-ne să ne împărtăşim! Ajută-ne să mergem mâine în Grădina ta!”. Se vede că a fost

auzită rugăciunea şi toate au mers bine. Egumenul, care şi-a dat seama de toată situaţia şi a aflat că a doua zi aveam să mergem în Sfântul Munte, s-a întors emoţionat spre tânăr şi i-a spus cu glas tare:

– Îngerii să vă însoţească!

Femeia lui nu a contenit toată ziua să-şi şteargă lacrimile.

A doua zi, dimineaţa, am luat un taxi şi am mers până la autogară. L-am urcat pe tânăr mai întâi şi l-am aşezat pe un scaun, apoi l-am luat pe Sava în spate şi l-am aşezat lângă el. Lui Sava îi spusesem să facă mereu rugăciune. În autobuz şi apoi în corabie am discutat despre diferite subiecte frumoase. Tânărul asculta cu atenţie, dar adevărul este că lighene întregi de transpiraţie curseseră de pe el. Mereu se ştergea şi cu mare osteneală se ţinea pe picioare.

Când, cu harul lui Dumnezeu, am ajuns la Mănăstire, microbuzul ne-a lăsat în afara mănăstirii şi nu era cine să ne ajute. Era foarte greu ca să împingi căruciorul pe caldarâm. Îmi aduc aminte că cu o mână îl ţineam pe cel bolnav, iar cu cealaltă împingeam căruciorul. Nu mă ruşinez să vă spun că-mi curgeau lacrimile şi o rugam pe Maica Domnului, spunându-i: „Maica Domnului, mai întâi pe mine să mă ajuţi şi după aceea pe fraţi, pentru că eu sunt cel mai bolnav”. Când am intrat în Mănăstire, era după-amiază şi toţi se retrăseseră la chilii.

Acolo ne aşteptau o mulţime de scări, pe care trebuia să urcăm. L-am urcat mai întâi pe tânăr, apoi l-am urcat pe Sava în spate, pentru că nu exista altă soluţie şi la urmă, căruciorul. Când a venit arhondarul, ne-a primit cu multă dragoste, pentru că deja îi înştiinţasem pe părinţi de toată situaţia. De altfel, eu şi cu Sava, mai fuseserăm la Vatopedi. După ce ne-am aranjat într-o cameră, a venit un alt monah şi mi-a spus:

– Atanasie, te cheamă egumenul.

Am mers imediat, i-am pus metanie, după care am discutat mai multă vreme despre situaţia tânărului. Egumenul emoţionat a cerut să ne scriem numele, făgăduindu-ne că ne va face 40 de Liturghii, după care ne-a spus că după Vecernie să mergem şi să ne închinăm la Sfintele moaşte şi la cinstitul brâu. Şi într-adevăr, când am mers în biserică să ne închinăm, părintele i-a spus tânărului să îngenuncheze ca să-i pună cinstitul brâu pe cap şi să-i citească nişte rugăciuni. Erau cele mai frumoase clipe pe care le trăiserăm. Apoi s-a plecat Sava ca să-i pună cinstitul Brâu pe cap, după care părintele a luat racla şi se îndrepta spre Sfântul Altar. Atunci eu l-am strigat:

– Părinte, te rog, nu mă lipsi de această binecuvântare, pentru că eu sunt mai bolnav decât fraţii mei. Se poate să fiu sănătos cu trupul, însă sufletul îmi este paralizat.

Părintele s-a întors imediat, m-a privit nedumerit şi m-a întrebat:

– Pe tine cum te cheamă?

– Atanasie.

– Pleacă-te, Atanasie şi să ai toată binecuvântarea Maicii Domnului.

Când am îngenunchiat şi brâul Maicii Domnului s-a atins de capul meu, nu vă pot spune ce am simţit, nu vă pot descrie, iar voi nu veţi putea înţelege.

Am plecat atât de folosiţi din Sfântul Munte, încât, atunci când am ajuns în Tesalonic, am alergat îndată la Părintele Trandafir să-i spun cum am petrecut. Îmi aduc aminte cum îmi spusese: „Atanasie, nu te mâhni, Maica Domnului îşi va săvârşi minunea ei”. Tânărul şi el a fost entuziasmat şi acum continuă să se spovedească împreună cu toată familia lui.

Cât despre tânărul care a mers cu mine, despre care sunt sigur că vreţi să aflaţi cum este, el este bine, chiar foarte bine. Cel care nu-mi putuse prinde mâna atunci când l-am salutat, care nu se putea ţine pe picioarele sale dacă nu-l sprijineai, acum s-a întors la munca sa cea grea pe care o avusese mai înainte şi mai lucrează şi peste program. A întors zâmbetul în familia sa, dar mai mult la fetiţele lui care, de acum nu se mai ruşinează la şcoală pentru tatăl lor. Dar cel mai important este că s-a întors la Hristos, datorită binecuvântării Maicii Domnului, a rugăciunilor Părinţilor şi a rugăciunilor lui Sava paraliticul.

(Atanasie Katigas, Lacrimile pocăinţei, Tesalonic 2013, p. 111-118)

Brâul Maicii Domnului vindecă infertilitatea

Brâul Maicii Domnului de la mănăstirea Vatoped, Athos

Mănăstirea Vatoped oferă credincioşilor o panglică cu care femeile sterpe şi cei bolnavi ajung să se încingă

Sfântul brâu are harul special de a tămădui lipsa de rod a pântecelor femeilor căsătorite, precum şi bolile de cancer, printr-o panglică oferită de mănăstirea Vatoped credincioşilor şi cu care femeile sterpe şi cei bolnavi ajung să se încingă. Această panglică este binecuvântată şi aşezată timp de 40 de zile pe Sfântul brâu.

Bolnavul trebuie să se încingă cu brâuleţul pentru o perioadă de timp, trăind în pocăinţă, spovedindu-se, rugându-se şi împărtășindu-se cu Sfintele Taine. În acest fel trebuie să vieţuiască şi soţii care doresc prunci, ţinând însă pe deasupra post şi înfrânare trupească pe perioada purtării brâuleţului.

Brâuleţ de la mănăstirea Vatoped

Trăirea duhovnicească sinceră, cu o pocăinţă continuă şi împărtăşirea cu Tainele Bisericii trebuie să continue până la sfârşitul vieţii, de vreme ce este unicul mijloc de comuniune şi de unirea a noastră cu Dumnezeu, atât în veacul acesta, cât şi în cel ce va să vie.

În toamna anului 2011, Sfântul brâu al Maicii Domnului de la mănăstirea Vatoped a fost dus în Rusia în mai multe oraşe: mai întâi în Sankt Petersburg, apoi în Ekaterinburg, Norilsk, Vladivostok, Krasnoyarsk, Tyumen, Nizny Novgorod, Diveyevo, Saransk, Samara, Volgograd, Rostov-pe-Don, Stavropol, Kaliningrad, iar la final Moscova.

În toamna anului 2011, Sfântul brâu al Maicii Domnului de la mănăstirea Vatoped a fost dus în Rusia.

La 10 luni după ce brâul Maicii Domnului a fost adus în Rusia, în mai multe regiuni unde brâul a fost pus spre închinare s-a observat o adevărată creştere a natalităţii: maternităţile sunt arhipline, iar pe culoarele centrelor de consultare a femeilor întâlneşti un număr impresionant de viitoare mame. Presa regională prezintă în acelaşi timp diferite istorii cu final fericit şi asemănătoare între ele: familiile fără copii, după ce s-au atins de brâu, au zămislit copiii mult-aşteptaţi.

Maica Domnului face minuni pentru nașterea de prunci

Suntem căsătoriți de 16 ani. La începutul căsătoriei noastre, soția mea a rămas însărcinată de trei ori, dar a pierdut sarcina. Apoi, vreme de zece ani, în ciuda intervenției medicale și a ultimelor metode științifice, n-a fost posibil să rămână gravidă. În vară, mai precis în luna august (a anului 2005), am venit ca pelerin la Mănăstirea Vatoped.

După Vecernie m-am închinat la cinstitul brâu. Preotul mi-a citit rugăciunea respectivă. La urmă, mi-a dat și o panglică din brâul Maicii Domnului, pentru a o purta soția mea. Și, o, minunea lui Dumnezeu! Preacurata Fecioară Maria a ascultat rugăciunile noastre și în aceeași lună a venit mult-dorita sarcină. Pe 25 martie 2006 am dobândit o fetiță, Ana-Maria.

(Protoiereu Dimitrie Athanasios, Presbitera Haroula Tsouliai, Împărăteasa tuturor, mijlocitoare către Dumnezeu - Arătări și minuni ale Maicii Domnului, Editura Egumenița, 2014, p. 110)

„Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, dacă vrei, fă o minune! Ajută-mă!”

Traducere și adaptare: Pr. Elisei Roncea
Sursa: Παναγία μου, αν θες κάνε το θαύμα σου!

Aş dori să vă povestesc o minune ce mi s-a întâmplat în timpul venirii și șederii cinstitului brâu al Maicii Domnului în Edessa. De mai bine de 10 ani sunt chinuit de o problemă de sănătate, pe care medicii o numesc fistulă arteriovenoasă în afara carotidei. Această boală a dus la un anevrism de sânge care s-a canalizat pe partea dreaptă a feței. Astfel că a ajuns să se creeze o umflătură ce depășea 10 centimetri.

Doctorii au caracterizat această boală ca fiind unică în periodicele internaționale de medicină și nimeni dintre ei - cel puțin în Grecia - nu și-a asumat operația. De curând am găsit medici dispuși să mă opereze, într-un spital în America, însă operația este foarte scumpă.

Când a venit brâul Maicii Domnului în Edessa, am mers să mă închin cu toată credința pe care-o aveam în suflet. Doar ce am ajuns în fața raclei și am spus înlăuntrul meu: „Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, dacă vrei, fă o minune! Ajută-mă!”. M-am închinat și am atins locul unde aveam acea problemă. Apoi, am stat în picioare pentru a urmări Sfânta Liturghie arhierească.

La un moment dat, am simțit contracții în partea dreaptă a feței. Le simțeam pentru prima oară și erau atât de blânde, încât imploram să continue, pentru că, oricât ar părea de exagerat, simțeam că mă ajută ceea ce se întâmplă. Primul meu gând a fost: „Oare o fi ascultat Maica Domnului rugăciunea mea?”. Imediat am simțit o blândă destindere în acel loc al feței.

Când am ajuns acasă am constatat un lucru uimitor. Pentru prima oară după trei ani, ochiul meu drept nu mai era presat de umflătură. Îl țineam cu totul deschis, nu cum era până atunci. Umflătura se micșorase și puteam să vorbesc mai bine; mai mult, nici gura nu mai era atât de strâmbă ca înainte. În același timp, nodul ce exista în afara carotidei acum dispăruse. Am discutat cu soția mea care a constatat și ea schimbarea. Am mulțumit Maicii Domnului și am vorbit despre minunea ce mi se întâmplase.

În ziua următoare am mers din nou la biserică și m-am închinat cinstitului brâu. Am vorbit cu un preot despre tot ceea ce trăisem, despre minunea pe care am simțit-o. Uimitor pentru mine era că atâta timp cât vorbeam cu acel preot, plangeam. Plângeam ca un mic copil. Nu m-am simțit niciodată astfel. Auzisem în trecut de minuni, însă nu dădeam nici o importanță, iar acum trăiam eu însumi una!

Am întâlnit mai apoi un prieten medic, care a observat diferența. I-am spus: „Este normal ca o formațiune care crește dintr-odată să dea înapoi, chiar și cu puțini centimetri?”. Mi-a răspuns că nu, arătându-se în mod special impresionat. Din punctul său de vedere, ca doctor, mi-a spus: „Este posibil ca organismul să dea un impuls pentru a se coagula punctul în care există problema”. După ce i-am explicat însă ceea ce se petrecuse, a rămas fără glas.

Am continuat să merg în fiecare zi să mă închin cinstitului brâu al Maicii Domnului. Astăzi, când vă scriu, umflătura s-a micșorat și mai mult. Nu știu care va fi evoluția ei. Cu toate acestea întâmplarea pe care am trăit-o a fost o minune pentru mine și o voi spune totdeauna, slăvind harul cinstitului brâu. Nu m-a schimbat doar în privința problemei mele de sănătate, ci și ca om. Am simțit cum mă cuprind brațele Maicii Domnului. Mare este harul dat ei!

Cu prețuire,
Simeon și Sofia Slatinis

Maica Domnului și darurile sale pentru cei ce se ostenesc în biserică

Cuviosul Atanasie de la Aton, zidind o frumoasă biserică în cinstea Preacuratei Născătoare de Dumnezeu, binevoind și bucurându-se de acest dar, Preacurata s-a făgăduit că ea personal va chivernisi acest Sfânt Locaș cu cele necesare, numai să-și împlinească monahii datoria și pravila lor. Preasfânta adeseori cerceta acest Sfânt locaș și purta grijă de starea sufletească a monahilor ce viețuiau aici, lucru care se vede foarte bine din povestirea ce urmează.

Cel ce s-a învrednicit de a vedea aceea se numea Matei, care petrecea bine în viața călugărească și care avea ochii inimii curați și luminați. Acesta stând cu frică, cu luare aminte și cu cucernicie la cântarea de dimineață în adunarea bisericii, a văzut intrând în biserică pe Preasfânta Fecioară cea prea luminată, cu doi îngeri prea luminați, un înger mergea înaintea ei purtând o făclie, iar altul în urmă; apoi ea mergea printre frați și le împărțea daruri.

Astfel, fraților care stăteau în strane și cântau le-a dat câte un galben, iar celor ce stăteau în alte locuri în biserică, le-a dat câte doisprezece bani, celor ce stăteau în pridvor câte șase bani, iar la unii din frații cei vrednici le-a dat câte șase galbeni. Matei a văzut acestea, și el în persoană s-a învrednicit a lua șase bani din prea curatele ei mâini.

Sfârșindu-se vedenia, fratele acela s-a dus la cuviosul Atanasie și l-a rugat să-i dea și lui un loc în ceata celor ce cântă și a spus Sfântului ce văzuse el.

Părintele cunoscând că aceea este cercetarea Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, s-a umplut de multă bucurie duhovnicească. Împărțirile galbenilor la frați a înțeles că erau feluritele ei daruri, care s-au împărțit fiecăruia din veșnicie. Pentru că celor ce stăteau la cântare cu rugăciuni mai fierbinți și cu luare aminte, li s-a dat mai multă răsplătire, iar cei ce luau aminte mai puțin, mai puțin au și primit.

Cel ce a văzut aceea a fost asemănat cu cei mai mici, pentru ca prin lipsirea de darurile cele mai mari să se smerească și să spună vedenia, iar pe de alta, să nu se mândrească prin asemănarea cu cei mai vrednici, ci să petreacă cu cei mai mici, în smerită cugetare. Din această arătare s-a cunoscut bunăvoința Preasfintei Născătoare de Dumnezeu pentru cuviosul Atanasie și pentru mănăstirea lui.

(Protos. Nicodim Măndiță, Minunile Maicii Domnului, Editura Agapis, pp.333-334)

Baia Preasfintei Născătoare de Dumnezeu din Neoriu

În ziua cea mai de pe urmă a lui August, în vremea binecredincioşilor împăraţi Mihail şi Teodora, a fost în Ţarigrad un patrichiu, cu numele Antonie, care avea în casa lui o biserică frumoasă şi slăvită, zidită întru slava Preasfintei Născătoare de Dumnezeu într-un loc ce se zice Neoriu. Pe care biserică, împăraţii cei mai dinainte fiind luptători de icoane, au dezgolit-o de toată bunăcuviinţa şi podoaba, după cum au făcut şi la celelalte biserici: au scos toate icoanele, şi numai cruci închipuiau pe ziduri şi pe lemne, şi li se închinau. Dar când a strălucit din nou dreapta credinţă, iarăşi a împobobit patrichiul biserica aceea cu aur şi cu icoane şi dedesubtul ei a zidit o mică baie spre mângâierea trupească.

Deci, cât a trăit evlaviosul acesta patrichiu, purta grijă de biserica aceea şi cheltuia ori la ce avea de trebuinţă. Şi aşa sus se săvârşea prea mărirea lui Dumnezeu totdeauna, iar dedesubt în baia aceea se făceau minuni de la darul lui Dumnezeu, pentru rugăciunile pururea Fecioarei Maria, şi mulţi bolnavi ce se chinuiau de feluri de boale se vindecau.

Iară după ce a răposat Antonie patrichiul, a rămas baia fără de purtare de grijă, pentru că nu aveau de cheltuială nepoţii lui ca să aducă apă cu îndestulare, şi au luat unii multe din marmurile ei.

Iar biserica a rămas la un preot evlavios, care slujea cu toată osârdia săptămâna lui, pentru că făcea multe minuni Preasfânta, şi avea norodul la acela evlavie, dându-i cele ce îi erau spre trebuinţă.

Iar după o vreme, vrând împăratul Romano ca să zidească în palatul lui o casă frumoasă, căuta marmuri şi i s-a spus că în baia cea zisă mai sus sunt marmuri prea frumoase, după cum le poftea. Deci cugetă să strice baia ca să le ia, dar Preasfânta Născătoare de Dumnezeu care locuia în biserica aceea n-a trecut cu vederea, nici a lăsat să-i surpe casa ei, ci s-a arătat noaptea în vedenie lui Nestor (care era zidar, şi îi dăduse împăratul voie să strice baia), şi îi zise lui: „Păzeşte-te, să nu îndrăzneşti ca să scoţi vreo piatră din casa mea cea din Neoriu. Iar dacă vei îndrăzni vei lua o mare pagubă”.

Acestea le-a vestit Nestor împăratului, care ca un evlavios şi îmbunătăţit ce era, a zis acestea: „Nu vreau ca să am judecată şi vrajbă cu Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, ci mai ales şi casa ei de a doua oară o voi înnoi ori ce o cere de trebuinţă”.

Deci a poruncit îndată de a prefăcut baia mai mare, şi venea multă apă, şi se spălau împăraţii într-însa: Romano, Hristofol şi Constantin. Dându-i un hrisov (decret) ca să aibă biserica aceea atâţia galbeni venit fieştecare an din cămările împărăteşti.

Deci făcea iarăşi minuni nenumărate Născătoarea de Dumnezeu, după cum şi mai-nainte, dintre care să scriem una spre încredinţarea altora şi spre nemincinoasă adeverire.

O oarecare femeie bogată avea o boală cumplită, căci se umflase tot trupul ei atâta, încât s-au umplut de rane foarte respingătoare şi rău mirositoare şi simţea o durere neasemănată; deci cheltuind la doctori toată avuţia ei, nimic nu s-a folosit. Auzind apoi de minunile pe care le făcea Născătoarea de Dumnezeu în Neoriu, s-a dus acolo şi a rămas mai multe zile, dar nu a vindecat-o, că Domnul voieşte să avem răbdare multă, şi pentru aceea uneori nu ne ascultă îndată când cerem ceva de la el, până s-ar arăta răbdarea şi îngăduirea noastră. Dar după ce a văzut că nu s-a folosit s-a dus la biserica cea din Vlaherne, şi căzând pe pământ se ruga acestea, zicând cu lacrimi: „Miluieşte-mă pe mine, Maica lui Hristos Dumnezeu, că altă nădejde nu am, ticăloasa, numai pe al tău ajutor, şi către tine numai am scăpat”.

Acestea se rugă de multe ori, şi a noua zi a văzut în vis o femeie încuviinţată şi cinstită, care îi zicea ei: „Ce ai, o femeie, şi nu te linişteşti nicidecum, ci strigi supărându-mă pe mine?”

Iară ea a răspuns: „Ştiu, Stăpâna mea, că pentru păcatele mele mă ispitesc, ci fiind-că pentru noi păcătoşii S-a întrupat din tine Fiul lui Dumnezeu, şi S-a făcut om, pentru aceasta am alergat către tine eu nenorocita, ca să mă miluieşti şi să mă vindeci pe mine”.

Îi zice ei Stăpâna: „Du-te în casa mea de la Neoriu şi acolo vei afla vindecarea”.

Deci după ce s-a deşteptat bolnava, mulţumind lui Dumnezeu s-a dus iarăşi în biserica cea zisă şi se ruga Fecioarei, ca să împlinească milostivirea ei pe care i-a făgăduit-o.

Deci adormind, a văzut, de asemenea, pe Stăpâna cu un bărbat evlavios şi îi zicea lui: „Rupe umflătura bolnavei acesteia”. Iar acela a lovit cu toiagul lui pântecele ei, şi atunci s-a deşteptat femeia, şi a văzut cum că a fost vedenie prea adevărată, că din pântecele ei curgea atâta puroi şi putreziciune rău mirositoare încât toţi s-au minunat.

Deci a intrat în baie şi s-a spălat şi aşa a rămas toată sănătoasă, slăvind şi mulţu-mind Împărătesei celei atotputernice, pentru ale cărei rugăciuni s-a învrednicit fericirii celei cereşti.

(Extras Din minunile Maicii Domnului, Editura Doxologia, Iași, 2013)

Maica Domnului, ocrotitoarea vlahilor şi brâul ei sfânt

*În munţii Orthri, din inima Greciei, se află o icoană făcătoare de minuni, numită "Maica Domnului, ocrotitoarea străinilor". Fără tăgadă, singurii "străini" de credinţă ortodoxă aflaţi de opt sute de ani în aceste părţi ale lumii, şi care au cerut ocrotirea ei, au fost vlahii. La începutul veacului al XVI-lea, prin mijlocirea domnului român Neagoe Basarab, la Katoxenia a mai fost adus un odor de la Muntele Athos: două bucăţi din Sfântul brâu al Maicii Domnului. Şi, ca o nouă minune, ele se află în grija unor călugăriţe din România.

Ultima călătorie a brâului

Nu ştiu dacă era primăvară sau vară, dar simt că în orice caz era cald. Cei trei călugări athoniţi, un grec, ieromonahul Ghenadie, şi fraţii Zosim şi Arcadie, mergeau deja de două săptămâni călare pe asinii lor, mai mult sub răcoarea nopţii, decât prin arşiţa zilei. Nu atât spre a se ocroti pe sine de căldură făceau aceasta, cât pentru a păzi de toţi ochii, mai ales de cei lacomi, ai turcilor sau tâlharilor greci,

care bântuiau în acele vremuri tulburi drumurile din Thessalia şi Magnezia, comoara pe care o duceau.

O raclă mică de argint, învelită în pânză de sac, muiată în ceara lumânărilor arse anume în altarul de la Vatopedu, mănăstirea din Muntele Athos de unde plecaseră la drum.

Doar la lăsarea serii, la ceasul vecerniei, pe care o săvârşeau şoptit, printre tufe de merişor sălbatic, pe unde îşi aflau popas, scoteau dintr-un sac de merinde, de sub bucăţi de lipie şi brânză de capră, acea sfântă povară, desfăcând-o cu grijă şi închinându-se ei. După care purcedeau la odihnă.

Era o raclă minunată, de argint, primită de la stareţul mănăstirii Vatopedu, Zosim, spre a o încredinţa unui lăcaş anume ales, o mănăstire de maici, din ţinutul Magneziei, în munţii Orthri, numită Panaghia Katoxenia, adică Maica Domnului a Străinilor.

Lucrată pe cheltuiala marelui binefăcător al mănăstirilor de pe Athos, Neagoe Basarab, voievodul Ţării Româneşti, racla purta într-o ferecătură de argint un dar nepreţuit: două bucăţele din Sfântul brâu al Maicii Domnului, avutul de preţ al întregii ortodoxii.

Zosim şi Arcadie socoteau cu voce tare că racla, anume făcută de voievodul lor, s-a trimis în dar la Panaghia Katoxenia drept mulţumire Icoanei Maicii Domnului a Străinilor, pentru minunile, nu puţine la număr, făcute de ea, şi pentru ocrotirea vlahilor risipiţi în aceste ţinuturi ale Magneziei. Nici măcar istoria nu se scrie, fără puterea de a imagina.

Călătoria aceasta, pentru care nu există dovezi, dar pe care ochii minţii şi-ai sufletului nu pot fi împiedicaţi să o urzească, s-a petrecut la anul 1522. Am văzut-o în mintea mea, după ce am atins şi sărutat acea raclă, care păstrează şi astăzi brâul cel sfânt, după cele trei zile petrecute la mănăstirea Panaghia Katoxenia, unde Maica Domnului a orânduit ca cele două bucăţele din brâul ei, împreună cu icoana Sa făcătoare de minuni, să fie vegheate de două măicuţe din România.

Maica Antonia

Monahia Antonia este una dintre prea fericitele maici cărora le-a fost orânduit să vegheze asupra celui mai scump odor al ortodoxiei, poposit la această mănăstire din munţii Orthri: racla de argint cu brâul Maicii Domnului. Înştiinţată de venirea noastră, maica Antonia ne-a aşteptat în poarta mănăstirii, cu un zâmbet larg, care pornea mai ales din ochii mari şi de o nespusă blândeţe...

Născută în Moldova, la Roman, în vârstă de 44 de ani, din care treizeci i-a petrecut la mănăstire, maica Antonia a fost primită mai întâi în obştea de la Slatina, ctitoria lui Vodă Lăpuşneanu din Bucovina, de unde, imediat după 1989, a plecat la Suceava. Avea 23 de ani, dintre care zece petrecuţi în mănăstire, şi singura ei dorinţă era să ajungă în Grecia. S-a apucat de învăţat, fără să uite de cele sfinte, şi Dumnezeu şi Maica Domnului i-au fost de ajutor, aşa încât în 2001 a ajuns pe muntele Orthri, ca păzitoare a brâului Maicii Domnului. Nu ştie de ce i-a dat Dumnezeu tocmai ei o asemenea bucurie, dar face tot ce-i stă în putinţă ca să o merite. Maica vorbeşte o limbă greacă frumos cântată, cu nimic deosebită de a celorlalte călugăriţe din obştea Panaghiei Katoxenia.

Intrarea în mănăstire

Prezentă tot timpul şi peste tot, e greu de crezut că obştea celor opt monahii de aici, cele două românce şi şase grecoaice, dintre care două foarte în vârstă, ar putea purta zilnicele rânduieli ale mănăstirii şi ar putea face faţă sutelor de pelerini care vin aici, fără hărnicia şi zâmbetul său. Nu întâmplător, după trei zile, când părăseam Panaghia Katoxenia, maica stareţă Nimphodora ne-a arătat cu un gest larg, curăţenia şi frumuseţea mănăstirii şi apoi, zâmbind, a arătat către poartă, unde se vedea de departe o măicuţă plantând panseluţe. Cu o voce caldă, a spus un nume: Antonia... Maica Antonia, cea dăruită de Dumnezeu cu bucuria de a fi una dintre veghetoarele brâului Maicii Domnului, în munţii Orthri, din îndepărtata Magnezie. Şi care nu uita niciodată, în rugăciunile ei, ţara din care a plecat. Darul marelui voievod Neagoe Basarab către vlahii din Grecia şi-a aflat îngerul păzitor.

Maica Andreea

Maica Andreea la racla cu Sfântul brâu

Maica Andreea este cea de a doua monahie venită din România. Are un zâmbet blând şi cucernic frumos. E şi ea în mănăstire din copilărie, de la 14 ani. Acum are 35. A intrat mai întâi în obştea de la Durău.

În 2001, Dumnezeu a orânduit să ajungă una din veghetoarele Izvorului Tămăduirii al Maicii Domnului de la Vlaherne. Ne spune, cu vocea ei neasemuit de caldă şi aproape neauzită, că aceea "e ctitorie a vlahilor", şi cât de fericiţi au fost anii petrecuţi de ea acolo.

Din 2006, s-a alăturat Antoniei şi obştii de aici, în vegherea şi cinstirea brâului Maicii Domnului. Şi nu îi pare rău, pentru că, spune ea, şi brâul Maicii Domnului este legat de istoria vlahilor sud-dunăreni şi a românilor nord-dunăreni.

Maica Antonia ne îndrumă în noul paraclis al mănăstirii, sfinţit pe 2 iulie anul trecut, şi cu gesturi încete, scoate dintr-un dulăpior racla brâului şi o aşează în faţa sfântului altar. O deschide încet şi apoi ne spune cu vocea ei caldă "poftiţi...".

Biserica mănăstirii Katoxenia, cu hramul Adormirea Maicii Domnului

Prins ca în vrajă, încătuşat de emoţie, am îndrăznit, în cele din urmă, să mă apropii de relicva aceea sfântă, o urmă a Maicii Domnului pe pământ. Am sărutat brâul şi racla, am privit cu luare aminte firele de păr de cămilă, ţesute de mâna Maicii Domnului, întreţesute apoi cu fir de aur. M-am închinat lor, simţind un fior despre care nu vreau şi nu pot vorbi. Şi am închis pentru o vreme, nu ştiu cât, ochii. Maica Andreea stătea liniştită şi tăcută deoparte. Fără îndoială, nu era pentru ea o privelişte nouă...

Racla cu Sfântul brâu

Maica Andreea ştie multe despre istoria brâului. Până în Grecia, pe Athos, la Vatopedu, şi apoi Katoxenia, brâul Maicii Domnului a trecut prin multe încercări.

Cea mai sfântă relicvă a bisericii răsăritene, brâul ţesut de mâna Maicii Domnului din păr de cămilă, cu care Preacurata şi-a încins pântecul şi Pruncul, a fost dăruit, când aceasta s-a ridicat la ceruri, apostolului Toma, spre mângâiere, fiindcă ucenicul Domnului Iisus nu se afla lângă Fecioara Maria atunci când Fiul o chemă la El. Aşa spune tradiţia.

Multă vreme, sfânta relicvă s-a aflat la Ierusalim, apoi scurt timp, prin secolul IV, a fost adăpostită în Capadoccia, apoi iar la Ierusalim, de unde, în anul 395, împăratul Arcadie l-a dus la Constantinopol, iar împărăteasa Zoe l-a cusut cu firul de aur şi l-a aşezat într-o raclă din aur.

În 1204, cruciaţii au cucerit Bizanţul, înfiinţând Sfântul Imperiu Latin de Răsărit. Imediat după această dată, dar nu mai târziu de 1207, când a fost asasinat ultimul mare împărat al taratului romano-bulgar, Ioniţă Caloianul, acesta a trimis emisari ai săi şi a răscumpărat de la cruciaţi brâul, care a ajuns, un secol mai târziu, după cum spun unele izvoare, la cneazul sârb Lazăr, iar după altele, în mâinile împăratului bizantin Ioan Cantacuzino; ori unul, ori celălalt, l-au dăruit mănăstirii Vatopedu de pe Muntele Athos.

Cum am mai arătat, două bucăţi din Sfântul brâu au ajuns, în 1522, la Panaghia Katoxenia, acolo unde cândva, în istorie, vlahii împânzeau cu turmele lor munţii Greciei. Nu doar că domnitorul Neagoe Basarab a dăruit ferecăturile brâului, dar el a şi construit la Vatopedu (poate drept dar, pentru a trimite la Katoxenia o părticică a sfintei relicve) un paraclis cu hramul brâul Maicii Domnului. Acesta a fost reparat în 1794, tot din danii româneşti.

În veacul al XIX-lea, tot cu bani din Principate este dăruit acestui paraclis o nouă catapeteasmă şi racla în care până astăzi se află brâul de la Athos.

Îngerii păzitori ai comorii

Puterea vindecătoare a acestui sfânt odor, cinstit în lumea ortodoxă la 31 august, cât şi daniile din Valahia, au făcut ca obştea de la Vatopedu să încuviinţeze aducerea sa la nordul Dunării, spre a fi oprită o necruţătoare epidemie de ciumă.

Brâul Maicii Domnului de la Mănăstirea Vatopedu a mai fost adus în România în 2008, călătorind între cer şi pământ, la bordul unui avion militar. Între 15 şi 22 mai, credincioşii i s-au putut închina la Mangalia şi Constanţa, spre nădejde şi mântuire, iar în urmă cu doi ani, prin sârguinţa unor preoţi militari şi încuviinţarea maicilor Antonia şi Andreea, cât şi a toată obştea de la Panaghia Katoxenia, brâul în ferecătura sa făurită de Neagoe Basarab a putut primi închinarea şi slava credincioşilor în Catedrala Mitropolitană din Alba Iulia.

Fără îndoială, călătoriile brâului Maicii Domnului, pentru alinarea credincioşilor, nu se vor opri niciodată; cum nici şirul pelerinilor care urcă muntele Orthri, dinspre satul Sourpi, aflat la poalele lui.

Împărăteasa mea cea prea bună şi nădejdea mea,
Născătoare de Dumnezeu, primitoarea săracilor şi ajutătoarea străinilor,

Bucuria întristaţilor şi acoperirea necăjiţilor,
Vezi-mi nevoia, vezi-mi necazul, ajută-mi ca unui neputincios
Hrăneşte-mă ca pe unul străin, necazul meu îl ştii, deci îl dezleagă precum voieşti,
Căci eu n-am alt ajutor afară de Tine...

(din Acatistul Sfântului Acoperământ)

Meridianele credinţei - Brâul Maicii Domnului

Meridianele credinţei - Brâul Maicii Domnului:

https://www.academia.edu/43997244/Meridianele_credin%C5%A3ei_Br%C3%A2ul_Maicii_Domnului

https://archive.org/details/meridianele-credintei

https://www.slideshare.net/slideshow/meridianele-credintei/238359480

***

Brâul Maicii Domnului este singurul lucru care ni se păstrează de la Prea Sfânta Născătoare de Dumnezeu. El se află în Sfânta şi marea Mânăstire Vatopedi din Muntele Athos, secţionat în trei bucăţi aşezate în trei racle diferite, pentru mai multă siguranţă.

Istoria bimilenară a Sfântului brâu este pentru noi o dovadă în plus a vegherii Maicii Domnului. Vom parcurge împreună etapele cele mai importante ale trecerii prin veacuri a acestui vestit odor de preţ al Bisericii.

Prin tradiţie ştim că Maica Domnului şi-a lucrat singură acest brâu din păr de cămilă. După adormirea şi ridicarea sa la cer, Prea Curata i l-a înmânat spre mărturie Sfântului apostol Toma.

În primele secole creştine Sfântul brâu a fost păstrat în Ierusalim.

- *În secolul 4 avem ştirea că se afla în Capadocia, însă împăratul Teodosie cel Mare l-a readus în Ierusalim, de unde fiul acestuia, Arcadie, l-a luat pentru a-l aşeza în Biserica Chalioprateion din Constantinopol.*
- *De aici Sfântul Brâu a fost mutat în anul 458 de împăratul bizantin Leon I cel Mare (457-474) la Biserica Vlaherne, tot în Constantinopol.*
- *În timpul domniei lui Leon al IV-lea cel înţelept (886-912), Sfântul Brâu a fost mutat la palatul împărătesc, aducând vindecare împărătesei Zoe. Drept mulţumire pentru vindecarea minunată, aceasta a brodat întregul brâu cu fir de aur, aşa cum se vede şi astăzi.*
- *În secolul 12, în vremea domniei lui Manuel I Comnenul (1143-1180), s-a introdus oficial sărbătoarea Punerii în raclă a Sfântului brâu al Maicii Domnului la 31 august.*
- *În sfârşit, Ioan al VI-lea Cantacuzino (împărat între 1347-1355) l-a dăruit Mânăstirii Vatopedi înainte ca el însuşi să se călugărească sub numele de Ioasaf.*
- *În 1821, în timpul războiului grecesc de independenţă, Sfântul brâu a fost dus în insula Creta, la cererea locuitorilor care erau ameninţaţi de ciumă. La întoarcere, monahii care însoţeau Sfântul brâu au fost luaţi prizonieri de turci, iar Sfântul Brâu a fost predat consulului britanic Domenikos Santantonio, care l-a dus la reşedinţa sa din insula Santorini. Episcopul locului a anunţat Mânăstirea Vatopedi. Părintele Dionisie, stareţul de atunci, a venit personal, în 1831, pentru a recupera preţiosul odor. Consulul a cerut pentru răscumpărarea Sfântului brâu suma de 15.000 de piaştri, pe care locuitorii insulei au reuşit să-i strângă. Astfel Sfântul brâu s-a întors la Vatopedi. La scurt timp consulul a murit subit, iar mama şi sora soţiei s-au îmbolnăvit grav.*
- *În 1839, soţia consulului scria Mânăstirii Vatopedi cerând să fie trimis cineva pentru a recupera o bucăţică din Sfântul brâu pe care ea o luase fără ştirea soţului când acesta se afla în păstrarea lui.*
- *În 1864, Sfântul brâu a fost adus la Constantinopol, unde o epidemie de holeră făcea nenumărate victime. De îndată ce corabia care purta Sfântul brâu a ajuns în port, epidemia a încetat şi nimeni din cei deja bolnavi nu a mai murit. Văzând minunea, Sultanul însuşi a cerut ca Sfântul brâu să-i fie adus la palat, spre a-l vedea şi a-i acorda cinstea cuvenită.*
- *Tot cu ocazia aducerii Sfântului brâu la Constantinopol, în 1864, fiul unui grec din Galata a fost înviat când Sfântul brâu i-a fost aşezat pe piept.*

Minunile săvârşite de Maica Domnului prin Sfântul său brâu continuă până în zilele noastre. În Mânăstirea Vatopedi sunt consemnate nenumărate cazuri de

femei care, deşi mai înainte nu puteau avea copii, au rămas însărcinate purtând o cordeluţă atinsă de brâul Maicii Domnului.

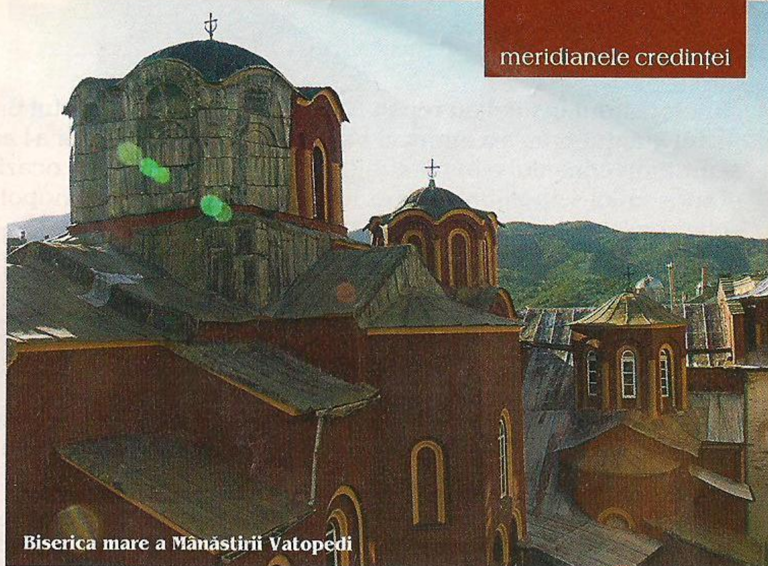
(Autor: Silviu-Andrei Vlădăreanu - Lumea Credinţei, anul IV, nr. 5 (34) Mai 2006)

BRÂUL MAICII DOMNULUI

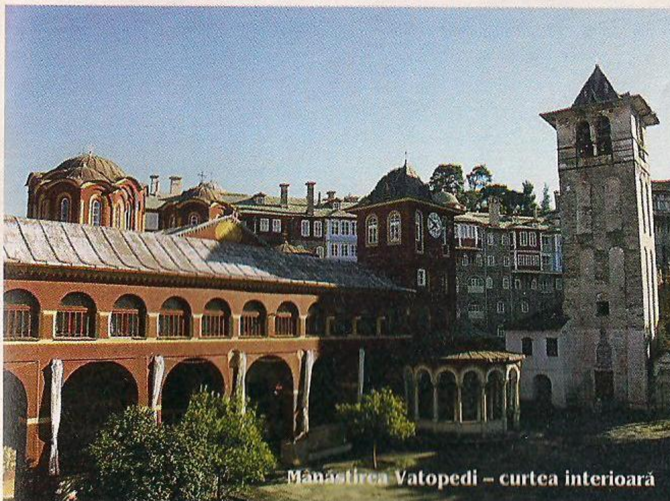
Brâul Maicii Domnului este singurul lucru care ni se păstrează de la Prea Sfânta Născătoare de Dumnezeu. El se află în Sfânta și Marea Mânăstire Vatopedi din Muntele Athos, secționat în trei bucăți așezate în trei racle diferite, pentru mai multă siguranță.

Istoria bimilenară a Sfântului Brâu este pentru noi o dovadă în plus a vegherii Maicii Domnului. Vom parcurge împreună etapele cele mai importante ale trecerii prin veacuri a acestui vestit odor de preț al Bisericii.

Biserica mare a Mânăstirii Vatopedi

Prin tradiție știm că Maica Domnului și-a lucrat singură acest brâu din păr de cămilă. După adormirea și ridicarea sa la cer, Prea Curata i l-a înmânat spre mărturie Sfântului Apostol Toma.

În primele secole creștine Sfântul Brâu a fost păstrat în Ierusalim. În secolul 4 avem știrea că se afla în Capadocia, însă împăratul Teodosie cel Mare l-a readus în Ierusalim, de unde fiul acestuia, Arcadie, l-a luat pentru a-l așeza în Biserica Chaloprateion din Constantinopol. De aici Sfântul Brâu a fost mutat în anul 458 de împăratul bizantin Leon I cel Mare (457-474) la Biserica Vlaherne, tot în Constantinopol.

Mânăstirea Vatopedi – curtea interioară

În timpul domniei lui Leon al IV-lea cel Înțelept (886-912), Sfântul Brâu a fost mutat la palatul împărătesc, aducând vindecare împărătesei Zoe. Drept mulțumire pentru vindecarea minunată, aceasta a brodat întregul brâu cu fir de aur, așa cum se vede și astăzi.

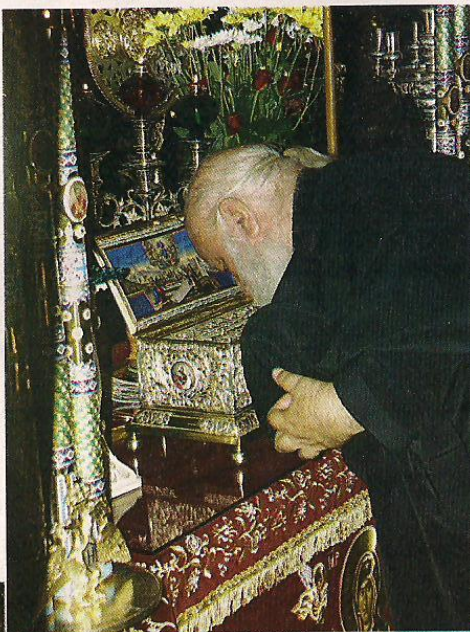
În secolul 12, în vremea domniei lui Manuel I Comnenul (1143-1180), s-a introdus oficial sărbătoarea *Punerii în raclă a Sfântului Brâu al Maicii Domnului* la 31 august.

În sfârșit, Ioan al VI-lea Cantacuzino (împărat între 1347-1355) l-a dăruit Mânăstirii Vatopedi înainte ca el însuși să se călugărească sub numele de Ioasaf.

În 1821, în timpul războiului grecesc de independență, Sfântul Brâu a fost dus în insula Creta, la cererea locuitorilor care erau amenințați de ciumă. La întoarcere, monahii care însoțeau Sfântul Brâu au fost luați prizonieri de turci, iar Sfântul Brâu a fost predat consulului britanic Domenikos Santantonio, care l-a dus la reședința sa din insula Santorini. Episcopul locului a anunțat Mânăstirea Vatopedi. Părintele Dionisie, starețul de atunci, a venit personal, în 1831, pentru a recupera prețiosul odor. Consulul a cerut pentru răscumpărarea Sfântului Brâu suma de 15.000 de piaștri, pe

care locuitorii insulei au reușit să-i strângă. Astfel Sfântul Brâu s-a întors la Vatopedi. La scurt timp consulul a murit subit, iar mama și sora soției s-au îmbolnăvit grav. În 1839, soția consulului scria Mânăstirii Vatopedi cerând să fie trimis cineva pentru a recupera o bucățică din Sfântul Brâu pe care ea o luase fără știrea soțului când acesta se afla în păstrarea lui.

În 1864, Sfântul Brâu a fost adus la Constantinopol, unde o epidemie de holeră făcea nenumărate victime. De îndată ce corabia care purta Sfântul Brâu a ajuns în port, epidemia a încetat și nimeni din cei deja bolnavi nu a mai murit. Văzând minunea, Sultanul însuși a cerut ca Sfântul Brâu să-i fie adus la palat, spre a-l vedea și a-i acorda cinstea cuvenită.

Tot cu ocazia aducerii Sfântului Brâu la Constantinopol, în 1864, fiul unui grec din Galata a fost înviat când Sfântul Brâu i-a fost așezat pe piept.

Minunile săvârșite de Maica Domnului prin Sfântul său Brâu continuă până în zilele noastre. În Mânăstirea Vatopedi sunt consemnate nenumărate cazuri de femei care, deși mai înainte nu puteau avea copii, au rămas însărcinate purtând o cordeluță atinsă de Brâul Maicii Domnului.

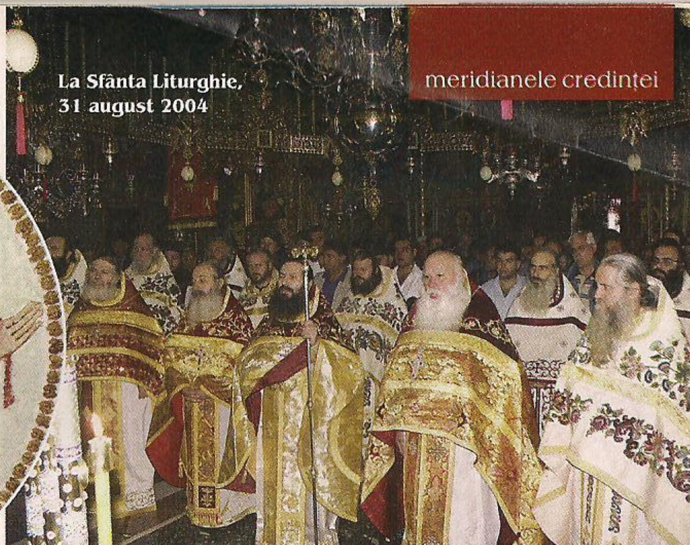
Silviu-Andrei VLĂDĂREANU

În timpul privegherii la praznicul Punerii în raclă a Brâului Maicii Domnului, 31 august 2004

Coliva de hram

La Sfânta Liturghie, 31 august 2004

În procesiune cu Sfântul Brâu

Notă

Cordelușele atinse de Brâul Maicii Domnului sunt date de binecuvântare pelerinilor care poposesc în Mănăstirea Vatopedi sau trimise din Sfântul Munte prin poștă acelora care le cer printr-o scrisoare adresată mănăstirii pe adresa

I.M.M. ΒΑΤΟΠΑΙΔΙΟΥ
36086 KARYAI,
ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ, GREECE

Din nefericire, compatrioți de-ai noștri din Brașov, oameni fără frică de Dumnezeu sau evlavie la Maica Domnului, dar cu „spirit de inițiativă", comercializează în România niște panglici parfumate cu etichete scrise în limba greacă și română, pretinzând că ar fi cordelușe de la Mănăstirea Vatopedi. Feriți-vă de astfel de șarlatani!

Procesiuni cu cinstitul brâu al Maicii Domnului în provincia Halkidikí

Procesiunile cu odoare aghiorite erau un fenomen de amploare în provincia Halkidikí pe timpul ocupaţiei otomane şi constituia o extindere a practicii mai răspândite a procesiunilor cu sfinte moaşte. În nordul provinciei Halkidikí erau mai frecvente procesiunile cu odoare (cinstita Cruce, cinstitul brâu) decât cele cu sfinte moaşte, acestea din urmă fiind de obicei trimise în afara peninsulei elene spre binecuvântare şi milostivire de la Dumnezeu.

Între odoarele trimise spre închinare în nordul provinciei Halkidikí în ultimele două secole, se cuvine să amintim cinstitul brâu al Născătoarei de Dumnezeu, din care o parte se păstrează la Mănăstirea Vatoped.

Tradiţia spune că acest odor a fost închinat mănăstirii aghiorite de către domnitorul sârb Lazăr I, în secolul XIV.

În 1744, monahul pelerin Vasili Bárski din Kiev, descriind Sfântul brâu, spune că ”răspândeşte o negrăită bună-mireasmă. Are lungimea de doi ţoli şi lăţimea cât lungimea unui deget; este negru, cu împletitură deasă […]. O părticică din el se trimite spre închinare popoarelor creştine care cer milostivire, spre binecuvântare şi facere de minuni, iar restul, partea cea mai mare, nu iese niciodată din mănăstire, ci se păstrează totdeauna în katholikon”.

Locul obişnuit al Sfântului brâu, în altarul katholikonului Mănăstirii Vatopedi

În epoca lui G. Smyrnáki (1903), cinstitul brâu era împărţit deja în trei părti, dintre care una s-a aflat o dată în pericolul de a se pierde, fiind furată de nişte tâlhari în timpul unei procesiuni în Halkidikí în secolul XIX.

Prilejurile pentru trimiterea cinstitului brâu în satele din nordul provinciei Halkidikí erau date de evenimente ieşite din comun, care preocupau comunităţile locale. Prin urmare, nu se observă o organizare specială în trimiterea brâului, precum cea pe care o impuneau solicitările către regiunile din Răsărit. Cel puţin acest lucru reiese din mărturiile autorităţilor care leagă trimiterea cinstitului brâu de tot felul de nenorociri, precum molime, holeră şi boli în satele din Episcopia Ierissos-ului.

Comunităţile greu încercate cereau printr-o scrisoare să le fie trimis sfântul odor, scrisoare pe care o înmâna Mănăstirii Vatoped o delegaţie împuternicită de ele. Adeseori trimitea invitaţie şi episcopul locului (1864, 1867, 1873, 1875, 1878, 1880, 1889, 1890, 1892), ca să-şi sprijine turma în necazuri şi să confirme activitatea aghioriţilor în eparhia sa: *Venim înaintea preacuvioşiei voastre cu rugămintea de a conduce în părţile noastre procesiunea cu cinstitul Brâu al Maicii Dumnezeului nostru. Îl trimitem, aşadar, pe riga Ioánnis Dimitríou care vine împreună cu alţi doi însoţitori. Dară, să ne trimiteţi cinstitul Brâu după cum noi am dorit şi dorim în fiecare an, ca să ne păzească nevătămaţi trupeşte şi sufleteşte (Liarígovi 1865).*

La ieşirea din Mănăstirea Vatoped, odorul era însoţit de obicei de doi monahi, aşa-numiţii aghiazoníţi, adică cei rânduiţi să poarte de grijă cinstitului brâu, ΑγίαΖώνη. Dintre aceştia unul era preot, aşa încât delegaţia să poată săvârşi sfinţiri pe la casele credincioşilor. Programul misiunii era respectat cu rigurozitate, de aceea şi există o corespondenţă între aghiazoníţi şi mănăstire pe toată durata turneului de multe zile în Halkidikí. Misiunea nu se putea deplasa în satele de prin împrejurimi dacă nu avea poruncă în acest sens din partea mănăstirii şi dacă aceasta din urmă nu primise în prealabil o invitaţie oficială din partea comunităţii interesate.

Manuscrisele care consemnează înţelegerile încheiate de Mănăstirea Vatoped atestă că au existat şi cazuri în care se săvârşeau sfinţiri în mănăstire, după care lucrurile sfinţite erau duse în satele greu încercate fără a mai fi trimis acolo cinstitul Brâu. La această practică au recurs satele Ierissós (1878), Varvara (1880), Doubión (1907, ”pentru viermii de mătase”) şi Ravnón (azi localitatea Petrokérasa). Ravnioţii beneficiau regulat de asemenea sfinţiri, de aceea şi obişnuiau să dăruiască Mănăstirii Vatoped ceară şi ouă: Încuviinţând să împlinim rugămintea voastră pe care ne-aţi transmis-o prin trimişii voştri, vă trimitem după

obicei, o sticlă de aghiazmă de la cinstitul brâu cel plin de har (Mănăstirea Vatoped către Enoria şi Comunitatea din Petrokérasa 1933).

Venirea cinstitului brâu era socotită o mângâiere şi o binecuvântare pentru locuitorii satelor aflate în felurite nenorociri. Pe atunci oamenii nu aveau o sănătate rezistentă, ca să poată face faţă epidemiilor. Exista convingerea că acestea erau pricinuite de necredinţa oamenilor şi deci, numai Dumnezeu putea pune capăt chinurilor. Aşadar, trimiterea sfintelor obiecte şi a moaştelor era o practică la care Biserica (cler şi popor) recurgea adesea, pentru că credea în ea, iar credinţa aceasta se dovedea pe deplin îndreptăţită: *Am săvârşit sfinţirile în satul Revenίkia. Dumnezeiescul har al Doamnei noastre Născătoare de Dumnezeu a ajutat şi până acum nu a murit nimeni (Revenίkia 1853).*

Am început cântând cântări duhovniceşti să săvârşim sfinţiri pe la casele oamenilor, duminica aceasta şi duminica trecută am făcut şi litanie în jurul satului lor citind şi rugăciunile rânduite, aceste sate însă pătimesc mult din pricina secetei cumplite, iar cei mai mulţi dintre copiii lor suferă de febră tifoidă, care însă nu a pricinuit până acum moartea nici unuia (Revenίkia 1870).

Credincioşii erau generoşi, arătau ”evlavia cuvenită” faţă de sfântul odor şi făceau danii ca răsplată pentru strădania aghizoniţilor de a-i salva din răutăţi. Dăruiau bani, alimente, animale, cereale, produse apicole şi altele, care apoi fie erau trimise la Mănăstirea Vatoped, fie se vindeau în provincia Halkidikí. Daniile acestea definesc şi aspectul economic al acestor turnee cu sfintele odoare. Prin aceste milostenii, mănăstirea aghiorită acoperea o mică parte a nevoilor sale sau organiza lucrări filantropice în afara mănăstirii. Sutele de donaţii ale mănăstirii, pe care le descoperă cercetătorul de azi în arhivele acesteia şi care erau destinate mirenilor şi preoţilor săraci, bisericilor nou construite şi şcolilor din Halkidikí, reprezintă o mărturie incontestabilă despre ofranda cu incalculabilă a monahismului aghiorit în provincia Halkidikí.

Comunităţile din Halkidikí, recunoscătoare pentru ajutorul duhovnicesc primit din partea vatopedinenilor, nu uitau să trimită scrisori de mulţumire către Mănăstirea Vatoped pentru harul făcător de minuni al cinstitului brâu, arătând astfel atitudinea pe care totdeauna Hristos o cerea de la cei care erau se bucurau direct de lucrările sale minunate.

Satele prin care a trecut cinstitul brâu:

1813 Liarígovi (azi Arnéa) [invitaţie]
1848 Liarígovi [invitaţie]
1853 Reveníkia (azi Megáli Panaghiá), Novosélo (azi Neohóri), Liarígovi
1864/5 Liarígovi şi alte cinci sate din Episcopia Ierissós
1866 Liarígovi şi alte sate din Episcopia Ierissós
1867 Liarígovi şi alte sate din Episcopia Ierissós
1868 Liarígovi şi alte sate din Episcopia Ierissós
1869 Mantemohória
1870 Gomáti, Reveníkia
1873 Ierissós, Gomáti, Paleohóri
1875 Paleohóri, Liarígovi
1876 Ierissós

1880 Liarígovi [invitaţie]
1883 Gomáti
1889 Ízvoros
1890 Ierissós, Ízvoros, Mahalás (azi Stághira)
1892 Reveníkia, Liarígovi, Novosélo, Ízvoros, Paleohóri
1909 Ierissós [invitaţie]
1916 Ierissós, Gomáti, Reveníkia
1918 Ierissós [invitaţie]
1920 Paleohóri, Neohóri, Liarígovi, Varvara, Stanós
1924 Ierissós
1955 Petrokérasa
1996 Petrokérasa

Sursa: Pashalkidikós Lógos, nr 15, aprilie-mai-iunie 2013, pp. 23-24.

Mag. Vitalii Mereuţanu - Mânăstirea Hâncu adăposteşte tezaurul creştinătăţii ortodoxe: o părticică din brâul Maicii Domnului

Racla cu brâul Maicii Domnului

Cu binecuvântarea Prea Sfinţitului Petru, episcop de Hâncu, la mânăstirea Hâncu a fost adusă o părticică din brâul maicii Domnului şi expusă spre închinarea credincioşilor în Biserica cu hramul „Cuvioasa maica noastră Parascheva”, ne relatează radio Logos ora 14.00.

Brâul Maicii Domnului a fost ţesut din păr de cămilă chiar de către cea care a luat în pântecele ei pe Cel necuprins, spre mântuirea noastră. Potrivit Tradiţiei, apostolul Toma, nefiind prezent la înmormântarea Maicii Domnului, a primit Sfântul ei brâu ca dovadă a învierii şi înălţării ei cu trupul la cer.

Se cuvine să amintim că cinstitul brâu a făcut să înceteze diferite epidemii: în anul 1813, Brâul Maicii Domnului de la Vatoped a fost adus în Ţara Românească pentru îndepărtarea ciumei; în anul 1871, sultanul turc sub a cărui protecţie se găsea Sfântul Munte Athos după căderea Constantinopolului, a dus brâul în ţara să pentru îndepărtarea holerei; în anul 1894 Brâul a fost dus la Kios, pentru a înlătura epidemia care lovise plantaţiile de lămâi şi portocali, evenimente relatate de crestinortodox.ro.

Această minunată comoară a Ortodoxiei, care se spune că este dovada existenţei pământeşti a mamei lui Hristos, şi-a adus o frumoasă contribuţie la vindecarea miraculoasă a nenumăratelor cazuri de boli. Şi rămâne în continuare acelaşi izvor de vindecare şi pentru credincioşii ortodocşi din zilele noastre. Toţi cei care cu

credinţa şi cu trăire duhovnicească frumoasă se apropie şi se ating de brâul Sfintei Fecioare primesc darul pe măsura credinţei lor.

Deasemenea ţinem să reamintim că brâul Maicii Domnului se prezintă ca o vindecătoare şi a infertilităţii. Şi lucrarea acestui brâu nu se limitează doar la acestea.

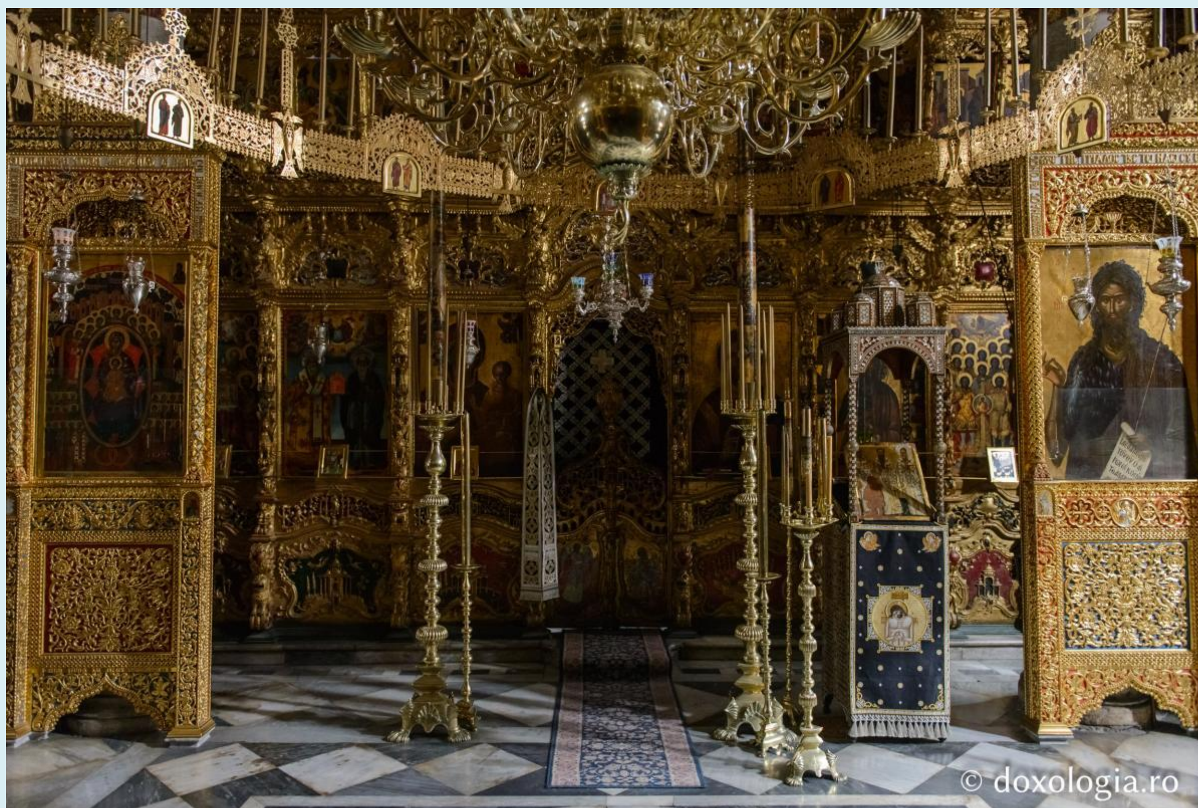
Cu toate acestea trebuie să mai reamintim că puterea vindecării miraculoase nu aparţine brâului în sine ci Preasfintei Maicii noastre Maria. Să nu îl idolatrizăm, ci atingându-ne de brâu rugăciunile să fie adresate Preasfintei Maicii noastre Maria şi nu brâului, care este doar o materie prin care lucrează puterile divine.

Valoarea lui este inestimabilă deoarece este direct legat de Maică Domnului, Preasfânta Fecioară Maria. De aceea, Biserica Ortodoxă acordă un cult Sfântului brâu, aşa cum o face şi cu Preasfântul Lemn din Crucea Domnului.

În calendarul ortodox, evenimentul aşezării Sfântului brâu al Maicii Domnului în raclă, este pomenit la 31 august, stil nou, respectiv 13 septembrie, stil vechi.

Sunt aşteptaţi toţi credincioşii: atât cei cu încercări de boală cât şi cei ce se bucură de sănătate, să vină să aducă rugăciuni de mulţumire Preasfintei Fecioarei, Maica noastră pentru darurile şi mângâierile cu care ne încoronează şi ne este mereu alături în zilele acestea pline de încercări şi necazuri omeneşti.

Pr. Silviu Cluci - Odoarele Mănăstirii Dionisiu

Un odor de mare preţ al mănăstirii este mâna dreaptă a Sfântului Ioan Bote-zătorul, cu care a atins capul Domnului nostru Iisus Hristos atunci când L-a botezat în râul Iordan.

Chivotul Sfântului Nifon (42 x 30 x 42 cm), făcut în 1515, în greutate de vreo 20 kg, în întregime din argint, aur şi email, este darul voievodului Ţării Romă-neşti Sfântul Neagoe Basarab (1512-1521), fiind o copie a bisericii pe care domnitorul a zidit-o în cinstea sfântului la Mănăstirea Curtea de Argeş. În acest chivot sunt aşezate moaştele Sfântului Nifon.

Într-o cutiuţă de argint, executată cu multă măiestrie, se află mir de la Sfântul Dimitrie. Apoi într-o altă cutie se află mâna dreaptă a Sfintei Matroana din Hios, împreună cu o Psaltire în manuscris. Acesta este cel mai mic manuscris (8 x 5,5 cm) din Sfântul Munte.

În mănăstire se mai păstrează capetele Sfintei muceniţe Chiriachi, al Sfintei muceniţe Tomaida, al Sfântului Grigorie episcopul Acragandelor, al marelui mucenic Mercurie, al Sfintei Teofana împărăteasa.

De asemenea se mai păstrează părţi din Sfintele moaşte ale Sfinţilor: Vasilie, Atanasie, Grigorie Teologul, Teodor Stratilat, Gheorghe, Neofit Zăvorâtul, Filotei Dionisiatul, Dionisie Areopagitul, Iacov ruda Domnului, Grigorie Palama, Iacov persul, Ştefan întâiul mucenic, Trifon, Nichita, Artemie, Areta.

Tot aici se mai găsesc moaşte ale Sfinţilor noi mucenici: Gheorghe din Ioanina, Teodor Bizantinul, Ghenadie Dionisiatul, Dimitrie din Tripoli, Polidor, Atanasie din Tesalonic.

Mănăstirea mai are o parte din Sfântul Brâu al Maicii Domnului, pe care dionisiaţii l-au primit de la Mănăstirea Vatoped în schimbul unui deget de la mâna dreaptă a Sfântului Ioan Botezătorul.

Sfânta Mănăstire Vatoped

George Crasnean - Brâul Maicii Domnului, comoara de mare preţ a Vatopedului

Cea mai mare comoară a Vatopedului o reprezintă brâul Maicii Domnului, ţesut din păr de cămilă (Irinarh Şişman, care l-a văzut îndeaproape, „cu binoglu", spune că „e din două bucăţi şi îi ţesut din aţe de păr de cămilă şi în mijloc îi cusut cu aţe de aur de mâna împărătesei Zoi, care au primit tămăduire de la acest sfânt brâu") ***chiar de către cea care a luat în pântecele ei pe Cel necuprins, spre mântuirea noastră.***

Dăruit în chip minunat apostolului Toma, care venea prin văzduh către locul unde fusese înmormântată, el a fost în acest chip şi semn al ridicării Preacuratei la cer.

Pentru o vreme, brâul sfânt a rămas în Ierusalim şi tot aici s-a întors, graţie credinciosului împărat Theodosie cel mare (379-395), după ce un timp a zăbovit în Cappadocia. Cel care l-a adus la Constantinopol în anul 395, a fost tocmai Arcadius, fiul lui Theodosie cel mare şi cel despre care se spunea că a fost salvat dintr-o furtună pe mare, chiar de Maica Domnului (Vatos-paediou – copilul din tufişuri).

A fost păstrat în Nea Roma de mai multe biserici: mai întâi în cea a Sfinţilor Apostoli, apoi în ctitoria împărătesei Pulcheria, Vlaherne (până în timpurile lui Justinian aici s-a aflat la loc de cinstire împreună cu ***„broboada, acoperământul***

capului" – de la care vine sărbătoarea Acoperământului Maicii Domnului din 1 octombrie), Chalkopatri (de la anul 565) şi Hagia Sophia.
Zoë, soţia lui Leon cel înţelept (886-912), a fost vindecată de duhuri necurate prin puterea acestui sfânt brâu („Zoi, avea boala epilepsiei şi s-a închinat la sfântul brâu, puindu-l pre ea şi s-a făcut sănătoasă") şi în semn de preţuire şi recunoştinţă, l-a cusut cu fir de aur şi l-a reaşezat în racla în care-l pusese Arcadius (eveniment marcat în calendarul ortodox la 31 august).

Vlahii şi bulgarii lui Ioniţă Caloian iau din Constantinopol nepreţuita cingătoare a Maicii Domnului („biruind pe Alexios Angelos al III-lea, ca recompensă de despăgubire a luat… cinstitul brâu"), pentru ca aceasta să fie dăruită în veacul următor mănăstirii Vatopedou, de către cneazul sârbilor Lazăr I Hrebeljanović 1372-1389 ***(„Lazăr, cu adjutorul lui Dumnezeu, regele Sârbiei şi împărat al grecilor, dăruiesc această sfântă cruce cu brâul Maicii Domnului monastirei Vatopedului, a împărăţiei mele anul 1389", scrie pe dosul unei cruci păstrate în mănăstire.).***

Se pare însă că basileul Ioan VI Kantakuzenos (1347-1354) – monahul Ioasaf de mai târziu, apărătorul isihasmului şi al Sfântului Grigorie Palamas (pe care l-a şi răscumpărat din robia turcească!) - şi nu craiul sârb, a adus cele trei părţi ale brâului Maicii Domnului spre păstrare vatopedinilor. Eruditul monarh şi monah avea să moară la Mistra în 1383, însă nepreţuita cingătoare a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, n-avea să mai părăsească Sfânta mănăstire athonită, decât pentru binecuvântate pricini (cum a fost cea în care a îndepărtată ciuma din 1813 de pe pământurile Valahiei sau holera din imperiul otoman, la 1871).

Două părţi mai mici ale brâului au fost dăruite la 1522, mănăstirii de maici Kato Xenias (din eparhia Volosului), bucata cea mai mare fiind păstrată şi astăzi la Vatopedu într-un sipet de argint, frumos lucrat de meşterii Ungro-Vlahiei secolului al XVIII-lea.

Marea preţuire pe care au arătat-o dintotdeauna românii acestui veşmânt al Fecioarei Maria s-a materializat într-un paraclis cu hramul „Brâului Maicii Domnului", zidit în mănăstirea athonită de binecredinciosul voievod Neagoe Basarab în timpul domniei sale (1512-1521), refăcut apoi, tot cu danii româneşti la 1796 şi înzestrat în veacul al XIX-lea cu o remarcabilă catapeteasmă nouă.

Lacasuri Ortodoxe
Racla braului de la Vatopedu, Muntele Athos

Paraclisul cinstitului brâu al Maicii Domnului de la Mănăstirea Vatoped

Cel mai interesant dintre paraclisele mănăstirii Vatoped, Paraclisul cinstitului brâu a fost zidit de binecredinciosul voievod Neagoe Basarab în timpul domniei sale dintre anii 1512-1521.

Biserica a fost refăcută în anul 1794 tot cu danii româneşti. După aceasta, în anul 1861 iconarii Nichifor şi Antim au realizat pictura paraclisului. Tot atunci s-a înzestrat biserica cu o remarcabilă catapeteasmă nouă.

Specific athonit, Paraclisul cinstitului brâu constituie cel mai strălucit exemplu al arhitecturii bisericești post-bizantine din Muntele Athos. Sfântul Altar are o nişă, iar litia este acoperită cu o boltă. În exteriorul bisericii sunt impresionante cele trei turle, forma arcuită a pereţilor şi construirea de ziduri împrejurul ei.

În interiorul bisericii se remarcă iconostasul sculptat în lemn, de la începutul secolului al XIX-lea, stranele, uşa sculptată în lemn, cu coloanele de la catapeteasma bizantină din marmură, spălătorul din Sfântul altar şi multe alte elemente de înaltă calitate.

Recent, paraclisul a fost din nou restaurat şi consolidat prin grija obştii mănăstirii Vatoped condusă de părintele Efrem, vatopedinul. Fiind unul din cele mai încăpătoare paraclise vatopedine, aici se slujeşte Sfânta Liturghie peste săptămână la care participă de obicei pelerinii români.

Pr. Silviu Cluci - Mănăstirea Vatoped - Athos

Mănăstirea Vatoped se află la mijlocul țărmului de nord al peninsulei Athos, pe o colină la capătul de est al golful Strymonic. La est se învecinează cu zona Mănăstirii Pantocrator, la sud-est cu cea a Mănăstirii Xenofont, la sud cu zonele Mănăstirilor Konstamonitu și Dohiar, la sud-vest se învecinează cu zona Mănăstirii Zografu, iar la nord-vest cu cea a Mănăstirii Esfigmenu.

Data exactă a înfiinţării Mănăstirii Vatoped nu este cunoscută. În locul mănăstirii de astăzi, în antichitate se afla oraşul Dion, de la care se păstrează diferite urne, statui şi sculpturi.

Tradiţia îl menţionează ca fondator al Vatopedului pe împăratul Constantin cel mare (361-363). Biserica ctitorită de marele Constantin a fost distrusă de Iulian apostatul şi a fost reconstruită de Teodosie cel mare (379-395), drept recunoştinţă pentru minunata izbăvire a fiului său, Arcadie.

În acea perioadă, Plachidia, fiica marelui Teodosie, a vizitat Mănăstirea Vatoped, dar glasul Maicii Domnului a împiedicat-o să intre în biserică.

Sfinţii Atanasie, Nicolae şi Antonie

Mănăstirea a fost reconstruită de nobilii Atanasie, Nicolae şi Antonie, din Adrianopol, la îndemnul Sfântului Atanasie Athonitul. Deşi în Tipicul din anul 972 al lui Ioan Tzimiskis Mănăstirea Vatoped nu este menţionată, în anul 985 se cunoaşte ca stareţ al ei un anumit Nicolae, în timp ce între anii 1020-1048 se vorbeşte despre un succesor al lui, cu numele Atanasie, iar în anul 1142, de Antonie. Plecând de la aceste date istorice, reînfiinţarea mănăstirii este datată între anii 972-985.

În al doilea Tipic al Sfântului Munte (1045), mănăstirea este menţionată pe locul al doilea în ierarhia mănăstirilor din Sfântul Munte, loc pe care îl deţine până astăzi, primul loc fiind ocupat de Mănăstirea Marea Lavră.

Mănăstirea Vatoped a cunoscut apoi o înflorire duhovnicească şi materială, fiind ajutată cu danii împărăteşti.

Sfinţii Simeon şi Sava

Din secolul al XII-lea cunoaştem puţine lucruri în legătură cu Vatoped, din pricina lipsei izvoarelor. La sfârşitul acestei perioade, un ajutor considerabil pentru mănăstire a fost adus de Sfinţii sârbi Sava şi Simeon, care s-au închinoviat aici şi au zidit şase paraclise înăuntrul mănăstirii, înainte de a merge la Hilandar. În acea vreme, numărul monahilor ajunsese la 800. Dar viața duhovnicească a mănăstirii a fost întreruptă de incursiunile piraţilor catalani şi de prigonirile unioniştilor din timpul împăratului Mihail al VIII-lea Paleologul şi al Patriarhului Ioan Vekkos.

O nouă încercare de a îmbunătăţi starea materială a mănăstirii a fost făcută de împăratul Andronic al II-lea Paleologul (1282-1328), prin generoasele lui danii. Atunci a avut loc ridicarea Vatopedului la rangul de mănăstire împărătească. De atunci, acest titlu însoţeşte permanent numele ei.

Perioada de înflorire din secolul al XIV-lea

Veacul al XIV-lea constituie „epoca de aur" a mănăstirii, timp în care a fost ajutată prin donaţii importante venite de la diferiţi membrii ai aristocraţiei bizantine şi a dobândit un mare prestigiu.

În 1347 împăratul Ioan al VI-lea Cantacuzino (1347-1354) a închinat Mănăstirii Vatoped Mănăstirea Psihosostrias din Constantinopol. Apoi a vizitat Mănăstirea Vatoped dăruindu-i mai multe manuscrise şi un epitaf brodat. Tradiţia spune că el s-a călugărit la Vatoped sub numele de Ioasaf. În mănăstire s-a retras de asemenea şi guvernatorul Tesalonicului, Andronic Paleologul, care s-a călugărit primind numele de Acachie.

Ocupaţia otomană şi dărnicia românească

În 1423-1424 Sfântul Munte şi Vatoped intră, pentru aproape cinci veacuri, în mâinile turcilor. Imperiul Otoman a păstrat autonomia Athosului, dar a pus grele biruri asupra mănăstirilor, ce au fost plătite cu ajutorul Ţărilor Române şi al imperiului ţarist. Ocupaţia otomană (1424-1830) avea să însemne pentru Vatoped pierderea celei mai mari părţi a posesiunilor din afara Athosului - deşi pe unele le-a mai recuperat ulterior.

La stăruinţa egumenului Chiril, din porunca şi cu sprijinul Sfântului voievod Ştefan cel mare, s-a zidit arsanaua cu paraclis de pe malul mării. Pe zidul acestei construcţii din piatră cu trei etaje se observă până astăzi un basorelief în marmură (94 x 91 cm), reprezentându-l pe Ştefan cel mare încoronat, închinând o bisericuță

Maicii Domnului cu Pruncul în braţe. În partea de jos se consemnează stema Moldovei, capul de zimbru şi anul 7004 (1496).

Şi Sfântul Neagoe Basarab a făcut danii însemnate şi lucrări „în lăudata mănăstire Vatoped”. În anul 1526, voievodul Ţării Româneşti a refăcut turnul Maicii Domnului, din colţul de nord-est al Mănăstirii Vatoped, apoi a zidit Paraclisul cinstitului brâu. La acestea s-au adăugat vinăria, hambarele de grâu, bucătăria şi cămări pentru pâine.
În Viaţa Sfântului Nifon ni se mai spune că Neagoe Basarab a dăruit Mănăstirii Vatoped un măr de aur cu pietre preţioase, pentru Icoana Maicii Domnului Vimatarissa, care însă nu s-a mai păstrat până în zilele noastre.

Vlad Vintilă de la Slatina şi Alexandru Lăpuşneanu au ajutat şi ei cu mari danii şi moşii. În anul 1606, văduva Ana Golia (Golăi) şi fiului ei, Mihai, au închinat Vatopedului ctitoria lor din Iaşi - Mănăstirea Golia, dimpreună cu toate proprietăţile. Mai apoi, domnitorul Vasile Lupu a închinat lavrei Vatopedului Mănăstirile Precista (1646) şi Sfântul Dumitru (l1650) din Galaţi, iar în anul 1669 urmaşii vornicului Bărboi închină Vatopedului Mănăstirea Bărboi din Iaşi.

Sfântul voievod Constantin Brâncoveanu a sprijinit mănăstirea în trei rânduri - în 1692 (cu 20000 de aspri), în 1696 (cu aceeaşi sumă) şi în 1702.

În 1729 Constantin Racoviţă înzestrează lavra aghiorită cu Mănăstirea Răchitoasa şi multe moşii din preajma Tecuciului.

Sfinţi vatopedini

În mănăstire a fost tuns monah Sfântul Grigorie Palama şi a rămas trei ani lângă stareţul său, Sfântul Nicodim, după care s-a stabilit la Mănăstirea Lavra. Tot aici s-au închinoviat Sfântul Ioasaf al Meteorelor, Sfântul Sava Vatopedinul, Sfântul Teofan de Perietoriu şi Sfântul Ghenadie Chelarul, martor al minunii săvârşite de Icoana Maicii Domnului „Eleovritissa” (Izvorâtoarea de untdelemn). De asemenea, aici s-au nevoit Sfântul Neofit, căruia Maica Domnului i s-a arătat şi i-a adăugat un an de viaţă, Sfântul Macarie Macris (†1431) şi Sfântul Maxim Grecul (1556).

În mănăstire s-au nevoit de asemenea cuvioşii mucenici Macarie (†1507) şi Ioasaf (†1536), fii duhovniceşti ai Sfântului Nifon al Constantinopolului, precum şi cuviosul Ioachim Papoulakis din Ithaca. Printre Sfinţii Vatopedini se numără şi Sfântul Agapie de la Colciu.

Revoluţia de la 1821, represaliile turcilor şi refacerea mănăstirii

Mănăstirea Vatopedu s-a implicat activ în Revoluţia Greacă de la 1821, trimiţând în sprijinul insurgenţilor o corabie echipată complet la Provlakas (localitatea Nea Roda de astăzi). Însă a avut de suferit represaliile învingătorului Abdul Rubut Paşa, care a trimis 3000 de soldaţi musulmani în Sfântul Munte pentru a căuta revoluţionari eterişti. Mănăstirea a fost nevoită atunci să vândă mare parte din proprietăţi, pentru a putea plăti impozitele turceşti.

După plecarea soldaţilor turcilor din Sfântul Munte, în anul 1830, a început o renaștere impresionantă a mănăstirii, ce a durat aproximativ un secol. Vechile metocuri din peninsula Halkidiki au fost recuperate şi au început să funcționeze din nou. La acestea s-au adăugat noi proprietăţi, precum ferma piscicolă de pe lacul Vistonida sau Metocul Sofoular din regiunea Kalamaria.

Tot în această perioadă au loc ample lucrări de reparaţie şi de extindere a corpurilor mănăstirii, în timp ce o serie de clădiri auxiliare au fost construite în afara zidurilor sale. Aripa de vest a fost reconstruită de două ori, după incendiile din anii 1854 şi 1882. A fost ridicată o bolniţă mare în partea de răsărit, iar în Kareia s-a zidit un conac pentru reprezentantul mănăstirii în Chinotită. Multe dintre proiectele de construcție de la sfârșitul secolului al XIX-lea sunt legate de numele energicului proigumen Hrisant.

Decădere şi renaştere

Perioada de înflorire din secolul al XIX nu a fost lipsită de încercări. În anul 1863, mănăstirea pierde mănăstirile închinate din Principatele Române, în urma secularizării averilor mănăstireşti, iar după Revoluția din octombrie 1917 pierde şi sprijinul financiar pe care îl primea de la mănăstirile închinate din Basarabia ocupată de ruşi.

După anul 1922, Mănăstirea Vatoped cedează metocurile din Macedonia refugiaţilor (din Asia Mică, după schimbul de populaţie). Astfel, mănăstirea a fost privată şi de ultimele venituri care proveneau din proprietăţile sale pe teritoriul Greciei. În anul 1930, Vatopedul rămăsese doar cu metocurile din Samos și Kalamata, precum și cu o parte din fermele piscicole de pe lacul Vistonida. Situaţia financiară precară a produs o scădere treptată a numărului de vieţuitori din mănăstire.

Din anul 1988, la Mănăstirea Vatoped a început revigorarea vieţii monahale, odată cu venirea bătrânului Iosif Vatopedinul (ucenic al lui Gheron Iosif Isihastul) şi a obştii sale de la Nea Skiti. În primăvara anului 1990, după mai bine de cinci secole de idioritmie, are loc revenirea la viaţa de obşte şi înscăunarea ca stareţ a Arhimandritului Efrem. Până astăzi, în cei peste 25 de ani, Părintele Efrem a adunat în jurul său o obşte tânără de peste 100 de monahi din toate colţurile lumii.

Mănăstirea Vatoped şi împrejurimile sale (galerie foto)

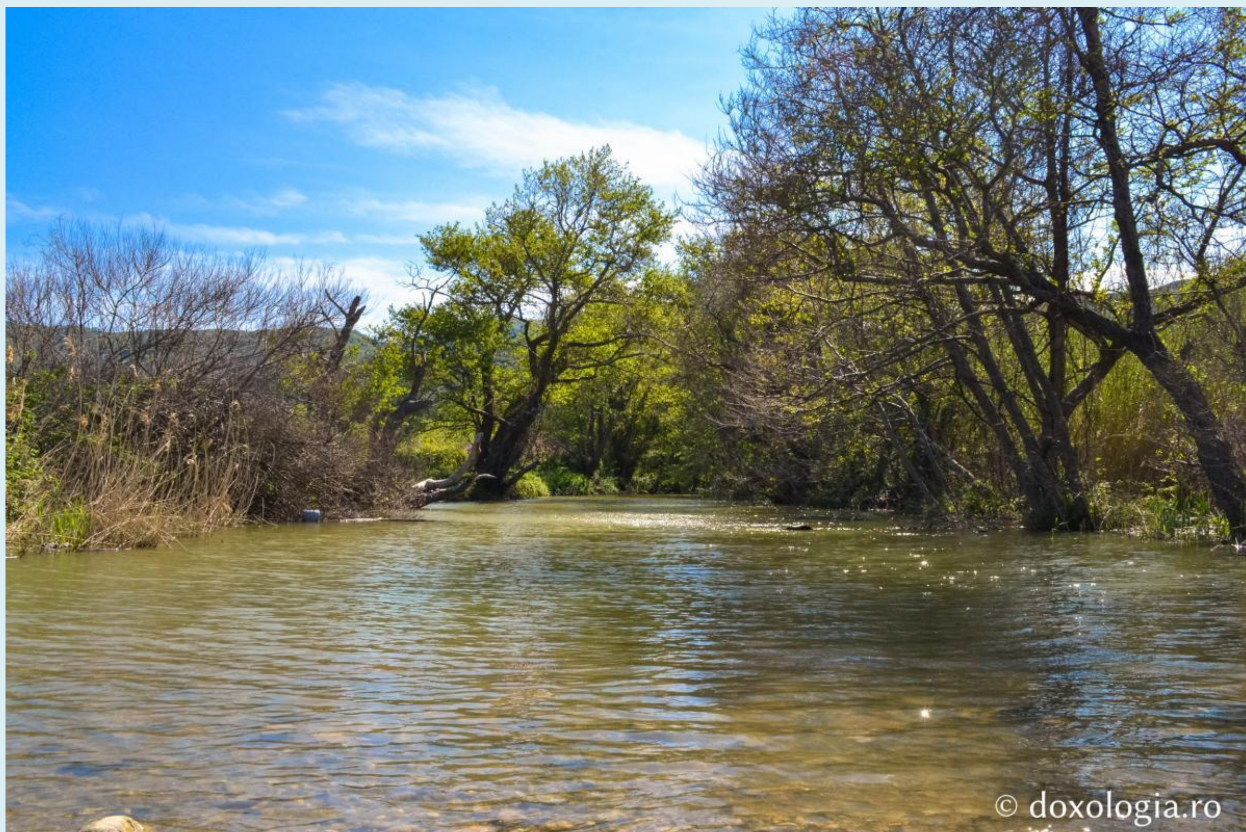

foto: Pr. Silviu Cluci

Întemeiată încă din timpul Sfântului Constantin cel mare, Mănăstirea Vatoped a fost distrusă şi refăcută de mai multe ori, de-a lungul istoriei. După incendierea ei de către piraţii arabi, la începutul veacului al X-lea, este refăcută de trei nobili

bizantini trimişi aici de către Sfântul Atanasie Athonitul, astfel că prima atestare documentară o avem de la 985, când apare semnătura stareţului Mănăstirii Vatoped într-un document al protosului Sfântului Munte. Din acea vreme şi până astăzi, Lavra Vatopedului ocupă al doilea loc în ierarhia mănăstirilor athonite, după Mănăstirea Marea Lavră.

© doxologia.ro

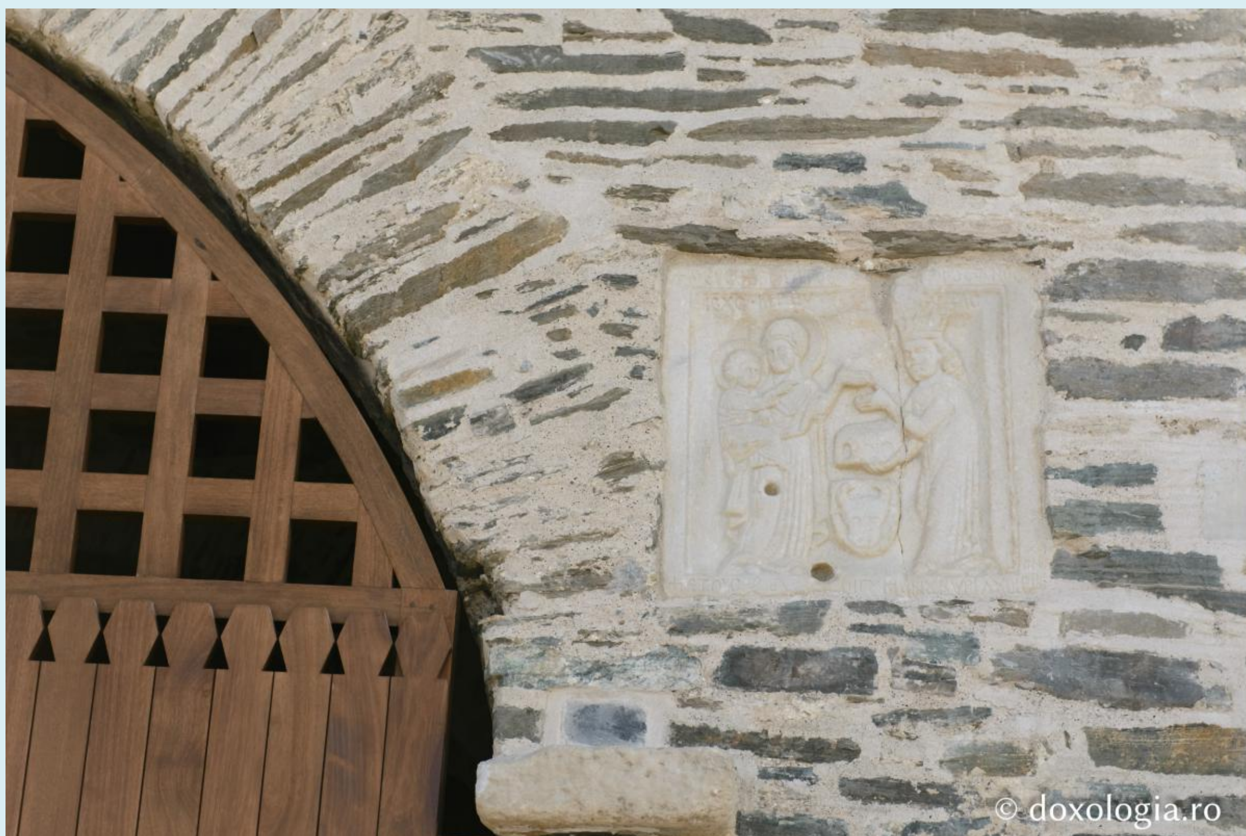

I.M. ΕϹΦΙΓΜΕΝΟΥ
I.M. ΧΙΛΑΝΔΑΡΙȢ
I.M. ΖΩΓΡΑΦΟΥ
Τσιρόπουλος
Θεϲ/ΝΙΚΗ
© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

ἈΡΧΟΝΤΑΡΊΚΙ
© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

Ι.Μ. ΕΣΦΙΓΜΕΝΟΥ
© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

Mănăstirea Kato Xenia

Mănăstirea Kato Xenia

Mănăstirea Kato Xenia, situată în oraşul grecesc Volos, este o mănăstire de maici. ***Aceasta, cu deosebită bucurie şi evlavie, păstrează o parte din cinstitul brâu al Maicii Domnului, una dintre cele mai valoroase relicve creştine***. Brâul este ţesut din păr de cămilă şi, alături de cinstitul ei acoperământ, constituie singura amintire preţioasă ce se păstrează din viaţa ei pământească.

Volos - oraşul şi împrejurimile acestuia

Oraşul Volos, aşezat la o distanţă aproximativ egală între Atena (326 km) şi Tesalonic (215 km), este un plăcut orăşel de provincie, situat pe marginea golfului Pagastic. Centru industrial şi port comercial cu activităţi îndreptate în special spre industrii şi comerţul cu fructe, Volos este însă şi o staţiune balneară agreabilă.

Muzeul din Volos este extraordinar de interesant, câteva dintre colecţiile sale fiind considerate unice în lume. Pietrele funerare, plăci rectangulare de marmură aşezate deasupra frontoanelor, aşa cum se obişnuia în antichitate, sunt nu numai remarcabile din punct de vedere artistic, dar şi veritabile documente istorice. Vreo douăzeci dintre acestea sunt decorate cu picturi admirabile, bine conservate.

Brâul Maicii Domnului - istoria minunatului veştmânt

Potrivit Tradiţii, apostolul Toma, nefiind prezent la înmormântarea Maicii Domnului, a primit Sfântul ei brâu ca dovadă a învierii şi înălţării ei cu trupul la cer. Acesta a fost ţesut de însăşi Maica Domnului din păr de cămilă.

După un scurt transfer în Capadocia, Sfântul brâu a fost adus în Ierusalim, de către împăratul Teodosie cel mare. Până în secolul al IV-lea, brâul Maicii Domnului s-a păstrat la Ierusalim. Însă în anul 395, Arcadie, fiul împăratului Teodosie cel mare (379-395), aduce cinstitul brâu al Maicii Domnului la Constantinopol.

În secolul al X-lea, împărăteasa Zoe, soţia lui Leon cel Înţelept, în urma vindecării sale miraculoase, a brodat Brâul cu fir de aur, formă în care se păstrează şi astăzi, şi l-a reaşezat în racla dăruită de împăratul Arcadie. Evenimentul reaşezării brâului în raclă este pomenit, în calendarul ortodox, la data de 31 august.

Mai târziu, în secolul al XIII-lea, trimişii regelui bulgar Ionita Caloian iau brâul de la Constantinopol, iar în secolul al XIV-lea, cneazul sârb Lazăr I (1372-1389) dăruieşte Cinstitul brâu Mănăstirii Vatoped din Sfântul Munte Athos. După

cercetările altora, acest brâu a fost dăruit mănăstirii de către împăratul bizantin Ioan Cantacuzino (1347-1355), care mai târziu va intra în obştea monahală de aici.

Între anii 1512 şi 1520, Neagoe Basarab, domnitorul Ţării Româneşti, a înnoit incinta Mănăstirii Vatoped şi a construit un paraclis cu hramul "Brâul Maicii Domnului". Paraclisul a fost reparat în anul 1794, tot cu ajutoare româneşti, iar în secolul al XIX-lea România a dăruit Paraclisului Maicii Domnului o nouă catapeteasmă.

De asemenea, racla de argint în care se păstrează brâul la Mănăstirea Vatoped a fost confecţionată în secolul al XVIII-lea tot în Ţara Românească. În această sfântă raclă se păstrează de fapt numai o parte din Brâu, pentru că alte două părţi ale

acestuia au fost dăruite, în anul 1522, Mănăstirii de maici Kato Xenia, situată la 50 de kilometri de oraşul Volos.

De-a lungul vremii, brâul Maicii Domnului a vindecat nenumăraţi bolnavi, în special pe cei ţinuţi de boala cancerului, şi a ajutat să nască mulţime de femei care nu puteau avea copii. Tămăduirea acestora s-a produs prin purtarea în jurul brâului a unei "panglici" care a fost atinsă de racla în care se păstrează brâul Maicii Domnului.

De asemenea, cinstitul brâu a făcut să înceteze diferite epidemii: în anul 1813, brâul Maicii Domnului de la Vatoped a fost adus în Ţara Românească pentru îndepărtarea ciumei; în anul 1871, sultanul turc sub a cărui protecţie se găsea

Sfântul Munte Athos după căderea Constantinopolului, a dus brâul în ţara sa pentru îndepărtarea holerei; în anul 1894 Brâul a fost dus la Kios, pentru a înlătura epidemia care lovise plantaţiile de lămâi şi portocali.

Sunt şi alte numeroase miracolele care s-au întâmplat până în ziua de astăzi cu Sfântul brâu. Valoarea lui este inestimabilă deoarece este direct legat de Maica Domnului, Preasfânta Fecioară Maria.

De aceea, Biserica Ortodoxă acordă un cult Sfântului brâu, aşa cum o face şi cu Preasfântul Lemn din Crucea Domnului. În calendarul ortodox, evenimentul aşe-zării Sfântului brâu al Maicii Domnului în raclă, este pomenit la 31 august.

Mănăstirea Kato Xenia - păstrătoare a unei comori duhovniceşti inestimabile

Brâul Maicii Domnului, păstrat cu mare evlavie şi cinste în biserica mănăstirii de maici Kato Xenia, din oraşul Volos, este un fragment din brâul Maicii Domnului. Acesta a fost luat de la Muntele Athos, în anul 1552, şi adus la Mitropolia Dimitriadei, într-un moment de grea încercare pentru populaţia de aici, în timpul unei mari epidemii de ciumă. Istoria povesteşte că, imediat după aducerea sa, oamenii s-au însănătoşit.

Mănăstirea Kato Xenia a fost întemeiată în timpul împăratului bizantin Andronic al II-lea Paleologul, ca metoc al Mănăstirii Ano Xenias. Biserica mănăstirii poartă hramul "Sfântul ierarh Nicolae".

Numele Mănăstirii Kato Xenia, însemnând "Străina de Jos", provine de la icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului ajunsă aici în mod miraculos.

Icoana Maicii Domnului a fost numită "Xenia" - adică Străină - deoarece venea dintr-un loc străin.

http://dositeea.blogspot.com

http://dositeea.blogspot.com

http://dositeea.blogspot.com

http://dositeea.blogspot.com

http://dositeea.blogspot.com

http://dositeea.blogspot.com

http://dositeea.blogspot.com

Pr. Silviu Cluci - Mănăstirea Kato Xenia - Grecia

Mănăstirea Kato Xenia a fost întemeiată în timpul împăratului bizantin Andronic al II-lea Paleologul, ca metoc al Mănăstirii Ano Xenias. Numele Mănăstirii Kato Xenia, însemnând „Străina de Jos”, provine de la icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului „Străina” (Panaghia Xenia) ajunsă aici în mod miraculos.

În locul unde Maica Domnului a binevoit să fie descoperită icoana, creştinii au ridicat o mănăstire. Fiind la malul mării, piraţii au atacat-o în nenumărate rânduri. După o vreme, călugării au luat icoana Maicii Domnului şi s-au refugiat la Mănăstirea Panaghia Chisiotisa, care astăzi se numeşte Ano Xenia („Străina de Sus”).

În anul 1750, din cauza atacurilor turcilor asupra mănăstirii, monahii au luat icoana şi au construit un metoc la 12 kilometri mai jos cu hramul Sfântului ierarh Nicolae, purtând numele Kato Xenia (Xenia de Jos).

În anul 1980, în urma unui mare cutremur, mănăstirea a fost distrusă în întregime. Din cauza instabilităţii terenului, ea a fost reconstruită la un kilometru mai jos.

Mănăstirea încântă prin arhitectura specifică Greciei: ţiglă roşie, ziduri din piatră şi chilii vopsite în alb. Katholikonul mănăstirii este închinat Sfântului ierarh Nicolae. În vecinătatea lui sunt aşezate chiliile cu paraclisul icoanei „Panaghia Xenia“.

Între nepreţuitele odoare pe care le deţine mănăstirea se află şi două bucăţi din brâul Maicii Domnului, primite în dar de la Mănăstirea Vatoped din Sfântul Munte Athos în anul 1522.

Hramul mănăstirii este la 23 august, la odovania praznicului Adormirii Maicii Domnului, zi în care se sărbătoreşte icoana Maicii Domnului „Panaghia Xenia”, când mii de pelerini din toată lumea vin să-i aducă cinstire Maicii Domnului.

Aici puteţi vedea o galerie foto cu mănăstirea Kato Xenia.

Mănăstirea Kato Xenia - Grecia (foto)

foto: Pr. Silviu Cluci, Oana Nechifor

Mănăstirea Kato Xenia din Grecia se află în apropierea oraşului Almiro. Mănăstirea adăposteşte icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului Străina (Panaghia Xenia) şi o parte din brâul Maicii Domnului.

© doxologia.ro

© doxologia.ro

ΜΡ ΘΥ
ΔΕΗCΙC ΟΙΚ. ΖΗCΗ CΩΤΗΡΙΟΥ ΦΑCΟΥΛΑ
© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

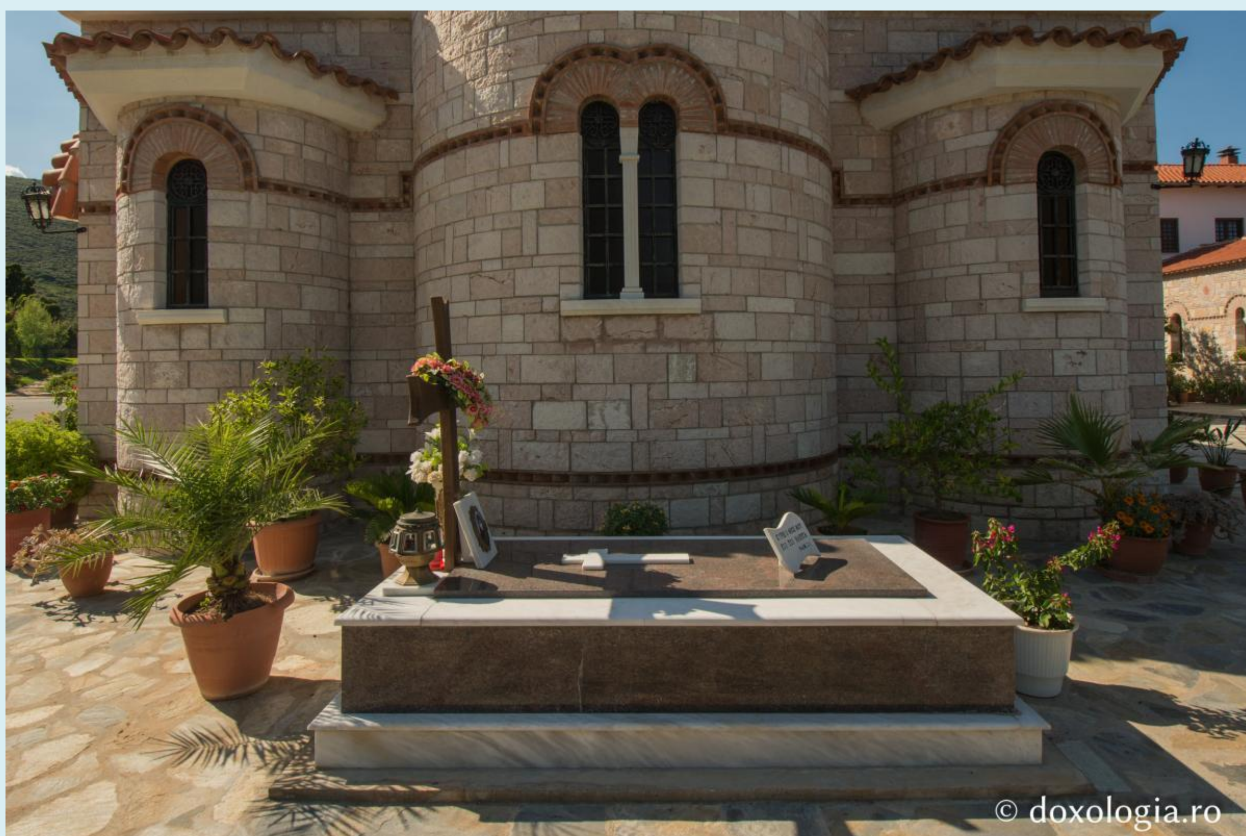

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΞΕΝΙΑΣ
© doxologia.ro

© doxologia.ro

Mihai Alex Olteanu - Icoana Mineiului pe luna august

Icoana Mineiului pe luna august este o icoană rusească, din secolul al XIX-lea. Aceasta este împărțită pe patru rânduri în care sunt zugrăviți sfinții prăznuiți în luna august, în funcție de importanța lor pentru viața parohiei care deține icoana.

***

Icoana Mineiului este o grupare de icoane ale sfinților și sărbătorilor, icoane așezate de obicei pe patru rânduri, în ordinea lor din calendarul Bisericii. Astfel, pentru fiecare Minei avem și o icoană care îi corespunde.
Icoana Mineiului pe luna august este o icoană rusească, din secolul al XIX-lea. Aceasta este împărțită pe patru rânduri în care sunt zugrăviți sfinți ce sunt prăznuiți în luna august, în funcție de importanța lor pentru viața parohiei care deține icoana. Din această cauză, icoanele mineiului pe aceeași lună nu sunt identice în ceea ce privește numărul sfinților zugrăviți.

Numele și data de prăznuire pentru sfinți și sărbători sunt înscrise în icoană în limba slavonă, cu litere și cifre chirilice, deși scrisul nu este de fiecare dată ușor de citit. De asemenea, în partea de sus a icoanei este înscrisă, într-un chenar, luna calendaristică.

Sfinții și sărbătorile prezentate în icoana Mineiului pe luna august sunt:

Primul rând (de la stânga la dreapta):
- Scoaterea Sfintei Cruci (1 august);
- Sfinții 7 mucenici Macabei, cu mama lor Solomoni și dascălul lor Eleazar (1 august);
- Sfântul întâi mucenic și arhidiacon Ștefan; Sfântul Vasile din Moscova, cel nebun pentru Hristos (2 august);
- Sfinții cuvioși Isaac, Dalmat, Faust, Cosma famenul și Antonie Romanul (3 august);
- Sfinții 7 tineri din Efes (4 august);
- Sfântul mucenic Evsignie din Antiohia (5 august);
- Schimbarea la Față a Domnului (6 august);

Al doilea rând:
- Sfântul cuvios Dometie Persul (7 august);
- Sfântul ierarh Emilian mărturisitorul, episcopul Ciziciului (8 august);
- Sfântul apostol Matia (9 august);
- Sfântul mucenic Lavrentie, arhidiaconul (10 august);
- Sfântul mare mucenic Evplu, arhidiaconul (11 august);
- Sfinții mucenici Fotie și Anichit (12 august);
- Sfântul cuvios Maxim mărturisitorul (13 august);
- Sfântul proroc Miheia (14 august);
- Adormirea Maicii Domnului (15 august);
- Sfânta Mahramă a Domnului (16 august);

Al treilea rând:

- Sfântul mucenic Miron prezbiterul (17 august);
- Sfinții mucenici Flor și Lavru (18 august);
- Sfântul mucenic Andrei Stratilat (19 august);
- Sfântul proroc Samuel (20 august);
- Sfântul apostol Tadeu; Sfânta muceniță Vasa; Sfântul cuvios Avraam din Smolensk (21 august);
- Sfântul mucenic Agatonic din Nicomidia (22 august);
- Sfântul mucenic Lup (23 august);
- Sfântul sfințit mucenic Eutihie; Sfântul ierarh Petru, Mitropolitul Moscovei și a întregii Rusii (24 august);

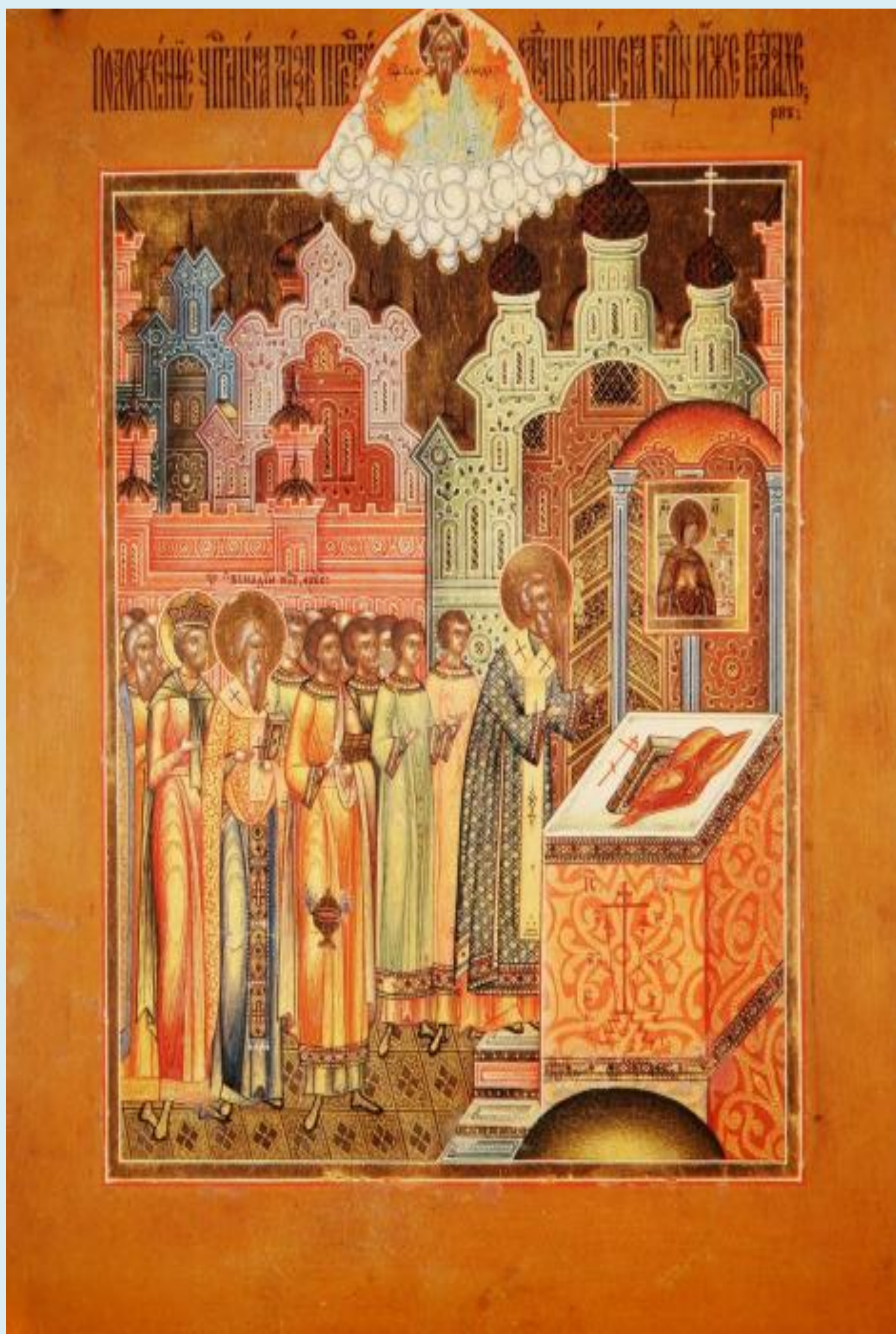
Al patrulea rând:

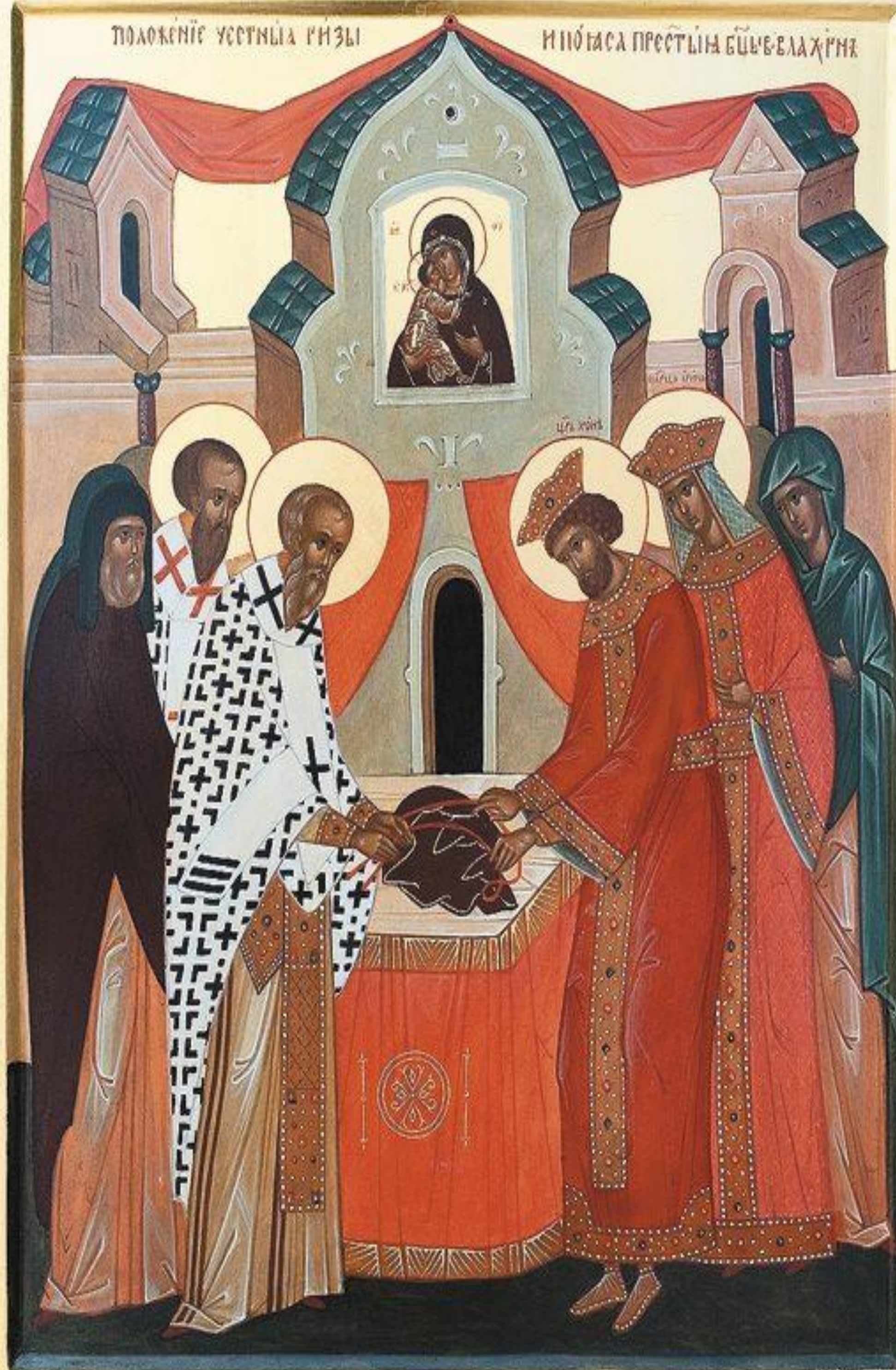
- Sfinții apostoli Bartolomeu și Tit (25 august);
- Sfinții mucenici Adrian și Natalia (26 august);
- Sfântul cuvios Pimen cel mare (27 august);
- Sfântul cuvios Moise etiopianul (cel negru) (28 august);
- Tăierea capului Sfântului proroc Ioan Botezătorul (29 august);
- Soborul Sfinților din Serbia (inclusiv Regele Ștefan) sau cel mai probabil Sfinții ierarhi Alexandru, Ioan și Pavel (cel nou), patriarhii Constantinopolului; Sfântul Alexandru din Svir; Sfântul Alexandru Nevsky (30 august);
- Așezarea în raclă a brâului Maicii Domnului (31 august);

În plus, pe marginile icoanei Mineiului se află zugrăvite icoane ale Maicii Domnului care sunt prăznuite în luna august.

Icoane

ПОЛОЖЕНІЕ ЧЕСТНЫЯ РИЗЫ
И ПОЯСА ПРЕСТЫЯ БЦЫ ВЪ ВЛАХЕРНѢХЪ

MP ΘΥ

PROTECTION OF THE THEOTOKOS

ΜΡ ΘΥ
Η ΑΓΙΑ ΖΩΝΗ

ΜΡ
ΘΥ

Ἡ Ἁγία Σκέπη τῆς Θεοτόκου

ΜΡ ΘΥ
Η ΑΓΙΑ ΖΩΝΗ

ΜΡ
ΘΥ
Η ΑΓΙΑ ΖΩΝΗ

ΖΩΝΗ
ΘΥ

Brâul Maicii Domnului la Mănăstirea Samurcăşeşti

BUCURA-TE NASCATOARE DE DUMNEZEU

PROTECTION OF THE THEOTOKOS

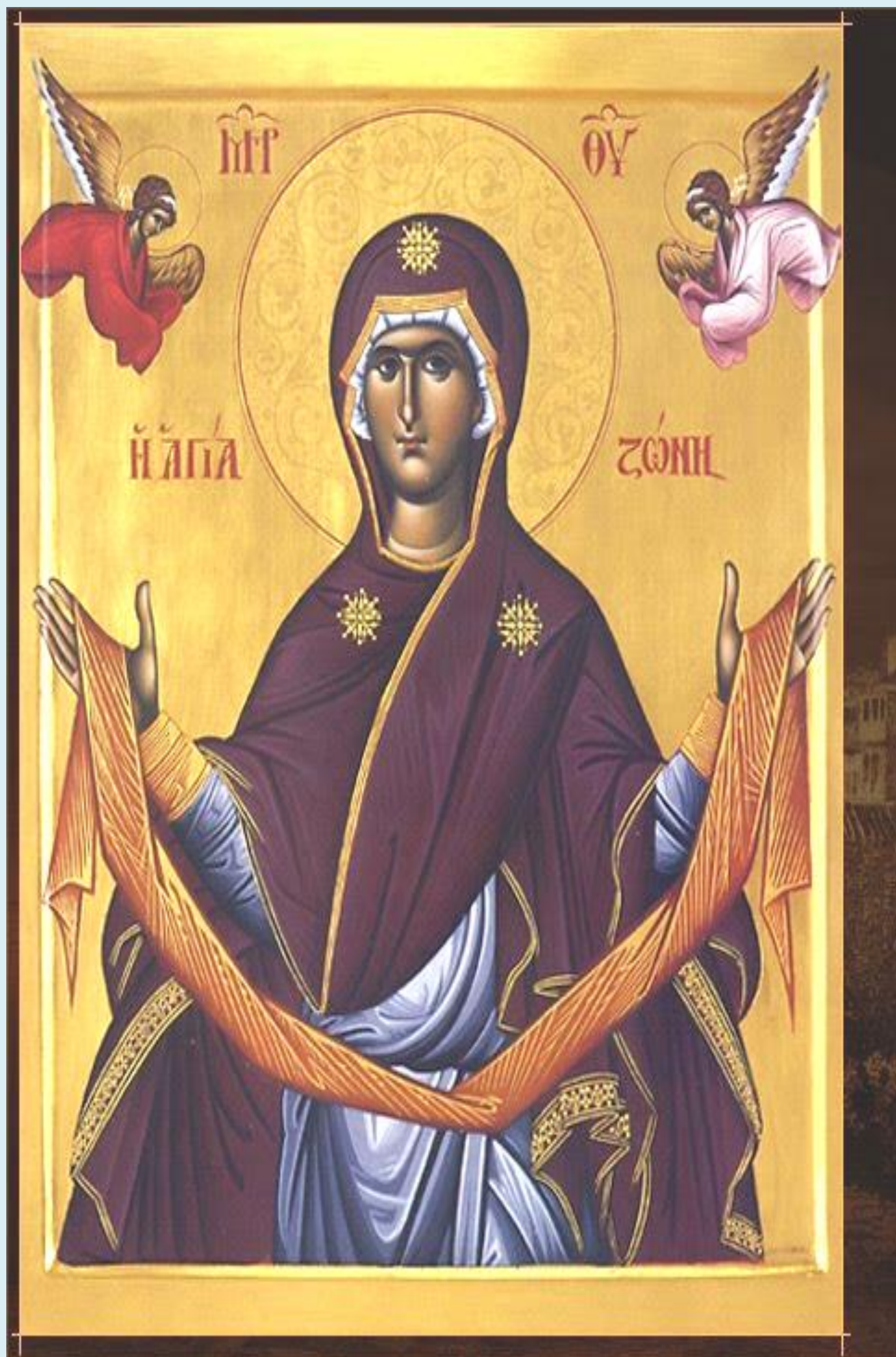

ΜΡ ΘΥ
Η ΑΓΙΑ ΖΩΝΗ
ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ

ΜΡ ΘΥ
Η ΑΓΙΑ ΖΩΝΗ

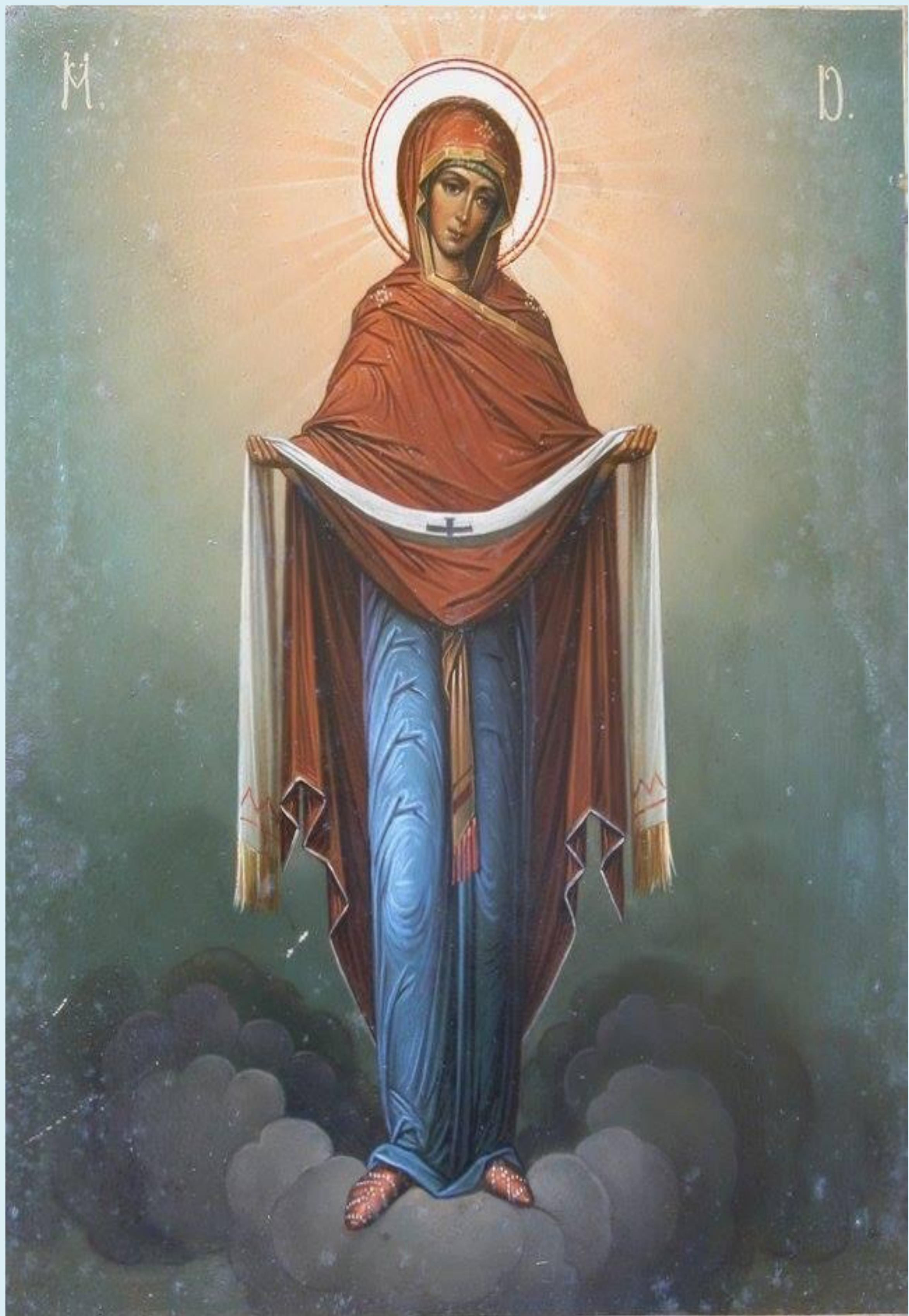

МР.
ѲУ.

AȘEZAREA ÎN RACLĂ A BRÂULUI MAICII DOMNULUI

31 august

Ἡ ΜΕΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΘΚΟΥ
ΑΠ. ΘΩΜΑΣ

Tropar la Praznicul aşezării în raclă a Cinstitului Brâu al Maicii Domnului

31 August - Glasul 8

Născătoare de Dumnezeu pururea Fecioară, Acoperământul oamenilor, Veşmântul şi Brâul Preacuratului tău trup, puternic Acoperământ cetăţii tale ai dăruit prin naşterea ta cea fără sămânţă,

Nestricată rămânând. Că întru tine şi firea se înnoieşte şi vremea. Pentru aceasta, te rugăm, pace cetăţii tale dăruieşte şi sufletelor noastre mare milă.

Tropar la Praznicul aşezării în raclă a Cinstitului Brâu al Maicii Domnului

31 August - Glasul 8

Născătoare de Dumnezeu pururea Fecioară, Acoperământul oamenilor, Veşmântul şi Brâul Preacuratului tău trup, puternic Acoperământ cetăţii tale ai dăruit prin naşterea ta cea fără sămânţă,

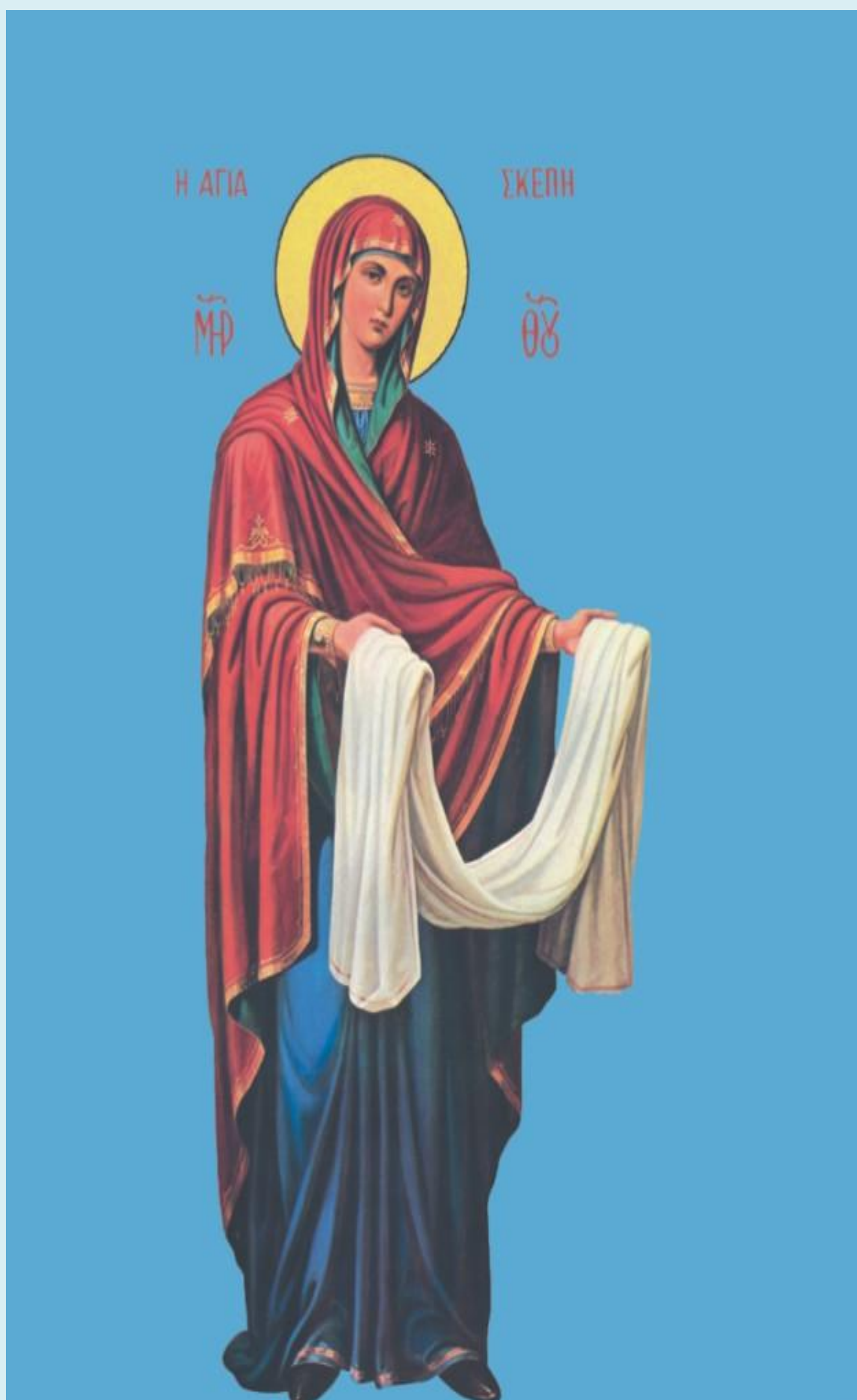
Nestricată rămânând. Că întru tine şi firea se înnoieşte şi vremea. Pentru aceasta, te rugăm, pace cetăţii tale dăruieşte şi sufletelor noastre mare milă.

Întăreşte Curată, inimile noastre, trecând cu vederea toate păcatele şi încinge cu putere pe cei ce au câştigat cu credinţă Brâul tău, ca o vistierie de mult preţ şi neschimbătoare.

Îngerii, prea cinstită curată, acum împreună dănţuiesc, în cinstită biserica ta şi înconjoară, Stăpână, cinstitul şi sfântul tău Brâu, căruia cu dragoste şi cu bucurie şi cu veselie multă ne închinăm, lăudându-te pe tine, slava neamului nostru.

Celor bolnavi, vindecare, celor ce alunecă, întărire, celor leneşi, dumnezeiască îmbărbătare, ocârmuire celor ce înoată, celor rătăciţi întoarcere, este cu ade-

vărat, curată Fecioară, dumnezeiescul dar, care urmează cinstitului Brâu; căruia cu credinţă ne închinăm, întru toţi vecii.